

1978 மார்ச் 27]

(முற்பகல் 10-20)

5. அறிவிப்பு

தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள்
வரிவிதிப்பு (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: ஓர் அறிவிப்பு. தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் வரிவிதிப்பு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவை பேரவையில் அறிமுகம் செய்வதற்கு ஆளுநர் அவர்கள் தமது இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்கள்.

4. அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள்
வரிவிதிப்பு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் வரிவிதிப்பு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவை பேரவைமுன் அறிமுகப்படுத்த அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, அனுமதி வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: இச்சட்ட முன்வடிவை பேரவைமுன் அறிமுகப்படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இச்சட்ட முன்வடிவு அறிமுகப்படுத்தப்பெற்றிருக்கிறது.

6. 1978-79 ஆம் ஆண்டிற்கான மானியக் கோரிக்கைகள்மீது
விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்.

(அ) கோரிக்கை எண் 21—மீனளம்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்:—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 21—மீனளம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 2,25,70,000 க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

[1978 மார்ச் 27]

திரு. துரை கலியமூர்த்தி : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, சிதம்பரம் வட்டம், பாங்கிப்பேட்டை முகத்துவாரம் அன்னந் கோயில் என்ற இடத்தில் மீன்பிடி போட்கள் (Boats) வருடத்தில் 4, 5 மாதம் உள்ளே வரத் தடைப்படுவதைத் தவிர்க்க முகத்துவாரத்தை ஆழப்படுத்த வேண்டிய அவசியம் பற்றி விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 21—மீனளம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 2,25,70,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. ஒ. சுப்பிரமணியன் : தலைவரவர்களே, இராமேஸ்வரம் அருகே இரால் அதிகம் கிடைப்பதால் அங்கு இரால் வளர்ப்பு நிலையம் ஆரம்பிக்கும் விஷயம் பற்றி விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 21—மீனளம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 2,25,70,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. சி. கோவிந்தராசன் : தலைவரவர்களே, கட்டுமர மீனவர்களுக்கும், விசைப்படகு மீனவர்களுக்கும் அடிக்கடி ஏற்படும் சச்சரவுகளை சுமுகமாகத் தீர்த்து வைக்க நடவடிக்கை எடுக்கும்படி அரசை வற்புறுத்துவது பற்றி விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 21—மீனளம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 2,25,70,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. மு. ஆறுமுகம் : தலைவரவர்களே, எரு, மீன், நண்டு முதலியவைகளுக்கு அவசர நிலை காலத்தில் மத்திய அரசால் விதிக்கப்பட்ட வரியை நீக்குவது பற்றி விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 21—மீனளம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 2,25,70,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

1978 மார்ச் 27]

திரு. செ. சிவசாமி: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, முகவை மாவட்டம், திருப்பாளைக்குடி, மோர்ப்பண்ணை முதலிய கடலோரப் பகுதிகளில் விசைப்படகுக்காரர்கள் நாட்டுப்படகுக்காரர்களின் மீது நடந்துகொள்ளும் அத்துமீறிய சம்பவங்கள் குறித்தும் பாதுகாப்பு கொடுப்பது குறித்தும் விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 21—மீனளம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 2,25,70,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU M. A. LATHIEF: To discuss about the growing clashes between the country boat owners and the mechanised boat fishermen in the State,

I move—

“that the allotment of Rs. 2,25,70,000 under Demand No. 21—Fisheries, be reduced by Rs. 100”

(ஆ) கோரிக்கை எண் 35—நுகர்பொருள் வழங்கல்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 35—நுகர்பொருள் வழங்கல் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ.5,19,73,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”

திரு. துரை கலியமூர்த்தி: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, சிதம்பரம் நகரத்தில், கூட்டுறவு நியாயவிலைக் கடைகளில் பொருள்கள் சரியான முறையில் கொடுக்கப்படாததால் அதற்கு குழு அமைத்து சரியான முறையில் கொடுக்கச் செய்ய வேண்டியது பற்றி விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 35—நுகர்பொருள் வழங்கல் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 5,19,73,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

[1978 மார்ச் 27]

திரு. கு. ரமணி : தலைவரவர்களே, நியாயவிலைக் கடைகள் 500 குடும்பங்களுக்கு ஒன்று வீதம் ஏற்படுத்தப்படாமல் ஆயிரமும் அதற்கு மேலும் குடும்பங்கள் ஒரு கடையில் பொருள் வாங்க வேண்டியுள்ளதால் ஏற்பட்டு வருகிற கஷ்டங்கள் குறித்து விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 35—துகர்பொருள் வழங்கல் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 5,19,73,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. மு. ஆறுமுகம் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, ஒவ்வொரு கிராமத்திலும், நியாயவிலைக் கடைகள் ஏற்படுத்துவதைப்பற்றி விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 35—துகர்பொருள் வழங்கல் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 5,19,73,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. பொ. உத்திராபதி : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, அரசு அறிவித்த விலையில் நெல் கொள்முதலுக்கு உரிய ஏற்பாடுகள் செய்ய அரசு தவறியது குறித்து விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 35—துகர்பொருள் வழங்கல் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 5,19,73,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

(இ) கோரிக்கை எண் 57—பல்வகை மூலதனச் செலவு.

மாண்புமிகு திரு. க. உரே. எட்மண்ட் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 57—பல்வகை மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 9,57,23,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”

1978 மார்ச் 27]

திரு. வீ. ரகுராமன்: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, விவசாய பின்தங்கிய மக்கள் அதிகமாக வாழும் இந்த நாட்டில் அவர்களுடைய குறைந்த பட்ச முன்னேற்றத்திற்கு கால்நடை வளர்ப்புக்கு மானியம் அளித்து ஒவ்வொரு பின்தங்கிய விவசாயக் குடும்பங்களுக்கு ஆடு, மாடு வளர்க்க மானியத்தை அளிக்க வேண்டியது பற்றி விவாதிக்க—

“மானியக்கோரிக்கை எண். 57—பல்வகை மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 9,57,23,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன்: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, சமூக பாதுகாப்பு நலன், தமிழ்நாடு கூட்டுறவு வங்கி, மத்திய நில வளவங்கி ஆகியவைகள் குறித்து விவாதிக்க—

“மானியக்கோரிக்கை எண். 57 பல்வகை மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 9,57,23,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. சி. கோவிந்தராசன்: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, திருவதிகை அணைக்கட்டிலிருந்து பிரிந்து நெல்லிக்குப்பம் வழியாகச் செல்லும் பாசனத்திற்கான வாய்க்காலை தூர் எடுத்து மராமத்து செய்வது பற்றி விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 57—பல்வகை மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 9,57,23,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU M. ARUMUGAM: To discuss the need to encourage co-operative fishing farms in this State.

I move—

“that the allotment of Rs. 9,57,23,000 as per Demand No. 57—Miscellaneous Capital Outlay, be reduced by Rs. 100/-”

[திரு. ரெ. வி. சவுந்திரராஜன்] [1978 மார்ச் 27]

மாண்புமிகு திரு. க. உரே. எட்மண்ட் பேரவை துணைத் தலைவரவர்களே, இன்றையதினம் எடுக்கப்பட்டிருக்கிற மீனளம் அதைப்போல துகர்பொருள் வழங்கல் இன்னும் பல்வகை மூலதனச் செலவு ஆகியவை சம்பந்தப்பட்ட மானியக் கோரிக்கைகள் மீது ஏற்கனவே அரசின் கருத்து அச்சிடப்பட்டு புத்தகமாக * மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கின்றது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அவற்றை முழுமையாகப் படித்து இருப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது. அவர்கள் சொல்லுகின்ற கருத்திற்கு பின்னால் அரசின் சார்பில் என்னுடைய கருத்தைச் சொல்ல இருக்கிறேன் என்பதைச் சொல்லி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய மேலான கருத்துக்களை இந்த அவையிலே எடுத்துச்சொல்ல வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொண்டு அமர்கிறேன்.

* திரு. ப. பொன்னுரங்கம்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் நம்முடைய உணவு அமைச்சர் அவர்களால் வைக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த மீனளத் துறை மானியத்தின்மீது நான் சார்ந்திருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கருத்துக்களை இங்கே என் மூலமாக வெளிப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

மீனவர்களைப் பொறுத்தமட்டில் கடந்த பட்ஜெட் கூட்டத் தொடருக்கும் இந்தப் பட்ஜெட் கூட்டத் தொடருக்கும் இடையே நடைபெற்ற சச்சரவுகள், தகராறுகள் பற்றி நாடு நன்கு அறியும். ஆனால் இதுபோன்ற சச்சரவுகளும் தகராறுகளும் இதுநாள் வரையில் அது திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியானாலும் சரி அல்லது அதற்கு முன்பிருந்த காங்கிரஸ் ஆட்சியானாலும் சரி அந்தக் காலங்களில் எல்லாம் ஏற்படாத அளவிற்கு இப்படிப்பட்ட ஒரு சச்சரவு இந்த ஒன்பது மாத காலத்தில் ஏற்பட்டதை நாம் நன்கு அறிவோம்.

இதற்கு என்ன காரணம், யார் காரணம்? அதற்குரிய பதிலை நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மிகத் தெள்ளத் தெளிவாக இரத்தினச் சுருக்கமாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்

* 187-246 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்புகள் III, IV ஆக அச்சிடப் பெற்றுள்ளன.

1978 மார்ச் 27] [திரு. ப. பொன்னுரங்கம்]

கிறார்கள். சென்னை துறைமுகத்தில் அண்மையில் இரண்டு மீன்பிடி டிராலர்களை, மெக்ஸிகன் டிராலர் வெள்ளோட்ட விழாவில் பேசுகிறபோது நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வெகு அழகாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதைக் குறிப்பிட்டு அதையொட்டியே இந்தக் கருத்தை வைத்து அடுத்து நான் மானியத்திற்கு வர இருக்கிறேன் என்பதை இந்த நேரத்தில் பணிவன்புடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த நேரத்தில் நான் ஒன்றைக் குறிப்பிடுகிறேன். விசைப்படகு ஓட்டுகிறவர்கள் அல்லது விசைப்படகு சொந்தக் காரர்கள், கட்டுமரத்தை ஓட்டுகிற மீனவர்கள் ஆகிய இருவரிடையே நாம் விரும்பாத, நாகரீக உலகம் ஏற்காத வகையில் போராட்டம் நடைபெற்று வருகிறது.” நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். “அண்ணன் தம்பிகளாக உள்ளவர்கள் சண்டை சச்சரவு செய்து கொண்டு ஒருவரையொருவர் தாக்கிக் கொள்கிறார்கள். இப்படி மோதல் ஏற்படுத்தி சண்டையைத் தாண்டிவிட்டு அதன் மூலமாக அதாயம் தேடுபவர்களுக்கு, அவர்கள் வாழ்க்கையை வளப்படுத்திக் கொள்பவர்களுக்கு இனி தமிழகத்தில் இடம் இல்லை. அப்படி போராட்டம் நடத்தச் செய்து தன்னை உயர்த்திக்கொள்ள நினைப்பவர்கள் பெரியவர்களும் அல்ல மனிதர்களும் அல்ல” என்று வெகு அழகாக நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மெக்ஸிகன் டிராலர் வெள்ளோட்ட விழாவில் எடுத்துக்கூறியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பெரியவர்கள், அந்த மனிதர்கள் யார் என்பதை போலீஸ் துறையும் அதிலும் குறிப்பாக, சிறப்பாக வி.ஐ.ம். இலாகா, இந்திய துணைக் கண்டக்திலேயே திறமை மிக்க போலீஸ் இலாகாவை வைத்துக்கொண்டிருக்கிற நம் அரசால் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லையா என்பதை நான் இந்த இடத்தில் ஐயமாக எழுப்ப விரும்புகிறேன்.

ஒன்றை நான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். கடந்த ஆக்டோபர், நவம்பர் மாதம் தமிழ்நாட்டில் எந்தப் பகுதியும் கண்டிராத அந்தக் காட்சி, அந்த கோர சம்பவம் சென்னையில் நடைபெற்றது. அந்தச் சம்பவத்தில் 40-க்கு மேற்பட்ட விசைப் படகுகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கட்டுமரத் தொழிலாளர்கள் உடல் உழைப்பால் பாடுபட்டு உழைத்து உணர்வுநீத

[திரு. ப. பொன்னுரங்கம்] [1978 மார்ச் 27]

அம்பலவாணன் என்ற தொழிலாளி துப்பாக்கிச் சூட்டுக்கு இரையாக்கப்பட்டிருக்கிறார். இதுவேறு எந்தக் காலத்திலும் நடைபெறாத ஒரு நிகழ்ச்சி. ஆனால் இப்போது நடைபெற்றிருப்பதற்கு நான் அரசின்மீது குறை சொல்கிறேன். அரசுக்குத் தகவல்கள் தருகிறவர்கள் யார், தரப்படுகிற செய்திகள் உண்மையானவைதானா என்று சீர்தூக்கிப் பார்ப்பதற்கான குறை இருக்கிறது என்பது என்னுடைய கருத்தாகும்.

நடைபெறாத ஒரு சம்பவம் நடைபெற்றிருக்கிறது. இதுவயையில் நடைபெறாத சம்பவம். அதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்னையில் கடந்த திங்கள் என்று கருதுகிறேன், பழுவேற்காடு என்ற பகுதியில் ஒரு சம்பவம் நடந்திருக்கிறது. அந்தச் சம்பவத்தைப்பற்றி பலருக்கு, உறுப்பினர்கள் பலருக்கு தெரிந்திருக்குமோ இருக்காதோ, காரணம் புத்திரிகைகளில் வரவில்லை. பழுவேற்காடில் 247-க்கு மேற்பட்ட படகுகள்—மன்னிக்க வேண்டும், படகுகள் என்றால் விசைப்படகுகள் என்று தவறாகக் கருதிவிடாதீர்கள்—நாட்டுப் படகுகள்; நாட்டுப் படகுக் காரர்கள் சொன்னதைச் சொல்லியாக வேண்டும்.

(முற்பகல் 10-30)

ஆற்றை மட்டும் நம்பி வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர்கள் இந்த நாட்டுப் படகுக்காரர்கள். கட்டுமரக்காரர்களை விட நாட்டுப் படகுகாரர்கள் க்ஷணித்த நிலையிலே இருக்கிறார்கள். விசைப் படகுக் காரர்கள் அதைவிட ஓரளவு நல்ல நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்காக நான் வாதாட வரவில்லை. இந்த நிலையில் 247 நாட்டுப் படகுகள் நாசப்படுத்தப்படுகின்றன. வலைகள் நாசப்படுத்தப்படுகின்றன. யாரால்? கட்டுமரத் தொழிலாளர்களால். கட்டுமரத் தொழிலாளர்களால் நாசப்படுத்தப்பட்டது என்று சொல்லுகிறார்கள்.

ஏன் இந்தச் சம்பவம் நடைபெற்றது என்று பார்க்கின்றபோது தான் உண்மை புலப்படுகிறது. கடலில் மீன் பிடித்துத் தொழில் நடத்துகின்ற கட்டுமரப் படகுக்காரர்கள் ஆற்றில் மீன் பிடிக்கப் போனார்கள். ஆற்றிலே மீன் பிடித்து தொழில் நடத்த வேண்டிய நாட்டுப் படகுக்காரர்கள் கடலுக்கு வரக்கூடாது. அதேபோன்று கட்டுமரப் படகுக்காரர்கள் ஆற்றிற்குப் போகக் கூடாது. இந்த நிலையில் கட்டுமரத் தொழிலாளர்கள் மீன்பிடிப்பதற்காக ஆற்றுக்கு

1978 மார்ச் 27] [திரு. ப. பொன்னுரங்கம்]

வருகிறார்கள். ஆற்றில் தொழில் செய்கிறார்கள். சர்ச்சை வருகிறது. ஊரார் பார்த்து இதில் சமரசம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று முடிவு செய்கிறார்கள். இந்த நாட்டுப் படகு வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் மூன்று ஊருக்குச் சொந்தக் காரர்கள். அதேபோன்று கட்டுமரப் படகு வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் ஆறு, ஏழு ஊருக்குச் சொந்தக்காரர்கள். இப்படி ஒன்பது, பத்து ஊரிலுள்ள படகுக்காரர்களுக்கு இடையே பழுவேற்காடு பகுதியில் ஒரு சர்ச்சை வருகிறது. இப்படிப்பட்ட சர்ச்சை இப்போதுதான் வருகிறதா, இதற்கு முன்னால் வந்திருக்கிறதா என்றால் வெள்ளைக்காரன் காலத்திலேயே ஆற்றில் மீன் பிடிக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் கடலில் மீன் பிடிக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் சர்ச்சை நடந்திருக்கிறது. அதே மாதிரி இப்போதும் வந்திருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சர்ச்சையெல்லாம் அன்றாடம் தீர்க்கக்கூடிய சர்ச்சை.

ஆனால், அப்போதெல்லாம் இப்படிப் படகுகளை நாசப்படுத்துவது, வலைகளை நாசப்படுத்துவது எல்லாம் கிடையாது; ஏதோ தரக்குறைவான வார்த்தைகளினால் ஒருவருக்கொருவர் வைது கொள்வார்கள். பின்னால் சமரசத்திற்கு வந்து கொள்வார்கள்; அதையும் மீறிப் போனால் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் போய் தீர்த்துக் கொள்வார்கள். ஆனால் இங்கே என்ன நடந்திருக்கிறது? ஒரு கூட்டத்தை கூட்டுவதற்காக ஓரிருவர் சென்னையிலிருந்து செல்லுகிறார்கள். சென்னையிலிருந்து சென்றவர்கள் சமாதானம் செய்து வைக்கவில்லை. ஒரு தேதியை குறிப்பிட்டு, பின்னால் அந்தத் தேதியிலும் கூட்டத்தை கூட்டவில்லை. பின்னால் அடுத்த மாதம் தேதி குறிப்பிடப்படுகிறது. அதற்காக ஒரு இடமும் குறிப்பிடப்படுகிறது. பின்னால் அங்குள்ள மைனாரிட்டி படகுக்காரர்கள், கூட்டம் கூட இருக்கின்ற இடத்தைப் பற்றி எங்களுக்குப் பயமாக இருக்கிறது, நாங்கள் அங்கே வருவதற்கு அஞ்சுகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதில் யார் சம்பந்தப்பட்டிருந்தார்கள் என்பதை அப்பறம் சொல்லுகிறேன்.

பின்னால் இவர்கள் பாதுகாப்பைத் தேடி திருப்பாலேவனம் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குச் செல்லுகிறார்கள். அங்கேயுள்ள அதிகாரி நானே சமாதானம் செய்து வைக்கிறேன், இதற்கு வரலாறே இருக்கிறது என்று சொல்லி சமாதானம் செய்து வைக்கிறார். பின்னால் கட்டுமரத் தொழிலாளர்களும் தங்கள் கட்டுமரத் தோடு திரும்புகிறார்கள், நாட்டுப் படகுக்காரர்.

[திரு. ப. பொன்னுரங்கம்] [1978 மார்ச் 27]

களும் வீட்டுக்குச் செல்லுகிறார்கள். அடுத்த ஒரு வாரம் கழித்து ஒரு சர்ச்சை ஏற்படுகிறது. என்னவென்றால் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு மீண்டும் வரக்கூடாது என்று சொல்லிவிட்டு திரும்பியவர்கள், திடீரென்று அங்குள்ள நாட்டுப் படகுக்காரர்கள், தாக்கப்படுகிறார்கள். நான் மெத்த வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், அந்தப் பகுதி ஆளும்கட்சிக்கு நல்ல செல்வாக்கு இருக்கின்ற பகுதி. அங்கு பெரும்பான்மையான நாட்டுப் படகுக்காரர்கள் ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள். சொல்லப்போனால் 100-க்கு 90 பேர் ஆளும்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், அந்தப் பகுதியில் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் திடீரென்று தாக்கப்படுகிறார்கள்.

இன்னொரு விநோதம் என்னவென்றால், அந்தப் பகுதியிலுள்ள ஆளும் கட்சியின் அமைப்பாளருடைய வீடும் தாக்கப்படுகிறது. அந்த அளவு ஏற்படுவதற்கு என்ன காரணம்? அதை இந்த அமைச்சரவை கண்டுபிடித்தாக வேண்டும். சென்னையிலிருந்து சென்றவர்கள், தங்கள் தலைமையில் செல்வாக்குடன் கூட்டம் நடத்தாமல் இவர்கள் எப்படி போலீஸ் ஸ்டேஷனை அணுகிறார்கள்; இவர்களை ஒரு கை பார்க்கிறேன் என்று எதிர்தரப்பார் திட்டம் போட்டு செய்த செயல்தான் இது என்று எனக்கு வந்துள்ள தகவல். உண்மையை கண்டுபிடிப்பது உங்கள் வேலை.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் திரு. இரா. முத்தையா தலைமை.)

அடுத்து, சென்னையிலுள்ள கட்டுமரத் தொழிலாளர்கள் இதைச் செய்கிறார்கள் என்று நான் சொல்ல மாட்டேன். அவர்கள் உழைத்துப் பிழைக்கின்றவர்கள். அவர்கள் இப்படிப்பட்ட ஈனத்தனமான தொழிலில் இறங்க மாட்டார்கள். அவர்கள் உழைப்பால் வாழ்கின்றவர்கள். ஆனால் அவர்களில் ஒரு சிலரைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, இங்கே ஓரிருவர், இன்னும் சொல்லப் போனால், ஆளும்கட்சி தங்களுக்குத்தான் சொந்தம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பவர்கள்தான் இத்தகைய சர்ச்சைக்குக் காரணமாக இருக்கின்றார்கள் என்று அங்கெல்லாம் கோடிட்டு காட்டப்படுகிறது.

இந்தியாவில் பிறந்த ஒரு பிரஜை எந்த இடத்தில் வேண்டுமென்றாலும் எந்தத் தொழிலையும் செய்யலாம். இந்த மாநிலத்தில் பிறந்த ஒருவன் ஓரிசாவுக்கும் செல்லலாம், கேரளத்திற்கும் செல்லலாம், மேற்கு வங்காளத்திற்கும் செல்லலாம்; எந்த மாநிலத்திற்கும் சென்று எந்தத் தொழிலையும் செய்யலாம்.

1978 மார்ச் 27] [திரு. ப. பொன்னுரங்கம்]

ஆனால் இங்கே ஒரு விநோதம் நடைபெறுகிறது. சென்னையிலே இருக்கின்ற, தமிழகத்திலே பிறந்த இந்த மீனவன் பக்கத்தில் இருக்கின்ற தென் ஆற்காடு மாவட்டத்திற்குச் சென்று தொழில் செய்ய முடியாது என்பது. இதுதான் மிக வேதனைக்குரிய ஒன்றாக இருக்கிறது. ஏனென்று சொன்னால், அங்கே இருந்து ஒரு கடிதம் வருகிறது. இங்கே இருக்கின்ற படகுச் சொந்தக் காரர்களுக்கு, அந்தப் பகுதி படகுச் சொந்தக்காரர்கள் கடிதம் எழுதுகிறார்கள். என்ன எழுதுகிறார்கள் தெரியுமா? 'இப்போதுள்ள அரசியல் சூழ்நிலை, என்ன விஷயம் என்பது தெரிந்த விஷயம்தான்' என்று எழுதுகிறார்கள். என்ன சூழ்நிலை? அதைத்தான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்படி எழுதியுள்ளதைப்பற்றி நான் விசாரித்தேன். அப்படி விசாரித்த நேரத்தில், இங்கே இருக்கின்ற படகுச் சொந்தக் காரர்கள், இந்தச் சங்கங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் இங்கேயிருந்து இன்லண்டு கடிதம் மூலம் பயமுறுத்தப்படுகிறார்கள். எப்படி தெரியுமா? சென்னையிலே இருந்து கடலுக்கு வருகின்ற படகோடு, உங்கள் படகும் சேர்த்து கொளுத்தப்பட வேண்டுமா? என்று பயமுறுத்தப்படுகிறார்கள். முதல்வர் அவர்கள் குறிப்பிட்டபடி சென்னையிலே சில பெரிய மனிதர்கள் இந்தச் சூழ்நிலையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, இந்தக் கொள்கையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு தலைவராகப் பார்க்கிறார்கள். அந்த முறையில் இவர்கள், இந்த நபர்கள் இங்கிருந்து கடிதம் எழுதி அங்குள்ள தலைவருக்கு அனுப்புகிறார்கள். அவர்கள் அச்சத் தாலே இந்தத் தீர்மானத்தைப் போட்டு அனுப்புகிறார்கள். இந்த வேதனைக்குரிய, பரிதாபத்துக்குரிய நிலைமை இன்றிருக்கிறது என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சென்னையிலேகூட ஒரு வரம்பை, அமைச்சர் அவர்கள் மெத்தச் சிரமப்பட்டு ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். இந்த மூன்று மைல் தூரம் என்பதிலே, சமாதானம் ஏற்பட வேண்டுமென்பதிலே, இந்த வரம்பை நிர்ணயிப்பதிலே அமைச்சர் அவர்கள் எவ்வளவு அக்கறை எடுத்துக் கொண்டார்கள் என்பதை நான் அறிவேன். அவர்களும் இந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்; நானும் அந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவன்.

[திரு. ப. பொன்னுரங்கம்] [1978 மார்ச் 27]

அதுமட்டுமல்ல, அவர்கள் வெளிப்படையாகவே சொன்னதாக ஒரு பஞ்சாயத்துத் தலைவர் என்னிடம் சொன்னார்கள். “நீங்கள் இதை எப்படியாவது தீர்த்து வைத்தால் போதும். இது ஒரு பெரிய தலைவலியாக இருக்கிறது. நம்முடைய சகோதரர்களே இப்படி ஒருவருக்குள் ஒருவர் அடித்துக் கொள்கிறார்களே”. என்றெல்லாம் சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் அப்படி இருக்கின்ற இந்த ஆட்சியிலே, இத்தகைய உள்ளம் படைத்த இந்த ஆட்சியிலே, இங்கேயிருந்து மூன்று மைல்களுக்கு இந்தப் படகுக்காரர்கள் வரக்கூடாது என்று சொல்லப்படுகிறது. யாருக்கு? அனைவருக்கும் என்று சொன்னால் பொருத்தமாக இருக்கும். ஆனால் என்ன வேடிக்கை? ஒரு பகுதியினர் மட்டும் இந்த மூன்று மைல்களுக்குள் போகலாம். ஆனால், மற்றப் பகுதியினர் இந்த மூன்று மைல்களைத் தாண்டித்தான் செல்ல வேண்டும். நான் குறிப்பிட்டே சொல்கிறேன். சென்னையில் இருக்கின்ற 27 படகுகள் இந்த மூன்று மைல்கள் பாகத்திற்குள் போகலாம். மற்றப் படகுகள் போகக் கூடாது. என்னய்யா காரணம் என்று கேட்டால், முதல்வர் அவர்கள் சொன்னார்கள் அல்லவா? “இந்தக் குழப்பத்தைப் பயன்படுத்தித் தலைவராகப் பார்க்கிறார்கள்” என்று. அந்தத் தலைவர் பொறுப்பை ஏற்றுள்ள சங்கத்திற்கு கட்டுப்பட்டுள்ள விசைப்படகுக்காரர்களுக்கு டோக்கன் வழங்கப்படுகிறது. நான் இப்படிப் பேசுகின்றபோது, அருள்கூர்ந்து நான் படகுக்காரர்களுக்கு வாக்காலத்து வாங்கிப் பேசுவதாக கிஞ்சித்தும் சந்தேகப்படக் கூடாது. என்னுடைய நிலைமை என்னவென்றால், தாழ்ந்த, கீழ் நிலையிலே உள்ளவர்கள், கீழ்நிலை திசையிலே உள்ளவர்கள், பிற்படுத்தப்பட்ட நிலையிலே இருக்கின்றவர்கள் உயர்த்தப்பட வேண்டும் என்ற நிலைமை இருக்கின்றபோது, நான் கட்டுமரக்காரர்களுக்குக் குறுக்கே நிற்பதாக யாரும் கருதிவிடக் கூடாது. அவர்கள் சமுதாயத் துறையில், பொருளாதாரத் துறையில், சகலத் துறையிலும் உதவி செய்யப்பட வேண்டியவர்களே தவிர, படகுக்காரர்களுக்காக நான் வாதாடுகிறேன் என்று எண்ணக் கூடாது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

சென்னையில் ஒரு சம்பவம். கடந்த திங்கள் என்று கருதுகிறேன். வலையைக் கிழித்தார்கள், எனவே படகை மடக்கினோம் என்றால் பரவாயில்லை. மகாபலிபுரத்திலே பத்து

1978 மார்ச் 27] [திரு. ப. பொன்னுரங்கம்]

மைல் தூரத்திலே இருந்து ஒரு படகு மீன் பிடித்துக்கொண்டு வருகிறது. அங்கே இன்னொரு படகுக்காரர் மீன் பிடிக்கிறார். இவர் அந்தப் படகுக்காரரை எதிர்த்து மடக்குகிறார். அப்படி படக்கி, அந்தப் படகுக்காரர் பிடித்துக் கொண்டு வருகிற மீன், இரூல் போன்றவைகளை அதிலே இருந்து எடுத்து இவர்கள் விற்கிறார்கள். இதை யார் இப்படிச் செய்தார்கள் என்று பார்த்தால், இந்தத் தலைவர் இருக்கிறாரே, அதாவது முதல்வர் அவர்கள் சொன்னதுபோல் இந்தக் குழப்பத்தை விளைவிக்கின்ற தலைவர் என்று சொன்னார்களே, அந்தத் தலைவரின் உறவுக்காரர்களில் ஒருவர் இதைச் செய்திருக்கிறார்.

[முற்பகல் 10-40]

அவர் தலைமையில் நால்வர். நான் சொல்லுவது பொய் அல்ல. எண். 2 போலீஸ் ஸ்டேஷனில் தயவுசெய்து விசாரித்துப் பாருங்கள். இது உண்மையா, பொய்யா என்று தெரியும். ஆக, அந்த அளவுக்கு நிலைமை இருக்கிறது. கடந்த திங்களில் கூட நடந்திருக்கிறது. உங்கள் பார்வைக்கு வராமல் இருக்கலாம். ஒரு விநோதம்—ஆந்திராவுக்குச் சென்று, மீன் பிடித்துவரும் படகைத் தமிழ்நாட்டு எல்லையில் நிறுத்தியதோடு, அந்தப் படகு காணாமல் போய்விட்டதோ என்று தேடிச் சென்ற படகையும் பிடித்து, கில்நெட் படகையும் பிடித்து சேட் பேசியிருக்கிறார்கள், ரேட் வாங்கியிருக்கிறார்கள். அதற்குத் தலைமை யார் என்றால் முதல்வர் சொன்ன குழப்பத்தில் வளர்ந்த தலைவர்தான்.

இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை தமிழ்நாட்டில் இருப்பதை, குறிப்பாக சென்னையில் இருப்பதை என்னால் சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்க முடியாது. இதனால் வெறுப்படைந்த சிலர் குறிப்பிட்ட இடத்தில் சென்னையில் கலெக்டர் ஆபீசில் அமர்ந்து சனிக்கிழமை முதல் உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார்கள். கோரிக்கைகளுக்குள்ளே செல்ல விரும்பவில்லை. அதற்கும் செனி சாய்க்கக்கூடிய இப்படிப்பட்ட தலைவர்கள் இருப்பதால் உங்களுக்கும் தலைவலி, முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் தலைவலி. நான் வெளிப்படையாகவே சொல்லுகிறேன்—உங்கள் பெயர் வீணாக இழுக்கப்படுகிறது. நான் கண்டித்தேன். உண்மையிலேயே சொல்லுகிறேன், இதய சுத்தியோடு சொல்லுகிறேன், நான் கண்டித்துச் சொன்னேன், கீழான எண்ணங்களில் விமர்சிப்பது நியாயம் அல்ல என்று

[திரு. ப. பொன்னுரங்கம்] [1978 மார்ச் 27]

சொல்லி அமைச்சர்களின் உண்மை நிலையை எடுத்துச் சொன்னேன். தயவுசெய்து அவர்கள் விஷயத்தில் கொஞ்சம்கவனம் செலுத்துங்கள்.

அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கனவே வாதிட்டார்கள். பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் வாதிட்டார்கள். இந்தத் தகராறுகள், சர்ச்சைகளுக்கெல்லாம் காரணம், திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு மீனவர் அல்லாதாருக்குப் படகை வழங்கிவிட்டது என்று சொன்னார்கள். நானும் அந்தச் சமயத்தில் எழுந்தேன்; அமைச்சர் அவர்கள் நீங்கள் மானியம் வரும்போது அதுபற்றிப் பேசுங்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் மெத்தப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்—1969-ல் இருந்து 1976 வரை வழங்கப்பட்ட படகுகள் மீனவர்கள் அல்லாதாருக்கு வழங்கப்பட்டன என்று நிரூபிக்கப்படுமானால் நான் எந்தத் தண்டனைக்கும் உள்ளாகத் தயாராக இருக்கிறேன்.

இன்னொரு விவரத்தையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். தகவல் இல்லாத காரணத்தால் அந்த ஆதாரமற்ற சர்ச்சையில் அவர்கள் இறங்குகிறார்கள். கலைஞர் ஆட்சியில், எங்கள் தலைவர் ஆட்சியில் எந்தவித விண்ணப்பமும் இதற்காக வரவேற்கப்படவில்லை. 1968 ஏப்ரல் மாதத்தோடு விண்ணப்பங்கள் வருவது நிறுத்தப்பட்டு விட்டது. 1968 ஏப்ரல் வரை வந்த விண்ணப்பங்களில் இருந்து அதிலே உள்ள மீனவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து 1976 வரை படகுகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. வேறு விவகாரங்களில் தகவல் தரலாம். அதுவும் தெரியும். அதற்கும் ஆதாரம் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன். உங்கள் வாதம் உண்மையின் அடிப்படையில் இல்லை என்பதை மெத்தப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நிதிநிலைக்கு வர ஆசைப்படுகிறேன். இன்றையதினம் மீனளத் துறைக்காக 2,25,70,000 ரூபாய்க்கு அமைச்சர் அவர்கள் மானியத்தைக் கோரியிருக்கிறார்கள். இதிலே ஒவ்வொரு ரெஃபரன்சும் ஒவ்வொரு மாதிரியாக இருக்கிறது. அப்படி இருக்குமா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆனால் நீங்கள் தந்திருக்கிற பெர்ஃபார்மன்ஸ் பட்ஜெட்டில் 1978-79-க்கு ஸ்டேட்மெண்ட் ஒன்று, இரண்டு, மூன்றிலேயும் தந்திருக்கிறீர்கள். நீங்கள் இங்கே 2,25,70,000 ரூபாய் நிதி

1978 மார்ச் 27] [திரு. ப. பெர்னாரங்கம்]

கோருகிறீர்கள், ஆனால் இந்த மூன்று ஸ்டேட்மெண்டிலேயும் சேர்த்து 2,94,28,000 ரூபாய் என்று தந்திருக்கிறீர்கள். இந்த வித்தியாசம் ஏன் வருகிறது? எது உண்மை? இது உண்மையா அல்லது அது உண்மையா? என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். நம்முடைய நிதியமைச்சர் நாஞ்சிலார் அவர்கள் அவர்களுடைய மானியக் கோரிக்கையிலே ஒரு கணக்கைத் தந்திருக்கிறார்கள். மீளாததற்கு எவ்வளவு ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். முதலிலே 1 கோடியே 43 லட்சம் ரூபாய், அதற்குப் பிறகு மீன்பிடி கட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக கடனாகவும், உதவியாகவும் 3 லட்சத்து 25 ஆயிரம் ரூபாய், தமிழ்நாடு மீனா வளர்ச்சி நிறுவனத்திற்கு 92 லட்சத்து 4 ஆயிரம் ரூபாய் ஆக மொத்தம் 2,38,29,000 என்று இதிலே கணக்கு வருகிறது. அடுத்து ஒருபடி மேலே போய்ப் பார்க்கிறோம். வீடு கட்டும் திட்டத்திற்காக 1 கோடி ரூபாய் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படிப் பார்க்கும்போது 2 கோடியே 38 லட்சத்து 29 ஆயிரம் ரூபாய் என்று கணக்கு வருகிறது. இது 2,94,28,000 ரூபாய்தான் வருகிறது. ஆனால் நீங்கள் கோருவது 2,25,70,000 ரூபாய். இதில் எது உண்மை? எனக்குக் குழப்பத்தை உண்டாக்குகிறது, எதைப் பார்த்து பேசுவது என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

ஒரு கோடி ரூபாய் மீனவர்களுக்கு வீடு கட்டுவதற்காக என்று ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள், நான் உள்ளபடியே மகிழ்ச்சியடைகிறேன். போன ஆண்டு ஒதுக்கவில்லை என்று எங்களுடைய எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் பேராசிரியர் அவர்கள் சொன்னபோது உணர்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அப்போது இந்த அவையில் இல்லை, ஆனால் பொறுமைமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பொறுப்போடு பதில் சொன்னார்கள், என்ன தெரியுமா? அரிசன வீடு கட்டும் தொகையோடு அது சேர்ந்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். நான் துருவித் துருவிப் பார்த்தேன். அது இல்லை. மன்னிக்கவும். அப்படிப் பார்க்கும்போது, இப்போது ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் இந்த ஒரு கோடி ரூபாய் உண்டா இல்லையா என்பதே எனக்குச் சந்தேகமாக இருக்கிறது.

நீங்கள் இங்கே தந்திருக்கிறீர்களே இந்த பெர்பார்மன்ஸ் பட்ஜெட்டிலே இதைப்பற்றி ஒன்றுமே இல்லை. இதிலே நீங்கள் என்ன செய்யப் போகிறீர்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. ப. பொன்னுரங்கம்] [1978 மார்ச் 27]

நான் அதையும் படித்துக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். மீனவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டுவதற்காக திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு 1975 ஆம் ஆண்டில் ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டுவந்து இரண்டு கோடி ரூபாய் செலவில் அந்தத் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தியது. இரண்டு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியதில்

“The construction programme at Poompuhar and Vanagiri has been completed at a total cost of Rs. 63.54 lakhs. As regards scheme for construction of 5,000 houses, 2,622 houses have been constructed. Out of the remaining houses, Government in their Order No. 117, Forests and Fisheries, dated 9th February 1977 have sanctioned 1,185 houses at a cost of Rs. 56,07,250 during the year 1976-77. The construction programme has been taken up and 41 houses have so far been completed. This programme will be continued during 1978-79 also.”

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சுவர்னர் ஆட்சியின்போது 56 லட்சத்திற்கு தொகை ஆயிரத்து சொச்சம் வீடுகள் கட்டுவதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த சுவர்னர் ஆட்சி போகின்ற வரையில், ஏன் நீங்கள் இந்தப் பட்டியலைத் தருகின்ற வரையில் கட்டி முடிக்கின்ற வீடுகள் எத்தனை தெரியுமா?

(முற்பகல் 10.50)

நாற்பத்து ஒன்று. ஆனால் அதற்கு முன் கழக ஆட்சியில், என் தலைவன் கலைஞர் ஆட்சியில் கட்டி முடிக்கப்பட்டது எத்தனை தெரியுமா? 2,622. ஆக, நீங்கள் போட்டிருக்கின்ற பட்டியலைப் பார்த்தாலும்கூட, இதற்குமுன் கடந்த பட்ஜெட்டிலே ஒதுக்கிய தொகையை மீனவர்களுக்குக் கட்டுவதற்காக நிச்சயமாகப் பயன்படுத்தவில்லை என்ற பயங்கரமான குற்றச்சாட்டைச் சாட்டுகிறேன். அதற்குரிய ஆதாரத்தை நான் இங்கே படித்துக் காட்டுகிறேன். அந்த அடிப்படையிலே இங்கே சொல்லப் படுகிறது.

“Of this 5,000 houses, construction of 2,622 houses was sanctioned and the construction has been completed. Out of the remaining number of houses, Government have accorded sanction in 1977 for construction of 1,185 houses, Government have accorded sanction in 1977 for construction of 1,185 houses at a cost of Rs. 56,07,250. Out of these 1,185 houses, 41 houses have

1978 மார்ச் 27] [திரு. ப. பொன்னுரங்கம்]

been completed and the remaining houses are under various stages of construction. This programme will be continued during 1978-79 also."

This programme will be continued during 1978-79 also. எந்த ப்ரொக்ராம்? ஆயிரத்துச் சொச்சம் கட்டப்படாமல் இருக்கிறதே, அதை 1978-79-க்குத் தொடர்ந்து செய்யப் போகிறீர்களா? ஆனால் அதற்கிடையில் கவர்னர் ஆட்சியில் சேங்ஷன் செய்து மிச்சமானதைக் கட்டப் போகிறீர்களா?

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: Programme will be continued என்றால் அர்த்தம் That programme will be continued என்பது பொதுவான பொருள். அதாவது ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஒரு கோடி ரூபாய் இதற்காக ஒதுக்குவது என்றுதான் பொருளே. தவிர பழைய பாக்கியுள்ள கட்டடங்களைக் கட்டுவதற்காகத் தொடரும் என்பது பொருள் அல்ல.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம்: In addition to — என்று அப்படி ஒரு சொற்றொடர் சேர்த்திருந்தால் இந்தச் சந்தேகம் வந்திருக்காது.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: ப்ரொக்ராம் என்றால் அதுதான் பொருள். அதற்குமேல் இன்னொரு வார்த்தையைச் சேர்க்க முடியாது.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம்: தலைவரவர்களே, This programme என்று சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. மேலும் இதையொட்டி ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். This programme என்றால் ஆளுநருடைய ஆர்டர்மீது வந்தது. அப்படியென்றால் கடந்த ஆண்டு ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியதற்கான ஜி. ஓ. வை எங்கே காணும்? ஏன் காணும்?

மேலும் நான் இங்கே ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தலைவரவர்களே, நாமெல்லாம் கட்டுமர மீனவர்களைப்பற்றி வேகமாகப் பேசுகிறோம். எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்த என்னுடைய அருமை நண்பர் திரு. அம்பிகாபதி அவர்களும், திரு. உமாநாத் அவர்களும், நர்ங்களும் சேர்ந்து கட்டுமர மீனவர்களைப் பற்றி

[திரு. ப. பொன்னுரங்கம்] [1978 மார்ச் 27]

வேகமாகப் போகிறோம். மீனவர்களில் அதிக எண்ணிக்கை உள்ளவர்கள் கட்டுமர மீனவர்கள்தான், அதை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் அவர்களுக்குச் செய்யப்படும் சலுகைகள் இந்த பட்ஜெட்டின் மூலம் என்ன என்று ஆராய்ந்தால் அவர்களின் எண்ணிக்கைக்குத் தகுந்தாற்போல், அவர்களது ஏழ்மை நிலைமைக்குத் தகுந்தாற்போல், அவர்களது கடினத்தன நிலைமைக்குத் தகுந்தாற்போல் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப் பட்டிருக்கிறதா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை. அதில் இன்னொரு விநோதம் என்னவென்றால் செய்யாததைச் செய்தேன் என்று காட்டியிருக்கிறார்கள். அதையும் நான் படித்துக் காட்டுகிறேன்.

‘Performance Budget for 1978-79’ -இல் என்ன போடப் பட்டிருக்கிறது என்றால்

“In order to assist the fishermen owning catamarans and country crafts, insulated boxes are being supplied to them under loan-cum-subsidy basis to enable them to bring their catches of quality fish and prawns in fresh condition. In board motors are also being supplied to them on loan-cum-subsidy basis to mechanise their crafts in order to increase the catch efforts” என்று போடப்பட்டிருக்கிறது.

கட்டுமரக்காரர்களுக்கும், நாட்டுப் படகாக்காரர்களுக்கும் ஏதோ வழங்கிக் கொண்டிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள், நானும் பார்க்கிறேன், “வசாரித்தேன், எங்கும் வழங்கியதாகத் தகவல் இல்லை. ‘Are being supplied’ என்று நீங்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். நான் மெத்தப் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன், எந்தக் கட்டுமரக்காரர்களுக்காவது எந்த மாவட்டத் திலாவது ‘இன்சுலேட் பாக்ஸ்’ வழங்கப்படுகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் சில விஷயங்களைப் புரியாமல் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். Performance Budget for 1978-79 இனிமேல்தான் Perform செய்யவேண்டுமே தவிர, செய்ததைப்பற்றியல்ல.

It is performance Budget for 1978-79, that is the year to come.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம்: ‘Are being supplied’ என்றால் என்ன அர்த்தம் என்று சொல்லுங்கள்.

1978 மார்ச் 27] [திரு. ப. பொன்னுரங்கம்]

மேலும், நான் இன்னொன்றைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நம்முடைய உணவுத்துறை அமைச்சரவர்கள், மின்வளத் துறை அமைச்சரவர்கள், கடந்த பட்ஜெட் கூட்டத் தொடரில் ரூ. 5,000 மானியமும், ரூ. 5,000 கடனும் மின்வர்களுக்கு கடலிலே தொழில் செய்யும்போது இறந்துவிட்டால் கொடுப்பதாக சொல்லி, அதை உறுதிப்படுத்த, ஒரு மகிழ்ச்சிகரமான செய்தியை இந்த மாமன்றத்தில் தெரிவிக்கிறேன், இந்த உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவிக்கிறேன் என்று அரிய கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள். தொழில் செய்யச் சென்று இறந்தவர்களுக்குத் தான் நிதி அல்லது மானியம் என்று இருந்ததை, ஒருபடி மேலே சென்று, நாங்கள் இயற்கையிலே இறந்தவர்களுக்கு, மின்வர்களுக்கு, உதவி செய்ய ரூ. 10 இலட்சம் நிதி திரட்ட உத்தேசித்திருக்கிறோம். அந்த உத்தேசம் கைகூடும் என்று எண்ணுகிறோம், அதைச் செய்ய இருக்கிறோம் என்று—வெளியிலே சொல்லியிருந்தால் கூட நான் கேட்க மாட்டேன்—இதே மாமன்றத்தில், அவர்கள் விளக்கமாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் மெத்தப் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன், அது உங்களுடைய புத்தகத்தில் எந்தப் பக்கத்திலேயிருக்கிறது? எங்குமில்லை. என்ன காரணம்? 10,000 போலீசை எடுப்பது போலவா? 16,000 நியாயவிலைக் கடைகளைத் திறப்பதைப் போலவா? இதுவும், அருள்கூர்ந்து அதைச் செய்வீர்களா, இல்லையா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, கடந்த கூட்டத் தொடரில் நமது மாண்புமிகு மின்வளத் துறை அமைச்சரவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். அது எனக்கு உடன்பாடானது அல்ல. நான் உடனே பர்யன்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று எழுந்தேன். எனது தலைவர் கையைக் காட்டியதால் நான் அமர்ந்து விட்டேன். இப்பொழுது தயவு செய்து விளக்க வேண்டுகிறேன். கடந்த கூட்டத் தொடரில், 'ரிஸ்கியூ போட்ஸ்' வாங்கப்படும் என்று அறிவித்தார்கள். இப்பொழுதும் அறிவித்திருக்கிறார்கள். கட்டப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதன் விலை என்ன என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். அதன் விலை ரூ. 5 இலட்சம் என்றிருக்கிறது. ஆனால் அமைச்சர் பேசும்பொழுது, ரூ. 10 இலட்சம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

[1978 மார்ச் 27]

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : குறிப்பிலேயே தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ரூ. 10 இலட்சம் மதிப்பீட்டில் இரண்டு ரிஸ்கியூ போடீஸ், என்று—குறிப்பிலேயே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம் : நீங்கள் பேசியதையே காட்டுகிறேன், கவர்ன்மென்ட் ரெக்கார்ட்சிலிருந்து. பிறகு, நேரில் கொடுக்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது) ஒன்றே ஒன்று அமைச்சருக்கு வேண்டுகோள்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலும், திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலும் இருக்கிற 'பாதர்' என்பவர்களைத் தாழ்த்தப்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்த்திருப்பதாக எனக்குத் தகவல் தெரிவித்தார்கள். மீனவர்களை—பாதர்களை—அப்படி தாழ்த்தப்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்த்திருப்பது உண்மையோ, என்னவோ, எனக்குத் தெரியவில்லை. அது உண்மையாக இருந்தால், இந்த அரசு பல நல்ல காரியங்களைச் செய்வதாக வாக்குறுதி அளித்துள்ளது. தமிழ்நாடு முழுவதும் இருக்கிற மீனவர்களை அந்தப் பட்டியலில் சேர்த்து, அந்தச் சலுகையை மீனவ நண்பர்களுக்கு அளிக்கக் கூடாதா, செய்ய பரிசீலிக்குமா என்று அறிய விரும்பி. இந்த உரையை இந்த அளவோடு முடித்துக் கொள்கிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

[முற்பகல் 11-00]

* திரு. இரா. அமிர்தராஜ் : சட்டப் பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உணவு-கட்டுறவுத் துறை அமைச்சரவர்களின் மீனளம், நுகர்பொருள் வழங்கல் ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளை வரவேற்று ஒருசில கருத்துக்களைக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே மீனவர்கள் அதிகமாக வாழ்கின்ற ஆறு கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அந்தக் கிராமங்களிலே பன்னெடுங்காலமாக நாட்டுப் படகுக்காரர்களுக்கும் இயந்திரப் படகுக்காரர்களுக்கும் ஏற்பட்டு வந்த தகராறுகளை சமீபத்திலே என்னுடைய தொகுதிக்கு விஜயம் செய்கிற நேரத்திலே : இரண்டு சாராரையும் அமைச்சர் நேரிலே அழைத்துப் பேசி, அந்தத் தகராறுகளை சுமுகமாகத் தீர்த்து வைத்தமைக்காக நான்

1978 மார்ச் 27] [திரு. இரா. அமிர்தராஜ்]

நாட்டுப் படகுக்காரர்களின் சார்பாகவும், ஏழை எளிய மீனவர்களின் சார்பாகவும் எனது நன்றியை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்வது சாலச் சிறந்தது என்று நான்கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மீனவச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மணப்பாடு கிராமத்தில் 100 குடியிருப்பு வீடுகள் கட்டித் தருவதாக அன்றையதினம் விஜயம் செய்த அமைச்சர் அவர்கள் உறுதிமொழி தந்திருக்கிறார்கள். அந்தக் குடியிருப்புகளை உடனடியாகக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து புன்னக்காயல், தாமிரவரணி ஆறு கடலிலே கலக்கின்ற இடத்தில், அந்த முகப்பில் அடிக்கடி மணல் திட்டுகள் ஏற்படுவதால் அவர்களுடைய தொழில் பாதிக்கிறது. அதனால் நாட்டுப் படகுக்காரர்களுக்கு நஷ்டத்தை உண்டாக்குகின்ற நிலையும் ஆபத்தும் அடிக்கடி ஏற்படுகிறது. இதுபற்றி பல ஆண்டுகளாக அரசுக்கு எடுத்துச் சொல்லியும், நடவடிக்கை எடுக்காததால் இப்படிப்பட்ட மணல் திட்டுகள் ஆண்டுதோறும் ஏற்பட்டு அவர்களுடைய தொழிலுக்கு நஷ்டத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த மணல் திட்டுகளை அகற்றுவதற்கு நல்ல உத்தரவினை அறிவிக்குமாறு இந்த மீனவ சமுதாயத்தினருடைய சார்பிலும், மக்கள் சார்பாகவும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக நுகர் பொருள் வானிபக் கழகம் திட்டத்தினைப் பொறுத்தமட்டில் இந்த அரசுக்கு செயற்கை சூழ்வினைகள் ஏற்பட்ட போதிலும், எல்லாவற்றையும் விட இயற்கையின் சீற்றத்தையும் தாங்கிக்கொள்ள வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. பலவிதமான இடைஞ்சல்கள், புயல் வெள்ளத்தினால் ஏற்பட்டது. விளைந்து கிடந்த நெல் மணிகள் எல்லாம் வெள்ளத்தால் அழிக்கப்பட்டது. போக்குவரத்து பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டது. ஏரிசி ஆலைகள் இயங்க முடியாத அளவுக்கு மின் இணைப்புகள் அண்டிக்கப்பட்டது. அப்படிப்பட்ட கிராமங்களுக்கும் உணவு காரியங்கள் கொண்டு செல்ல முடியாத சூழ்நிலை இருந்தும், தமிழகத்திலே இருக்கிற ஏழை எளிய மக்களுக்கு உணவு தானியங்கள் நியாயமான விலையில் சீராகக் கிடைக்கும் வகையில் செயலாற்றி வந்த புரட்சித் தலைவர் அரசையும், இந்தப்

[திரு. இரா. அமிர்தராஜ்] [1978 மார்ச் 27]

பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களையும் பாராட்டிப் பேசுவது எனது கடமை என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நெல்லுக்குக் கொள்முதல் விலையை நிர்ணயிக்கின்ற பொறுப்பு மத்திய அரசு தன்னிடம் வைத்திருக்கிறது. கொள்முதலும், விநியோகமும் செய்கின்ற பொறுப்பு மட்டும் மாநில அரசு தன்னிடம் வைத்திருக்கின்றது. ஆனால் விலை நிர்ணயம் செய்யும் பொறுப்பையும் மாநில அரசிடம் இருக்க வேண்டும் என்று மத்திய அரசை வற்புறுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்வதோடு, நம்முடைய பகுதியிலே விளைகின்ற உணவு தானியங்கள் எந்த அளவுக்கு விளைகிறது, இதனால் விவசாயிகளுக்கு ஏற்படும் செலவுகள், அவர்களுக்கு ஏற்படும் கஷ்ட நஷ்டங்கள் தமிழகத்திலே இருப்பவர்களுக்குத்தான் தெரியுமே தவிர, மத்தியிலே உள்ளவர்களுக்குத் தெரிய நியாயம் இல்லை. ஆகவே, விலை நிர்ணயம் செய்யும் பொறுப்பு மாநில அரசுக்குத்தான் இருக்க வேண்டும்.

விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப்படியாகக்கூடிய விலை நிர்ணயம் மத்திய அரசு செய்யாததால் மாநில அரசு விவசாயிகளிடம் இருந்து நேரடியாகக் கொள்முதல் செய்யவில்லை. இதனால் வெளிச் சந்தையில் கட்டுப்படியாகின்ற விலையில் விவசாயிகள் தங்களுடைய உணவு தானியங்களை விற்கவும், வாங்கவும் முழு சுதந்திரம் அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. தங்களுக்குத் தேவைப்படுகின்ற நேரத்தில் நல்ல விலைக்கு விற்பனையாகவது அவர்களுக்கு உதவியாக இருக்கிறது.

நிலக்கடலை போன்ற எண்ணெய் வித்துக்களின் விலையில் உயர்வு ஏற்படுகின்றது. தேவையையும் பூர்த்தி செய்ய முடியாத அளவுக்கு விலைச்சல் இருந்தாலும் கூட விளைகின்ற நிலக்கடலை போன்றவைகளுக்குப் போக்குவரத்துக் கட்டுப்பாடு இல்லாத காரணத்தால், நம் நாட்டில் விளைகின்ற நிலக்கடலை வட மாநிலங்களுக்கு, மகாராஷ்டிரம், வங்காளம் போன்ற இடங்களுக்கு கொண்டு செல்லப்படுகிறது. இதனால் இங்கு நிலக்கடலை மற்றும் உணவு தானியங்கள் விலை அதிகமாக ஏறுகிறது. அதனால் பொதுமக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே, போக்குவரத்துக் கட்டுப்பாடு ஏற்படுத்த மத்திய அரசின் ஒப்புதலைப் பெற வேண்டும், ஒப்புதல் தர மறுத்தால் எப்படியாவது இந்த

1978 மார்ச் 27] [திரு. இரா. அமிர்தராஜ்]

நிலையைத் தடை செய்தால்தான் விலையைக் கட்டுப்படுத்த முடியும். எனவே இது குறித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகமும், சேமிப்புக் கிடங்கு நிறுவனமும், ஒவ்வொரு தாலுக்கா அளவிலும், ஒவ்வொரு சேமிப்புக் கிடங்கு வீதம் நிறுவ வேண்டும். விவசாயிகளிடம் குறைந்த வாடகை பெற்றுக்கொண்டு, மேற்படி கிடங்குகளில், விளைப் பொருள்களைப் பாதுகாத்து வைக்க வேண்டும். இப்படிச் செய்தால், உணவு தானியம் பாதுகாக்கப்படுகிறது. பூச்சி, புழுக்களினால் ஏற்படும் நஷ்டம் தடுக்கப்படுகிறது. நல்ல விலை வரும்பொழுது விற்கவும் அவர்களுக்கு உதவியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதோடு அந்த வகையில் விற்பதால் விவசாயிகளுக்கு நல்ல லாபம் கிடைக்கவும் வழி இருக்கும். மேலும் இப்படிச் சேமித்து வைக்கப்பட்ட தானியங்களின் மீது, குறைந்த வட்டிக்கு விவசாயிகளுக்குக் கடன் அளிக்க வேண்டும். இப்படிச் செய்வதால், விவசாயிகள் அறுவடை முடிந்ததும் அவசரம் அவசரமாக விற்பது, தாங்கள் அதிக வட்டிக்கு வாங்கிய கடனை அடைக்கின்ற கஷ்டமான நிர்ப்பந்தமான நிலை இல்லாமல் இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்படிச் செய்வதால், ஆண்டுக்கு எவ்வளவு உணவு தானியம் விளைகிறது, எவ்வளவு சேமிக்கப்படுகிறது என்பதை அறியவும், புள்ளி விவரம் சேகரிக்கவும் வாய்ப்பு வசதி இருக்கும்.

இப்படிச் சேமிப்புக் கிடங்குகளில் விவசாய உணவுப் பொருள்கள் சேமித்து வைக்கப்படுவதால் தேவையான நேரத்தில் விவசாயிகள் அவற்றை விற்கவும், அதன் காரணமாக இடைத்தரகர்கள் அடிக்கும் கொள்ளை லாபமும் தவிர்க்கப்பட முடியும். அதேபோல் நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகங்கள் சேமிப்புக் கிடங்குகள் போன்றவைகளில் பொது மக்களும் உறுப்பினர்களாக நியமனம் செய்யப்பட வேண்டும். தற்போது அரசு அதிகாரிகள் தான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அங்கே நடைபெறுகிற காரியங்கள் என்ன என்று நமக்குத் தெரியாமல் போகிறது. ஆகவே, பொதுமக்களும் நியமிக்கப்படுவார்களானால் அந்தக் குறைபாடு தவிர்க்கப்பட முடியும், என்ன காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன என்பது அரசுக்கும் தெரிய வரும் என்று தெரிவித்து, நிறைவு பெறுகிறேன்.

[1978 மார்ச் 27]

* திரு. ரெ. வி. சவுந்திராஜன்: பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களே, மீனளம், நுகர்பொருள் வழங்கல், பல்வகை ஆகிய மானிய கோரிக்கைகளின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

மீனளம் பொறுத்தவரையில் கடல் மீன், உள் நாட்டு மீன் என்று இரண்டு விதங்களில் மீன் பிடி தொழில் நடைபெற்று வருகின்றன. இந்த நிலையில் மக்களுக்கு மீனும் ஒரு முக்கிய உணவுப்பொருளாக இருக்கிறது. இந்தக் கடல் மீன் பிடி தொழில் வருஷம் பூராவும் நடக்கும். இயந்திரப்படகு, நாட்டுப் படகு, கட்டுமரப் படகு முதலியவற்றால் மீன் பிடிக்கப்பட்டு, மீன் பிடி தொழில் நடைபெற்று வருகிறது. தற்சமயம் கூட இரண்டு மெக்கிகள் டிராலர்ஸ், ஆழ்கடலில் மீன் பிடிப்பதற்காக, குறிப்பாக இரால் மீன் பிடிப்பதற்காக வாங்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதனுடைய பெயர்கள், 'தஞ்சை' 'நெல்லை' என்று வைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. 'தஞ்சை' என்ற பெயர் வைத்திருப்பதிலே நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். காரணம், நான் தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவன்.

சாதாரணமாக, கடல் மீன் விற்பனை நிலையங்கள் நகரங்களில் தான் அமைக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. கிராமங்களில் கடல் மீன் அடிக்கடி யாரும் பார்த்துக் கூட இருக்கமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே, கிராமங்களுக்கும், சிறு நகரங்களுக்கும் நல்ல மீன் கிடைக்க நல்லதொரு ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், எங்கள் பகுதிக்கு இன்று காலை அல்லது மாலை பிடித்த மீனெத்தான், மறு நாள் ஐஸ் வைத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். அது துர்நாற்றம் அடிக்கிறது. அதைத்தான் விற்பனை செய்கிறார்கள். ஆகவே, அதைத் தடுக்க நல்ல மீன் கிராமங்களில் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதிலும், முக்கியமான நல்ல மீன்கள் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டு, மிக மோசமான மீன் வகைகள் தான் மக்களுக்குப் பயன்படும் வகையில் விற்கப்படுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, நல்ல மீனும் விற்பனை செய்ய அரசு முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1978 மார்ச் 27] [திரு. ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன்]

விசைப்படகு, நாட்டுப்படகு தகராறு பற்றி எல்லோரும் பேசுகிறார்கள். ஒரு காலத்தில் கை ரிக்ஷா இருந்தது. அதை ஒழித்து சைக்கிள் ரிக்ஷாவாகக் கொண்டு வந்தோம். அந்த சைக்கிள் ரிக்ஷாவிற்கும் இப்போது இன்ஜின் வைத்து ஓட்டலாம் என்ற முறையில் யோசனை செய்து கொண்டு இருக்கிறோம். ஆகவே, கட்டுமரம், நாட்டுப்படகு, விசைப்படகு என்ற வித்தியாசம் இல்லாமல் இருக்க, எல்லாப் படகுகளுக்கும் இயந்திரங்களைப் பொருத்தி, இயந்திரப் படகுகளாக எல்லாவற்றையும் மாற்றிவிட்டால், எந்தத் தகராறுகளும் வராது. மண்ணெண்ணையில் ஓடும் புதுமாதிரி இன்ஜின்களைக் கூட வாங்கியிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, மண்ணெண்ணை இன்ஜின்களை சாதாரண நாட்டுப் படகுகளில் பொறுத்தி அதைப் பயன்படுத்தும் முறையில் ஏற்பாடு செய்தால், எந்தத் தகராறுகளும் வராது என்பதை மீண்டும் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

(முற்பகல் 11-10)

உள்நாட்டு மின்களைப் பொறுத்தவரையில் சாத்தனூர், பவானிசாகர், திருமூர்த்திநகர், ஆளியாறு, அமராவதி போன்ற நீர்த்தேக்கங்களில் அதிகப்படியாக மீன்கள் பிடிக்கப்பட்டு விற்பனை செய்யப்படுகின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது. அது உண்மைதான். உட்பகுதிகளில் நீர்த் தேக்கங்கள் இருப்பதால் அவைகளில் அதிகமான மீன்கள் வளர்க்கப்பட்டு, அவைகளைப் பிடித்து விற்பனை செய்கிறார்கள். கிராமங்களில் ஆற்றில் தண்ணீர் வரும்போது தான் மீன் பிடிக்கிறார்கள். குளங்களைப் பொறுத்தவரையில் குளத்தில் தண்ணீர் வறும்போதுதான் மீன் பிடிக்கப்படும். அதனால் ஒரு ஆண்டில் ஒருசில மாதங்கள் மட்டும்தான் உள்நாட்டில் மீன் பிடிக்கப்படும் நிலை இருக்கிறது.

குளங்களை எடுத்துக் கொண்டால், அங்கே பல தகராறுகள் இருக்கின்றன. பறம்போக்கு நிலங்களை பஞ்சாயத்துக்கு ஒப்படைத்த மாதிரி தான் இதுவும் இருக்கிறது. பறம்போக்கு நிலத்தை ஒப்படைத்துவிட்டோம் என்பார்கள்; ஆனால் அது எங்கே எப்படி இருக்கிறது என்று தெரியாது. கண்டுபிடித்து, அதை பஞ்சாயத்துக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்போனால் கேஸ் வரும். வழக்காடுவதற்கு பஞ்சாயத்திடம் நிதிவசதி கிடையாது. அதைப்போல சில குளங்களை பஞ்சாயத்து எடுத்திருக்கிறது. ஆனால் மெயின்டனன்ஸ்தான் பஞ்சாயத்துக்கு; அனுபவிப்பது

[திரு. ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன்] [1978 மார்ச் 27]

வேறொருவர். பஞ்சாயத்துக்கு அந்தக் குளங்களின் மூலம் லாபமும் வராது. ஃபிஷரீஷ் ரைட் ஒருவருக்கு, மெயின்ட்னன்ஸ் பஞ்சாயத்துக்கு. அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இல்லாமல் எல்லாக் குளங்களையும் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு ஒப்படைத்து விட்டால், மீன்கள் வளர்த்து, விற்பதன் மூலம் அதிலிருந்து கிடைக்கும் லாபம் மீனவர்களுக்குச் சேரும்; அவர்கள் தொழில் செய்வதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பஞ்சாயத்திற்கும் ஓரளவு வருமானமும் கிடைக்கும்.

இன்னொன்றையும் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கடலிலே மீன் பிடிக்கின்ற மீனவர்களுக்கு செய்துகொடுக்கின்ற வசதிகளைப் போல் கிராமங்களிலிருக்கும் மீனவர்களுக்கும் செய்து கொடுக்க வேண்டும். கிராமங்களிலும் ஏராளமான மீனவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இருக்க இடம் இல்லை. ஆகவே, கடல் மீனவர்களுக்காக இருக்கும் வீடு கட்டும் திட்டத்தை கிராமங்களிலிருக்கும் மீனவர்களுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

துகர்பொருள் வாங்குவது பற்றி, மோட்டா ரகம் 90 ரூபாய், நடுத்தரம் 95 ரூபாய் என்று விலை நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மோட்டா ரகம், நடுத்தரம் என்றாலே இன்னொரு ரகம் இருக்கிறது என்று பொருள்; ஆகையால் இந்த இரண்டு ரகத்தைத் தவிர, முதல் ரகம் ஒன்று இருக்கிறது. அந்த முதல் தரம் நெல்லுக்கு அதிக விலை நிர்ணயம் செய்து கொள்முதல் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில், அது நெற்களஞ்சியம். அங்கே 117 இடங்களில்தான் கொள்முதல் நிலையங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதனால் பல விவசாயிகள் தங்களுடைய நெல்லை குறிப்பிட்ட கொள்முதல் நிலையங்களுக்குக் கொண்டுச் செல்ல முடியாமல் இருக்கிறது. ஆகையால் சிறு வியாபாரிகள் அந்த விவசாயிகளிடமிருந்து தங்கள் இஷ்டம் போல் விலையைக் குறைத்தோ அல்லது அதிக எடைபோட்டோ வாங்கும் நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது. அதனால் கொள்முதல் நிலையங்களை இன்னும் அதிகரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1978 மார்ச் 27] [திரு. ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன்]

அரசு அறிவிப்பில் கொள்முதல்—விற்பனை கணக்குகளைக் குறிப்பிட்டு நஷ்டக் கணக்கைக் காட்டியிருக்கிறார்கள். பொது மக்களுக்கு சௌகரியம் செய்கிற நேரத்தில் லாப—நஷ்டத்தைப் பார்க்காமல், நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் அதனால் பொதுமக்களுக்கு ஏற்படுகிற சௌகரியத்தைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆனால் சாதாரணமாக இப்போது கொள்முதல் செய்யும் பல இடங்களில் 58 கிலோ எடுத்துவிட்டு, 3 கிலோவைக் குறைத்து, 55 கிலோவுக்குத்தான் பணம் கொடுக்கிறார்கள். இதுபற்றி மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்திலும் தெரிவித்திருக்கிறோம். 3 கிலோ என்பதற்குப் பதில் ஒரு கிலோ ஈரம், பதர் போன்றவை களுக்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். ஈரம், பதருக்காக ஒரு கிலோ குறைத்துவிட்டு கிரயம் கொடுக்க வேண்டுமென்று மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்தில் முடிவு செய்யப்பட்டது. நெல் கொள்முதலில் அந்த முடிவைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் என்ன நடந்தது என்பது எனக்குத் தெரியும். குறுவை நெல் 68 கிலோ, 69 கிலோ வீதம் தமிழ்நாடு துவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் கொள்முதல் நிலையங்களில் எடுக்கப்பட்டது. ஆனால் ஃபுட் கார்ப்பரேஷன் ஆப் இந்தியா கொள்முதல் நிலையங்களில் 59 கிலோ வீதம் எடுத்தார்கள். ஆகையால் இதுமாதிரி குறைபாடுகள் இல்லாமல் கொள்முதல் நிலையங்கள் ஒழுங்காகச் செயல்படுகின்றனவா என்பதை அவ்வப்போது பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஜீனியைப்பற்றி அடுத்து சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஜீனி முன்பு எப்படி விநியோகிக்கப்பட்டது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். முன்பு வருமான அடிப்படையில்தான் விநியோகிக்கப்பட்டது. ரூ. 300 வரை வருமானம் இருந்தால் 2 கிலோவும், ரூ. 300-க்கு மேல் 500 வரை 2 கிலோவிடீருந்து 5 கிலோ வரையிலும், ரூ. 500-க்கு மேல் வருமானம் இருந்தால் 5 கிலோ 6 கிலோ என்றும் இருந்தது.

[திரு. ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன்] [1978 மார்ச் 27]

ஆனால், இப்போது நபருக்கு 425 கிராம் என்ற அளவில் விநியோகம் செய்யப்படுகிறது. இவ்வாறு ஜீனி விநியோகம் செய்வதால் பல இலட்சக்கணக்கான மக்கள் நன்மை பெறுகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அது எந்தவிதத்தில் நன்மை என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. இந்தத் திட்டத்தினால் கிராம மக்கள் எல்லோரும் நன்மை அடைகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். கிராம மக்கள் நன்மை அடைய வேண்டியதுதான். அதிலே எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. இன்னும் சொல்லப் போனால் நகரத்திலே சுத்தமான பால் கிடைக்கிறது. அது கிராமங்களில் கிடைப்பதில்லை. ஆனால், இந்த ஜீனியை வாங்கி அந்த கிராம மக்கள் எந்தவகையில் பயன் அடைகிறார்கள் என்பதுதான் விளங்கவில்லை. இப்போது எல்லோருக்கும் வித்தியாசம் பார்க்காமல் கொடுக்கப்படுகிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். கிராம மக்களுக்குக் கிடைப்பதைப்பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால், உண்மையாக தேவைப்பட்டவர்களுக்குக் குறைந்துவிட்டது. அவர்களுக்குத் தேவையான ஜீனி கிடைப்பதற்கு வேறு ஏதாவது முறையிலேயாவது ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இப்போது நமது அத்தியாவசியப் பொருள்களான மிளகாய், துவரம்பருப்பு, உளுத்தம்பருப்பு, கடலைப்பருப்பு ஆகிய எல்லாம் விலை அதிகமாக இருக்கின்றன. நியாயமான விலையில் விநியோகிப்பதற்காக நியாயவிலைக் கடைகளை கன்னியாகுமரி, மதுரை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி ஆகிய மாவட்டங்களில் திறக்க இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதேமாதிரி எல்லா மாவட்டங்களிலும் நியாயவிலைக் கடைகளைத் திறப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏன் இவ்வாறு சொல்கிறேன் என்பதை விளக்க விரும்புகிறேன். ரூப்பர் மார்க்கெட் இருப்பது தெரியும். ரூப்பர் மார்க்கெட்டிலே வாங்குகின்ற அதே சாமான்களை அதைவிட விலை குறைவாக வெளி மார்க்கெட்டிலே வாங்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கின்றது. அதற்கு என்ன காரணம் என்று புரியவில்லை.

எதோ பஞ்சாயத்து யூனியனில் ஆடிட் அப்ஜெக்ஷன் இல்லை என்பதற்காகத்தான் பல சாமான்களை ரூப்பர் மார்க்கெட்டில் வாங்குகிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த நிலைமையை

[1978 மார்ச் 27] [திரு. ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன்]

கொண்டுதான் அது ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. சூப்பர் மார்க் கெட்டிலே மக்களுக்கு நன்மை ஏற்படக்கூடிய வகையிலே சாமான்களைக் குறைந்த விலையில் கொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான் அடிப்படையான நோக்கம். ஆனால், உண்மை நிலை என்ன வென்றால் வெளிமார்க்கெட்டை விட அங்கே விலை அதிகமாக விற்கப்படுகிறது.

அடுத்து, எங்கள் பகுதியிலே சந்திரசேகரபுரம் கூட்டுறவுப் பண்டகசாலை 20, 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அது முன்னாள் பிரதமர் பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களால் கூடப் பாராட்டப்பட்டது. அங்கே வெளியிலே விற்பதை விட எல்லாச் சாமான்களும், ஜவுளியானாலும் சரி, மற்ற மளிகைச் சாமான்களானாலும் சரி, ஷாப் சாமான்களானாலும் சரி குறைந்த விலையில் கிடைத்து வந்தது. ஆனால், இப்போது அதே பண்டக சாலையில் இருப்பதை விட வெளியே விலைகள் குறைவாக இருக்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. இதற்கு என்ன காரணம் என்பது புரியவில்லை. இது மிகவும் பழமை வாய்ந்த பண்டகசாலையாக இருப்பதால் இது நல்ல முறையிலே இயங்க அமைச்சரவர்கள் பரிசீலனை செய்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, விலைப்பட்டியல். விலைப்பட்டியல் எல்லாக் கடைகளிலும் போட்டிருப்பதாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே அது அவசியம்தான். ஆனால், எல்லாக் கடைகளிலும் இப்படிப்பட்ட விலைப்பட்டியல் போட்டிருக்கிறார்களா என்பது தெரியவில்லை. ஆகவே, சாமான்களுக்குரிய விலைப்பட்டியல் பொது மக்களுடைய பார்வையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை அவ்வப்போது பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, கோதுமை பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கோதுமை ஒரு கிலோ ரூ. 1.40 என்று விற்கப்படுவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கோதுமை உணவைச் சாப்பிடுவதற்கு கிராம மக்கள் தயங்குகிறார்கள். அதற்கு தேவையான அளவு விளம்பரம் இல்லை. அது நல்ல சத்துணவு என்பது மக்களுக்கு பரியும்படிச் செய்ய வேண்டும். அரிசியின் விலை ஒரு கிலோ ரூ. 1.60 ஆனால்,

[திரு. ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன்] [1978 மார்ச் 27]

கோதுமையின் விலை ரூ. 1.40 தான். ஆகவே, கோதுமையின் தன்மை அதன் அவசியம் பற்றி மக்களுக்குப் புரியும்படி இந்த அரசு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

[முற்பகல் 11.20]

* திரு. ந. தனசேகரன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உணவு, மீனளத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கோருகிற மானியக் கோரிக்கைகளின் அடிப்படையில் அதனை வரவேற்று எனது உள்ளக் கருத்துக்களையும் அதோடு இணைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில் சில வார்த்தைகள் கூற விழைகிறேன்.

இன்றையதினம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற பிறகு தமிழகத்திலே நடைபெற்று முடிந்த இன்னல்கள் ஏராளம் என்றாலும் புயலாலும் வெள்ளத்தாலும் பாதிக்கப்பட்டு அதிகப்படியான மீனவப்பெருங்குடி மக்கள் ஆகாவற்ற நிலையில் அன்றையதினம் இருந்த போது நாங்கள் இருக்கிறோம் உங்களுக்காக என்று கூறுகிற அளவிற்கு மீனளத்துறை அமைச்சர் அவர்களும், மற்ற அமைச்சர் பெருமக்களும் இந்த மீனவக் குடி மக்களுக்காக பல நன்மைகளை உடனடியாகச் செய்து உள்ளபடியே பாராட்ட தக்க ஒன்றாகும்.

அதே நேரத்தில் உணவு வழங்கு துறையைப் பொறுத்த மட்டில் தமிழகத்தில் தட்டுப்பாடு ஏற்படாத அளவில் எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் யாரும் உணவிற்காக பாதிக்கப்படாத அளவில் துரிதமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு அன்றையதினம் இருந்த ஒரு இக்கட்டான நிலையை சரிவர சமாளித்ததை உள்ளபடியே இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பாராட்ட நான் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். மீனளத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் என் தொகுதியாகிய தூத்துக்குடியில் செயற்கை முத்து உற்பத்தி செய்வதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் அதிகமாகயிருக்கிற காரணத்தால் அங்கு செயற்கை முத்து உற்பத்தி செய்யக்கூடிய கூடத்தினை தூத்துக்குடியில் அமைக்க அரசு முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி அந்த முத்துக்களை செய்வதற்கான பயிற்சிபெற்ற அநேக பயிற்சியாளர்கள் அந்தத் தூத்துக்குடி வட்டாரத்தில் வேலை

1978 மார்ச் 27] [திரு. ந. தனசேகரன்]

வாய்ப்பு இல்லாமல் இருந்துவருகிற காரணத்தால் அரசு தயவு செய்து அந்த செயற்கை முத்து உற்பத்தி செய்யக்கூடிய கூடத்தை தூத்துக்குடியில் அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, முத்துக் குளிப்பது என்பது வெகு நாட்களாகியும் கூட இன்னும் அடுத்த முறை முத்துக் குளிக்கக்கூடிய ஒரு முயற்சியை அரசு மேற்கொள்ளவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி விரைவில் தூத்துக்குடியில் முத்துக் குளிப்பதற்கான ஏற்பாட்டினைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சங்கு குளிக்கும் தொழிலைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைய தினம் அரசாங்கத்தின் நிலைமை ஒரு தர்மசங்கடமான நிலையாக இருக்கிறது என்பதை நான் ஒத்துக் கொண்டாலும்கூட தமிழ் நாட்டில் தூத்துக்குடி பகுதியில் சங்கு குளிக்கும் அந்த தொழிலாளர்களுக்கு தடை ஏற்படுத்தியிருப்பதை, கனிராஜபுரம் போன்ற பகுதிகளில் தடையை நீக்கி லைசென்ஸ் முறை மூலம் சங்கு குளிக்கும் முறை இருந்ததை நீக்கி சங்கு குளிக்கும் தொழிலை அரசுடைமையாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, சங்கு குளிக்கும் தொழிலாளர்கள் அந்தச் சங்குகளைக் கொண்டு வந்து சங்கு பாங்க் என்று ஏற்படுத்தி அதில் வைத்து அதை விற்று முடித்த பிறகு ஏற்கனவே அவர்கள் பெற்ற பணம் போக மீதிப் பணத்தைப் பெறக்கூடிய அளவிற்கு அரசு அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்ன விலை கொடுத்தாலும் அவர்கள் சரியான முறையில் அரசோடு ஒத்துழைக்கக்கூடிய நிலை இல்லாததால், அவர்களையே பங்குதாரர்களாக ஆக்கி சங்கு பாங்க் என்ற முறையில் ஒன்றை ஏற்படுத்தினால் தூத்துக்குடியிலுள்ள சங்கு குளிக்கும் தொழிலாளர்கள் இந்த அரசை வாழ்த்தக்கூடிய அளவிற்கு அதை வரவேற்பார்கள்.

அடுத்து, மீன் விற்பனை செய்வதில் மீன் விற்கிற வண்டிகள் மூலமாக மார்க்கெட் அல்லது கடைகளில் உள்ள மீன்களை விற்பது என்பதை வரவேற்பதோடு கூட, மூன்று சக்கர வண்டிகள் மூலம் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும், ஒவ்வொரு ஊரிலும் மீன் விற்பனை செய்யக்கூடிய வகையில் வண்டிகளை உருவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இரால் மீன் போன்றவைகளை ஏற்றுமதி

[திரு. ந. தனசேகரன்] [1978 மார்ச் 27]

செய்வதில் தனியார்களிடம் விட்டுவைப்பதை அனுமதிக்காது அரசுத்துறை மூலம் இரால் மீன்களை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வதோடு இரால் மீன் ஏற்றுமதியை தேசியவுடமை ஆக்க வேண்டும் என்றும் இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தமிழக அரசு இன்றையதினம் மெக்ஸிகோ விலிருந்து வாங்கியிருக்கிற இரண்டு ட்ராலர்களுக்கு, ஒன்றுக்கு தஞ்சை என்றும் மற்றொன்றுக்கு நெல்லை என்றும் பெயரிட்டிருப்பதை உள்ளபடியே நான் நெல்லை மாவட்டத்தை சார்ந்தவன் என்ற காரணத்தாலும், அமைச்சர் அவர்கள் நெல்லை மாவட்டத்தைச் சார்ந்தவர் என்ற காரணத்தாலும் நெல்லை மாவட்டத்தில் இருப்பவர்களுக்கு இந்த அரசு இந்தச் சலுகை அளித்ததை உள்ளபடியே நெல்லை மாவட்டத்திலுள்ள அனைத்து மக்கள் சார்பாகவும் வரவேற்று பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக தமிழகத்தில் உணவு வழங்கு துறையைப் பற்றி சொல்லும்போது, நெல்லின் விலையை நிர்ணயிக்கின்ற அதிகாரம் மத்திய அரசாங்கத்தில் இருப்பதால், நெருக்கடி காலங்களில் நெல்லை கொள்முதல் செய்யும்போது இந்த மாநிலத்தின் தேவைகளுக்கேற்ப நெல்லின் விலையை நிர்ணயம் செய்ய முடிவதில்லை. ஆகவே இதற்கான அதிகாரம் மாநில அரசினிடத்தில் இருக்க வேண்டும் என்பதை கூறிக்கொள்கிறேன். மாநில அரசிடம் இதற்கான அதிகாரம் இருக்குமானால், அவ்வப் போது இருக்கின்ற சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப நெல்லின் விலையை நிர்ணயிக்கக்கூடிய நிலைமை உருவாகும் என்பதை இச்சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அரிசி ஆலை அதிபர்களிடமிருந்து லெவி நிர்ணயம் நெல் பெறக் கூடிய நிலைமையைப்பற்றி ஓரளவு அரசு பரிசீலித்து, இந்த லெவி ஈற்றையை அடியோடு நீக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்றுதான் எண்ணெய் வித்துக்கள், நிலக்கடலை போன்றவற்றிலும், கடலை எண்ணெய் போக்குவரத்து செய்வதில் கட்டுப்பாடு செய்கின்ற அதிகாரம் மாநில அரசுக்கு இருக்க

1978 மார்ச் 27] [திரு. ந. தனசேகரன்]

வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த நிலை ஏற்படுமானால் சமையல் எண்ணெய் போன்றவற்றுக்கு விலையை நிர்ணயித்து கட்டுப்படுத்தக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் சேமிப்பு கிடங்குகள் ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி ஏற்படக் கூடிய சூழ்நிலையிருந்தால் விவசாயிகள் தங்கள் தானியங்களை வைத்துக் கொள்வதற்கும், மேலும் ஒவ்வொரு இடத்திலும் எவ்வளவு தானியங்கள் இருக்கிறது என்பதை அரசு தெரிந்து கொள்வதற்குமான ஒரு சூழ்நிலை உருவாகும் என்பதை கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் பகுதியில் கடல் திட்டிகளில், நுரைக் கற்கள், சல்லிக்கற்கள் இருக்கின்றன. இதற்கு முன்னால் இருந்த அரசின் காலத்தில், இந்தத் திட்டிகளிலுள்ள கற்களை ஒரு டன்னுக்கு இரண்டரை ரூபாய் கொடுத்து வாங்கி, அந்த சல்லிக் கற்களை டன் ஒன்றுக்கு 150 ரூபாய் வைத்து, தாழையூத்து சிமின்ட் பாக்டரிக்கும், ஆலங்குளம் சிமின்ட் பாக்டரிக்கும் சப்ளை செய்து கொள்ளை லாபம் அடித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். பின்னால் கற்களை எடுத்துச் செல்லக்கூடாது என்ற தடையுத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது. இப்போது அதிகாரிகள் மூலமாக அதற்கான அனுமதி வழங்கப்பட்டு வருவதாக தெரிகிறது... (இச்சந்தர்ப்பத்தில்—மின்சாரத்தடை ஏற்பட்டதால்—ஒலிபெருக்கி வேலை செய்யவில்லை) இப்படிப்பட்ட ஒரு பயங்கரமான மோசடி நடந்து கொண்டிருந்தது என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு டன் 2½ ரூபாய்க்கு வாங்கி அதை டன் ஒன்றுக்கு 150 ரூபாய் என்ற வகையில் விற்று கொள்ளை லாபம் அடிப்பதற்கு அனுமதிக்கக்கூடாது என்பதோடு இதில் பணியாற்றுகின்ற கொழிலாளர்களை மின்வளத் துறையோடு இணைத்து அவர்களுக்கான சோசைட்டி என்ற முறையில் ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்தி அங்குக் கொழிலாளர்களின் வாழ்வு வளம் பெற ஒரு ஏற்பாட்டை செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று இச்சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. ந. தனசேகரன்]

[1978 மார்ச் 27]

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, கடந்த ஆட்சி காலத்தில் சங்குகள் எடுக்கப்பட்டு கோ-டவுனில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி வைக்கப்பட்ட சங்குகள் எல்லாம் உருப்படியாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறதா, முன்னால் குறிப்பிட்ட சைஸ்-ஸின் அடிப்படையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்கின்ற ஐயப்பாடு தூத்துக்குடி பகுதியிலுள்ள மக்களிடையே ஏற்பட்டிருப்பதால், கோ-டவுனில் உள்ள சங்குகள் எல்லாம் சரியாக வைக்கப்பட்டுள்ளதா என்பதைப் பற்றி விசாரிக்க ஒரு விசாரணை கமிஷன் வைக்கவேண்டுமென்று கௌரிவபடுத்த விரும்புகிறேன்.

துகர்பொருள் வாணிபக் கழகமும், சேமிப்பு கிடங்குகள் முதலியவற்றுக்கு டைரக்டர்களாக இப்போது ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் இருக்கின்ற காரணத்தால், அங்கே என்ன நடக்கிறது என்பதெல்லாம் ஏங்களைப் போன்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு தெரியாத நிலைமையதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த இரண்டு அமைப்புகளிலும் டைரக்டர்களாக மக்களின் பிரதிநிதிகளாக இருக்கின்றவர்களை நியமிக்க வேண்டும் என்று கூறி, எனக்கு பேசுவதற்கு வாய்ப்பு தந்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி அமருகிறேன், வணக்கம்.

* திரு. தே. ஞானசிகாமணி: தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் உணவு, மின்னளும் ஆகிய மானியங்களின் மீது எங்கள் கட்சியின் சார்பாக ஒருசில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

முதலில், உணவைப் பற்றி இங்கு பல கருத்துக்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 16 ஆயிரம் நியாயவிலைக் கடைகள் மூலம் உணவு விநியோகம் செய்யப் போவதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நியாயவிலைக் கடைகள் இரண்டு மூன்று மாவட்டங்களில் மட்டும் அமலாக்கப் போவதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியில்லாமல் இந்த நியாய விலைக் கடைகள் தமிழகம் முழுவதும் நிறுவப்படவேண்டும் என்பது எங்களது அபிப்பிராயம்.

அப்படி நிறுவுவது மட்டுமல்ல, இந்தக் கடைகளில் அரிசியோடு, மற்ற பொருட்களையும், அதாவது மனிதனுக்கு அன்னாடத் தேவையான மற்றப் பொருட்களையும் இந்த நியாய விலைக் கடைகள் மூலம் கொடுக்க வேண்டும். அப்போதுதான்

1978 மார்ச் 27] [திரு. தே. ஞானசிகாமணி]

அடிக்கடி விலைவாசி உயருவதின் காரணமாக, நாட்டிலுள்ள மக்களின் குறிப்பாக தொழிலாளர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் சீராக அமைய முடியும், இதனால் அடிக்கடி ஏற்படுகின்ற நெருக்கடியையும் தவிர்க்க முடியும்.

[முற்பகல் 11.30]

ஆகவே, இந்த அரசு அத்தகைய பொருட்கள் அத்தனையும் இந்த நியாய விலைக் கடைகளின் மூலம் விநியோகம் செய்ய வேண்டுமென்று நான் முதலாவதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு கூட, நெல் விலைக்கும், அரிசி விலைக்கும் அதிக வித்தியாசம் இருக்கிறது, இந்த வித்தியாசம் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். அரிசி, நெல், தானியம் போன்றவைகளை வாங்கி ஸ்டாக் வைக்கும்போது நஷ்டம் ஏற்படுவதாக குறிப்பு இருக்கிறது. அப்பேர்ப்பட்ட நஷ்டங்களைத் தவிர்க்க வேண்டும். இதிலே நஷ்டம் ஏற்படுகிறது, அதனாலே இந்த விலையைச் சற்று உயர்த்த வேண்டியிருக்கிறது என்று சொல்லி, அதை மக்கள் மீது சுமத்தக்கூடாது என்பதை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் நெல்லை விலைக்கு எடுக்கும்போது, ஈர்ப்பு என்று சொல்லி விலை குறைக்கப்படுகிறது. அப்படிச் குறைப்பதன் காரணமாக, விவசாயிகள் இந்த நெல்லை நியாய விலைக்குக் கொடுக்க அஞ்சுகிறார்கள். ஆகவே, இதையும் கொஞ்சம் குறைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்படிச் செய்து, இந்த நாடு பூராவிலும் நியாய விலைக் கடைகளின் மூலமாக பொருட்கள் விநியோகம் செய்யும்போது, விலைவாசி ஓரளவுக்கு கட்டுப்படும்.

இதுபோல் எங்கள் மாவட்டத்தில், விளவங்கோடு தாலுகாவிலே நியாய விலைக் கடைகளில் எல்லாம் அரிசி கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. இப்போது குடும்பத்திற்கு 6 கிலோ அரிசி மட்டும் கொடுக்கப்படுகிறது. இதனால் நெருக்கடி நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, முன்னாலே கொடுத்ததுபோல் ஒரு நபருக்கு வாரத்திற்கு 2 கிலோ வீதம் மலையோரப் பகுதி, கடலோரப் பகுதி, மற்றுமுள்ள இடங்களிலே உள்ள மக்களுக்குக் கொடுத்தால் வாய்ப்பாக இருக்கும். அதுவும் நல்ல அரிசியாக கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. தே. ஞானசிகாமணி] [1978 மார்ச் 27]

அடுத்தாற்போல், மீளாததைப்பற்றி இதிலே குறிப்பிட்டிருப்பதில், விசைப்படகுக்காரர்களுக்கும், கட்டுமரக்காரர்களுக்கும் ஏற்பட்டிருக்கின்ற தகராறு பற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது சென்னையிலே மட்டும் அல்ல. தமிழகம் பூராவிலும் உள்ள கடலோரப் பகுதிகளில் ஏற்படுவதுதான். அதற்கு இந்த சர்க்கார் சில வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி வழிவகை செய்யும்போது, முத்தரப்பு கமிட்டி ஏற்படுத்தி அவைகளைப் பைசல் செய்வது என்பது தங்களுடைய கொள்கையாக அரசு அறிவித்திருக்கிறது. இது நல்ல கொள்கை என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். ஆகவே, இந்த முத்தரப்பு கமிட்டி என்பது மேல் மட்டத்தில் அல்லாமல், ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திற்கும், ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் முத்தரப்புக் கமிட்டியை ஏற்படுத்தினால் அந்தக் கமிட்டியின் மூலம் இரு தரப்புகளுக்கும் இடையே உள்ள தகராறுகள் எல்லாம் சிறந்த முறையிலே தீர்க்கப்பட வழி ஏற்படும். இதுபோன்ற தகராறுகள் ஏற்படும் போது, இந்த இரு தரப்புகளிலுமே உள்ள ஒருசிலரால்தான் இந்தத் தகராறுகளே ஏற்பட்டிருக்கிறது. இவைகள் தவிர்க்கப்படவேண்டும். அப்படித் தவிர்க்கப்படுவதற்கு, இன்றைக்கு உள்ள முறையிலே சில மாற்றங்களைக் கையாண்டால் இது தவிர்க்கப்பட முடியும்.

ஆழ்கடலில் சென்று மீன் பிடிப்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்த சர்க்கார் மீன்பிடித் தொழிலை ஆரம்பித்திருக்கிறது. இதை இன்னும் விரிவுபடுத்த வேண்டும். இப்படி ஆழ்கடலுக்குச் சென்று மீன் பிடிக்கும் இந்தத் தொழில் அரசாங்கத் துறையிலே நடக்க வேண்டும்.

அதுபோலவே, கிராமங்களிலே அணைக்கட்டுகள், குளங்கள், ஏரிகள், குட்டைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அங்கேயெல்லாம் ஏராளமான மீன்கள் வளர்ப்பதற்கான வாய்ப்புக்களை நாம் அதிகரிக்க வேண்டும். எங்கள் ஜில்லாவில் 3 பெரிய அணைக்கட்டுகள், அதாவது சிற்றூறு, பேச்சுப்பாறை, பெருஞ்சாணி ஆகிய அணைக்கட்டுகளில் மீன் வளர்க்கப்படுகின்றது. ஆனால், இதிலே விசேஷம் என்னவென்றால், இலாகாவின் அங்கே சென்று மீன் பிடிக்கும்போது அவர்களுக்கு 10, 15 ரூபாய்க்குத்தான் மீன் கிடைக்கிறது. இதிலே அவர்களுக்குப் போதுமான வருமானம்

1978 மார்ச் 27] [திரு. தே. ஞானசிகாமணி]

கிடைக்கவில்லை. எனவே, அங்கே ஏராளமான மீன்கள் இருக்கின்றன. ஏராளமாக மீன்கள் கிடைக்கக்கூடிய முறையிலே, தற்போதுள்ள முறையை மாற்றி, நல்ல முறைகளைக் கையாள வேண்டும்.

அதுபோல், இந்த விசைப் படகுக்காரர்களுக்கு சில சலுகைகள் இருக்கும்போது, கட்டுமரக்காரர்களுக்கு எவ்விதமான சலுகைகளும் இல்லை. எனவே, அவர்களுக்கு வலை, கட்டுமரங்கள் வாங்குவதற்கு கூட்டுறவு முறையிலோ அல்லது வேறு முறையிலோ சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டும். மேலும், நமது மாநிலத்திலே இப்போது பல்வேறு சிறிய துறைமுகங்கள் இருக்கின்றன. இருந்தாலும், இரண்டு துறைமுகங்கள்தான் மீன்பிடித் துறைமுகங்களாக இருக்கின்றன. ஒன்று, தூத்துக்குடி, மற்றொன்று சென்னை. பல்வேறு துறைமுகங்களிலே இந்த மீன்பிடித் துறைமுகங்களாக ஆக்கும் வாய்ப்பில்லாமல் இருக்கின்றன. அவைகளை யெல்லாம் நவீன மீன்பிடித் துறைமுகங்களாகச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எங்கள் ஜில்லாவில் கடலோரப் பகுதிகளில் இருக்கக்கூடிய மீனவப் பெண்கள் அதிகமாக வலை பின்னும் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு நாளைக்கு ஒரு ரூபாய் முதல் ஒன்றரை ரூபாய் வரை கூலி கிடைக்கும். தற்போது மணவாளக்குறிச்சி என்ற இடத்தில் வலை பின்னும் இயந்திரம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது தொடங்கப்பட்டால் பெருவாரியான ஏழை மீனவப் பெண்களுக்கு வேலைக்குப் பாதகம் ஏற்படும். ஆகவே, தற்காலிகமாகவாவது அதை நிறுத்தி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கே. ஜே. உய்யக்கொண்டான் : தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தமிழக உணவு நிலைமை மிகச் சீராகவும், சிறப்பாகவும் இருப்பதைக் கண்டு நாம் எல்லாம் உள்ளபடியே மெத்த மகிழ்ச்சியை அடைகிறோம்.

அண்மையில் தமிழகத்தில் ஏற்பட்ட புயல் வெள்ளக் கொடுமையால் நாடு பெரும் பற்றாக்குறையில் வாடும் என்று எதிர்பார்த்தவர்கள் எல்லாம், பசியும், பட்டினியும் கோரத்

[திரு. கே. ஜே. உய்யக்கொண்டான்] [1978 மார்ச் 27]

தாண்டவமாடும் என்று எண்ணியவர்கள் எல்லாம், இந்த அரசை மக்கள் எல்லாம் ஒருசேரத் தூற்றுவார்கள் என்று எண்ணியவர்கள் எல்லாம் வியக்கத்தக்க அளவிலே இந்த அரசு முன்னெச்சரிக்கையாக நடவடிக்கை எடுத்து உணவு நிலைமையைச் சீராக வைத்ததற்காகப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்கும் அவர்களுடைய விளைச்சல் பெருகியிருக்கிறது. விவசாயிகளின் உணவு தானியங்களைச் சரியான விலையில் ஏற்றுக்கொள்ள தூற்றுக்கணக்கான அரசாங்க கொள்முதல் நிலையங்களை அரசு திறந்து வைத்துள்ளதைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை. மேலும், மோட்டா ரக நெல்லுக்கு குவிண்டாலுக்கு 90 ரூபாய் என்று உயர்த்திக் கொடுத்திருப்பதை உள்ளடியே மனமுவந்து பாராட்டுகிறேன்.

கடந்த சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரில், விவசாயிகளுக்கு நெல் விலையை உயர்த்திக் கொடுக்க இந்த அரசு மத்திய அரசோடு போராட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டேன். மத்திய அரசாங்கம் ஒரு குவிண்டாலுக்கு மூன்று ரூபாய்தான் உயர்த்திக் கொடுத்ததே தவிர, மேற்கொண்டு அவர்களால் கூட்டித்தர முடியவில்லை. ஆனால் நமது புரட்சிக் தலைவர் அவர்கள் அதையும் மீறி சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் உதவியினால் மோட்டா ரக நெல்லுக்குக் குவிண்டாலுக்கு 90 ரூபாய் என்று உயர்த்தியதைத் தமிழகத்தில் இருக்கிற விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் எல்லாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள், பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நான் கடந்த கால திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியை எண்ணிப் பார்க்கிறேன். அன்றைய உணவு நிலைமை எப்படி இருந்தது, அரிசி விலை எவ்வளவு ஏறியிருந்தது என்று எண்ணிப் பார்க்கிறேன். அந்த விலையைக் கட்டுப்படுத்த எல்லா விவசாயிகளிடத்திலும் முதலில் லெவியை வசூலித்தார்கள். பிறகு வியாபாரிகளிடத்தில் லெவியை வசூலித்தார்கள். பிறகு ஒரு மாவட்டத்திலிருந்து இன்னொரு மாவட்டத்திற்குப் போகும் போது லெவியை வசூலித்தார்கள். அப்போதும் கட்டுப்படுத்த முடியாமல் மாவட்டத்திற்குள்ளே தாலுக்காவிற்குள்ளேயே

1978 மார்ச் 27] [திரு. கே. ஜே. உய்யக்கொண்டான்]

நடமாட்டத்தைக் கட்டுப்படுத்தினார்கள். அப்படியும் விலையைக் கட்டுப்படுத்தினார்களா என்றால் இல்லை. பிறகு வியாபாரிகளின் மொத்த உரிமத்தையும் பறித்து அவர்களுடைய சுதந்திரத்தையும் பறித்தார்கள்.

திரு. அ. செல்லப்பா : பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன். ஆளும் கட்சி உறுப்பினர் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசை ஒப்பிட்டுப் பேசினார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு நெல்லுக்கு அதிக விலை கொடுத்ததா அல்லது தற்போதுள்ள அரசு நெல்லுக்கு அதிக விலை கொடுத்ததா?

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. இரா. முத்தையா) : அவர் அந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றிப் பேசவில்லை.

திரு. கே. ஜே. உய்யக்கொண்டான் : நெல்லுக்கு அதிக விலை கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அதிலே எந்த விதமான சந்தேகமும் இல்லை. பிறகு குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி ஏற்பட்ட போது அது நீக்கப்பட்டுவிட்டது. பிறகு சம்பந்தா சம்பந்தம் இல்லாதபோதெல்லாம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் புரட்சித் தலைவரைப் பார்த்து 'நீங்கள் நெல் விலையை உயர்த்திக் கொடுக்கிறேன் என்று சொன்னீர்களே, எப்போது ஏற்றித் தரப் போகிறீர்கள், எப்போது கொடுக்கப் போகிறீர்கள்?' என்று கேட்டார்கள். நீங்கள் கொடுத்துக் கொண்டிருந்ததைவிட அதிகமான விலை உயர்த்திக் கொடுக்கப் போகிறேன் என்று சொல்லி அதையும் நிரூபித்துக் காட்டியவர் எங்களுடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11.40)

திரு. இரெ. இராசமாணிக்கம் : தலைவர் அவர்களே, ஒரு கிளாரிபிகேஷன். சம்பந்தாசம்பந்தம் இல்லாமல் என்று சொன்னார்கள்

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. இரா. முத்தையா) : ஒவ்வொரு நேரத்திலேயும் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள் என்று தான் சொல்கிறார், ஒன்றும் தப்பாகச் சொல்லவில்லை, அமருங்கள்.

[1978 மார்ச் 27]

திரு. இரெ. இராசமாணிக்கம் : ஒரு விளக்கம் சொல்கிறேன். 100 ரூபாய், 105 ரூபாய் என்ற அளவிற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி 1974 ஆம் ஆண்டில் இருந்து கொடுத்துக் கொண்டு வந்தது. அதைத்தான் அவர்களும் கொடுக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ஜே. உய்யக்கொண்டான் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, அப்படியெல்லாம் இருந்த நிலையைக் கட்டுப்படுத்தி விலையைக் கட்டுப்படுத்தினார்களா என்றால் இல்லை. மொத்த வியாபாரிகளுடைய உரிமங்களைப் பறித்து அரசாங்கமே விலையைக் கட்டுப்படுத்தினார்களா என்றால் கட்டுப்படுத்தவில்லை. ஆனால், இன்றைக்கு ஒரு மாவட்டத்திலிருந்து வேறு மாவட்டத்திற்கு தாராளமாக எடுத்துச் செல்லக்கூடிய அனுமதி வழங்கப்பட்டு வியாபாரிகளுக்கு உரிமங்களைக் கொடுத்து இன்றைய ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டதிலிருந்து ஒரே சீரான விலையை நடைமுறைப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை மெத்த மகிழ்ச்சியோடு நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கடந்த சட்டமன்றக் கூட்டத்திலே இந்த அரசாங்கத்தின்மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்து அதன் மீது குற்றஞ்சாட்டிப் பேசிய மதிப்பிற்குரிய ப. உ. சண்முகம் குறிப்பிட்டார்கள், அரியாலாவிலிருந்தும், பஞ்சாபிலிருந்தும் அதிகமான விலையைக் கொடுத்து நெல்லை வாங்கிக் கொண்டு வந்தார்கள். அந்த விலையை இங்கே இருக்கிற விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து இங்கே வாங்கி இருந்தால் தமிழகத்திலே உள்ள விவசாயிகள் பவன் அடைந்திருப்பார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை எழுப்பினார்கள். அவருக்கு நான் இந்த நேரத்திலே பதில் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கடந்த குறுவைப் பயிர் நெல்லை நீண்ட நாட்களுக்கு இருப்பு வைத்துக் கொள்ள ஏதுவாக இல்லாததனால், புயலாலும், வெள்ளத்தாலும் அதிகமான அளவிற்கு தஞ்சை மாவட்டம் பாதிக்கப்பட்டதனால் பொது மக்களுக்கு விநியோகம் செய்யத்தக்க வகையிலே முன்னெச்சரிக்கையாக இருப்பு வைத்திருக்க வேண்டும் என்ற அளவிலே இந்த அரசு அரியாலாவிலிருந்தும் பஞ்சாபிலிருந்தும் வாங்கியிருக்கிறதே தவிர வேறல்ல; நெல் தரம் இல்லாத நெல்

1978 மார்ச் 27] [திரு. கே. ஜே. உய்யக்கொண்டான்]

என்று குற்றஞ்சாட்டினார், நெல் தரம் உள்ள நெல் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே ஒரு முறை உணவு நிலைமை சீராக இல்லாத நேரத்திலே கேழ்வரகு வெளி மாநிலங்களிலிருந்து ஒரு கிலோவுக்கு 2 ரூபாய் விலை கொடுத்து வாங்கி வந்தது. ஆனால் 2.10 க்கு தருகிறோம் என்று விளம்பரம் செய்தார்கள், ஆனால் யாரும் வாங்க முன்வரவில்லை. ஆனால் படிப்படியாகக் குறைத்து ஒரு ரூபாய்க்கு விற்பனர்கள், சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களே மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாக நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், ஏறக்குறைய அதனால் 4, 4½ கோடி ரூபாய்க்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

எதற்காக இதைச் சொல்கிறேன் என்றால் அரியானிலிருந்தும் பஞ்சாபிலிருந்தும் வாங்கிக் கொண்டு வந்து பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் நட்டம் ஏற்பட்டது என்று குற்றஞ்சாட்டை அவர் எழுப்பியதால்—பொதுமக்களுக்கு விநியோகம் செய்வதற்காக குறைந்த விலைக்கு வாங்கிக் கொண்டு வந்து இருப்பு வைத்ததன் காரணமாக—ஒரு குற்றஞ்சாட்டை எழுப்பியபோது இந்தக் குற்றஞ்சாட்டை என்னால் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது.

மேலும் இன்னொன்றையும் அவர் கூறினார். டென்டர் வைத்து வாங்கினார்களா என்று கேட்டார். அவசரத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும்பொழுது டென்டர் பெறப்பட்டு நெல், அரிசி வாங்குவது இல்லை என்பதால் டென்டர் இல்லாமல் வாங்கி வரப்பட்டது. அதுபோலத்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலும் ஒன்றிரண்டு முறை டென்டர் இல்லாமலேயே சாக்குகள் வாங்கி வந்து வைத்தார்கள், விற்பனை செய்தார்கள் என்பதை இங்கே எடுத்துக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மேலும் உணவு அமைச்சரவர்களுக்கு நான் ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சென்னை மாநகரத்திற்கு, செங்கற்பட்டிலேயிருந்து லெவி இல்லாமல் அரிசி நடமாட்டத்திற்கு ஏற்பாடு செய்திருப்பதைப் போல வடார்க்காடு மாவட்டத்திலிருந்தும் லெவி இல்லாமல் சென்னை மாநகரத்திற்கு அரிசி நடமாட்டத்தை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதனால் சென்னை மாநகர மக்கள் மேலும்

[திரு. கே. ஜே. உய்யக்கொண்டான்] [1978 மார்ச் 27]

பத்து காசு, 20 காசு என்று குறைவாக வாங்கத்தக்க அளவிலே சூழ்நிலைகள் அமையும் என்பதை இங்கே கோடிட்டுக் காட்ட விரும்பப்படுகிறேன்.

அடுத்து, எனது தொகுதியைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். வாலாஜா தாலுக்காவிலிருந்து ஆற்காடு தாலுக்காவாகப் பிரிந்து சுமார் ஏழாண்டுக் காலம் ஆகிறது. இப்படி ஏழாண்டுக் காலமாகியும் படுக்கை வசதியுடன் கூடிய மருத்துவமனை இல்லாமல் இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் என்னைப் பார்க்கும்பொழுது எனக்கு ஒன்று ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. என்னுடைய ஆற்காடு தாலுக்கா பிரிந்த பிறகு வானியம்பாடி தாலுக்காவும் பிரிந்தது. அவர் இங்கு பேச்சாற்றல் மிக்கவராக இருக்கின்ற காரணத்தினால் அவருடைய தாலுக்காவிற்கு தாலுக்கா அலுவலகம் புதிதாகக் கட்டப்பட்டு விட்டது. தாலுக்கா மருத்துவமனை கட்டப்பட்டு விட்டது. ஆனால் நான் தாலுக்காவுக்கு என்று தனியாக இடம் கேட்டேன். ஒரு மாதத்திற்கு முன்புதான் பயிற்சிப் பள்ளியை எடுத்துக் கொண்டோமே தவிர புதிதாக இந்த அரசோ அல்லது இதற்கு முன் இருந்த அரசோ எதுவும் செய்யவில்லை. எனவே படுக்கை வசதியுடன் கூடிய ஒரு மருத்துவமனையை ஏற்படுத்தித் தருமாறு பேரிதாம் வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், என்னுடைய தொகுதியில் ஏழு மினி பஸ்களை ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அதற்காக இந்த அரசுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மேலும் சில கிராமங்களை இணைக்கும் வகையில் மேலும் மினி பஸ்களை விட வேண்டுமென்றும் விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதியிலே சாலைகள் மிகவும் பழுதடைந்த நிலையிலே இருக்கின்றன. அவைகளை உடனடியாகச் சீர்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தைகளை இத்துடன் முடிக்கிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

* திரு. மு. ஜான் வின்சென்ட் : பேரவை மாற்றாத தலைவர் அவர்களே, மீனளம், நுகர்பொருள் வழங்கல் அகிய மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1978 மார்ச் 27] [திரு. மு. ஜான் வின்சென்ட்]

கன்னியாகுமரி, திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில் சுமார் ஒரு இலட்சம் ஏழைப் பெண்கள் மீன்பிடி வலை பின்னல் தொழிலிலே ஈடுபட்டு வருகின்றனர். ஆனால் அங்கே மணவாளக் குறிச்சியிலே இயந்திரத்தின் மூலம் மீன் பிடி வலையைப் பின்னுகின்ற காரணத்தினால் கிட்டத்தட்ட இந்த வலை பின்னுகின்ற தொழிலை நம்பி வாழ்கின்ற ஒரு இலட்சம் ஏழைப் பெண்கள் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். ஆகையால் அரசு தலையிட்டு ஒரு இலட்சம் பெண்களுக்கு நல்ல முறையிலே வாழ்வளிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் இயந்திரங்களின் மூலம் வலை பின்னுவதைத் தடை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கட்டுமரத்தில் மீன் பிடிக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும், விசைப் படகுகளில் மீன் பிடிக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் இடையே அநேக நேரங்களில் தகராறுகள் ஏற்பட்டு அதன் மூலம் பொருட் சேதமும், உயிர்ச் சேதமும் ஏற்படுவதால் அரசு அதற்கு நல்ல முறையிலே அணுகி அவர்களின் மத்தியில் சமாதானம் ஏற்படும் வகையிலே தலையிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் பிடிக்கப்படுகின்ற மீன்களை அடுத்த மாநிலத்தில் பதப்படுத்தி, அடுத்த மாநிலத் துறைமுகங்களில் ஏற்றுமதி செய்வதைத் தடுத்து, இங்கேயே பதப்படுத்தி இங்குள்ள துறைமுகங்களில் ஏற்றுமதி செய்தால் நமது மாநிலத்திற்குக் கணிசமான அளவு வருமானம் கிடைக்கும், இலாபமும் கிடைக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பேரூராட்சிகளில் சில வார்டுகள் பிரிவினையின் கீழ் சுமார் 2,000 அல்லது 3,000 ஜனங்கள் கொண்ட ஒவ்வொரு ஊரிலும் அங்கே சென்று அரிசி விநியோகம் செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். டவுன் பஞ்சாயத்துக்களில் முறைப்படி விநியோகம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன், ஏனென்றால், கிட்டத்தட்ட எனது தொகுதியில் ஆறு பேரூராட்சி மன்றங்கள் இருக்கின்றன. கிட்டத்தட்ட 17 பெரிய கிராமங்கள் இருக்கின்றன, ஏராளமான மக்கள் டவுன் பஞ்சாயத்துக்களின் தலைநகரங்களுக்கு கிட்டத்தட்ட இரண்டு, இரண்டரை மைல்

[திரு. மு. ஜான் வின்சென்ட்] [1978 மார்ச் 27]

தூரம் நடந்து வந்து அரிசி வாங்க வேண்டியிருப்பதாலும், மற்ற உணவுப் பண்டங்களை வாங்க வேண்டியிருப்பதாலும் காலதாமதம் ஆவதாலே அங்கே வருகின்ற நேரத்திலே உணவுப்பொருட்கள் அவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை.

[முற்பகல் 11-50]

ஆகையால், அந்தந்தப் பெரிய ஊர்களில், கிட்டத்தட்ட 1,000 ஜனத்தொகைக்கு மேற்பட்ட ஊர்களில் எல்லாம் அங்கே சென்று அந்த உணவுப் பொருள்களை வழங்க வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1976-77-ல், 1977-78-ல் அநேக ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் உணவுதானியங்களை டி. என். சி. எஸ். சி.-யிலேயிருந்து எடுத்து, இதுவரை அதற்கான பணம் கட்டவில்லை. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட ஊர்களில் பல மாதங்களாக உணவுப் பொருள்கள் வழங்கப்படவில்லை. பணம் கட்டாத ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள்மேல் நடவடிக்கை எடுத்து, அப்படிப்பட்ட ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு உடனடியாக உணவுதானியங்கள் வழங்க வேண்டும். இல்லையென்றால், கூட்டுறவு சொஸைட்டிகள் மூலமாக, கூட்டுறவு ஸ்டோர்கள் மூலமாக, அங்கே உணவுப் பண்டங்கள் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சில ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் சரியானபடி பணத்தைக் கட்டியிருக்கிறார்கள். உதாரணத்திற்கு, எங்கள் நாங்குநேரி ஊராட்சி மன்றத்தில் கூட, சரியானபடி, கட்ட வேண்டிய காலத்தில், கட்ட வேண்டிய தொகை கட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், மாவட்ட ஆட்சியாளர் அலுவலகத்திலிருந்து பணம் கட்ட வேண்டுமென்று நோட்டீஸ் அனுப்புகிறார்கள். ஆகவே, மாவட்ட ஆட்சியாளர் அலுவலகத்தில் உள்ளவர்கள் டி. என். சி. எஸ். சி. நிர்வாகத்தினரைக் கேட்டு, ஏற்கனவே கட்டியுள்ள ஊராட்சி மன்றங்களைத் தவிர்த்து, மன்றத் தொகை கட்டாத ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் மேல் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சில கிராமங்களில் குறிப்பிட்ட நேரங்களில் மட்டும் உணவு தானியங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. ஏழை, எளிய மக்கள் காலை 9 மணிக்கு வேலைக்குச் சென்று மாலை 4, 5 மணிக்குத்

[1978 மார்ச் 27] [திரு. மு. ஜான் வின்சென்ட்]

திரும்புகிறார்கள். அதனால், இடைக் காலத்தில் அவர்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய தேவையான உணவுப் பொருள்களை வாங்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. அதோடு, அங்கே பல நேரங்களில் கடை அடைக்கப்பட்டு விடுகிறது. அது மட்டுமல்ல, வாரத்திலே ஒரு நாள் அல்லது இரண்டு தினங்கள்தான் அங்கே உணவுப் பொருள்களை வழங்குகிறார்கள். ஆகவே, ஞாயிற்றுக்கிழமை தவிர, மற்ற நாட்களில் உணவுப் பொருள்களை வழங்க வேண்டுமென்றும், காலை 8 மணி முதல், மாலை 5 மணி வரை உணவுப் பொருள்களை வழங்கினால், ஏழை, எளிய மக்கள் உணவுப் பொருள்களை வாங்க வசதியாக இருக்கும் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும், சில நேரங்களில், டி.என்.சி.எஸ்.சி. மூலமோ அல்லது சம்பந்தப்பட்ட ரைஸ் மில்லில் இருந்தோ எடுத்து வரும் அரிசியோ, கோதுமையோ, அவைகளின் எடை மிகவும் குறைவாக இருக்கின்றது. இதனால், கடை நடத்துபவர்கள் மிகவும் நஷ்டம் அடைய வேண்டிய சூழ்நிலையிருக்கிறது. ஆகையால், கிட்டங்கியிலிருந்து எடுப்பதை விட ஒரு பைசா, இரண்டு பைசா கூடுதலாக வைத்து விற்பனை செய்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த உணவுப் பொருள்களை வழங்குகின்ற நேரத்தில், எடை குறையாத வகையில், எடையைச் சரியாகப் போட்டு, வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அநேக நேரங்களில் நாம் எடுக்கும் அரிசி கட்டியாகி, அதோடு ஒருவித வீச்சம் இருக்கின்றது. ஆகையால் அரசு இதில் தீவிர கவனம் செலுத்தி, ரைஸ் மில்களில் அரைக்கும் அரிசியை நன்றாக உலர்ந்த பின் மூட்டைகளில் கட்ட வேண்டுமென்று உத்தரவிடுவதோடு, அதற்கென்று தனியாக அதிகாரிகளை நியமித்து அங்கே ரைஸ் மில்களில் செக் பண்ணுவதன் மூலமாக, தவறும் ஆலைகளை மூட ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டு உற்பத்தி செய்யும் பொருட்களை தேவைப்படும் நேரங்களில் விற்க முடியாமல் கஷ்டப்படும் சமயங்களில், இடைத் தரகர்களால் கொள்ளை அடிக்கப் படுகிறார்கள். நேரா நேரத்திலே நெல்லை விற்க முடியாத நிலை

[திரு. மு. ஜான் வின்சென்ட்] [1978 மார்ச் 27]

ஏற்படுகிற காரணத்தால், அரசு அதற்காக ஏதாவது முயற்சி எடுத்து நெல்லை விற்பனை செய்ய வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால், குறிப்பிட்ட நேரத்திலே நெல்லை விற்க முடியாத காரணத்தால், அவர்களுக்கு வேலாவேளைக்குப் பணம் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே, வேறு சில வழிகளில், அரசு இதில் தனிக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், எனது தொகுதியில், ஆண்டுக்காண்டு மழை இருக்காது. ஆனால், இந்த ஆண்டு செழிப்பான மழை பெய்ததின் காரணமாக, தண்ணீர் நிரம்ப இருக்கிறது. நெல்லை மாவட்டத்தில் இருக்கிற மணிமுத்தாறில் தண்ணீர் 80 அடிக்கு மேல் தேங்கி திருப்திகரமான நிலையிலிருக்கிறது. 80 அடிக்கு மேல் தண்ணீர் தேங்கியிருக்கிற மணிமுத்தாறின் பிரதான கால்வாயில், அதிலும் பின்தங்கிய வட்டமாகிய தாங்குநேரி வட்டாரத்திலே இப்பொழுது 80 அடிக்கு மேலான 23 அடி தண்ணீரைத் திறந்து விடுவார்களானால், இரண்டாம் போகச் சாகுபடிக்கு, கிட்டத்தட்ட 240 குளங்கள் பயன் அடையும். அப்படி, பயன் அடைந்தால், மூன்று, நான்கு மாதங்கள் அரிசி விறியோகம் செய்யக்கூட தாராளமாக அரிசி கிடைக்கும். ஆகவே, ஏழை, எளிய விவசாயிகள் மீது கருணைகூர்ந்து இரண்டாம் போக சாகுபடிக்கான பயிர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏராளமான கடைகளை அமைத்துவிட்டதாக அரசின் சார்பில் கூறுகிறார்கள். ஆனால், அதே கிராமங்களில் இன்னும் கடைகள் அமைக்கப்படவில்லை. மக்கள் சீனி மற்றும் பொருள்களை வாங்கக் கஷ்டப்படுகிறார்கள்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் சார்பாக நடத்துகின்ற கடைகளில் அரிசி மட்டும்தான் விறியோகம் செய்கிறார்கள். கோதுமையும் சேர்த்துக் கொடுக்கிறார்கள். அந்த ஊராட்சி மன்றங்களில் விறியோகம் செய்யப்படுகின்ற கடைகளில் அனைத்துப் பொருள்களையும் சீனி உட்பட வழங்கினால் பொதுமக்களுக்கு நன்மையாக இருக்கும். இப்போது மூன்று ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு ஒரு கோவாபரேடிச் சொசைட்டி இருக்கிறது. அதை அந்தந்த ஊராட்சி மன்றங்களிலேயே வைத்து விறியோகிக்கின்ற

1978 மார்ச் 27] [திரு. மு. ஜான் வின்சென்ட்]

வகையில் அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மின்வளம் சிவில் சப்ளை துகர் பொருள் மானியத்தின்மீது பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. மு. ரெ. கோவேந்தன்: சட்டப் பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, எனது கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு தங்கட்கு எனது நன்றியினை உரித்தாக்கி, எனது கருத்துக்களைக் கூற விழைகிறேன்.

என்னைச் சட்டப் பேரவை உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுத்து இங்கு அனுப்பியுள்ள பேராளுநரித் தொகுதியில் சுமார் 25 மின்வக் கிராமங்கள் உள்ளன. அங்கு தேற்கு வடக்காக சுமார் 16 மைல் நீளம் கடலாக எல்லை வகுக்கப்பட்டுள்ள பகுதி மின்வர்களோடு இரண்டறக் கலந்து இருக்கிற காரணத்தினாலே இருக்கின்ற நிலையினை நான் கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

சேன்ற பல ஆண்டுகளாக கடலோரப் பகுதிகளில் ஏற்பட்டுள்ள விசைப் படகு நாட்டுப் படகு பிரச்சனையில் முன்னர் அரசு நேரடிக் கவனம் செலுத்தத் தவறியது. ஆனால், மாண்புமிகு மின்வளத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் தானே நேரடியாக இப் பிரச்சனையில் தலையிட்டு சுமுகமான சூழ்நிலை ஏற்பட முனைந்துள்ளார்கள். அவர்களது முயற்சிக்கு எனது பாராட்டுகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கடலுக்குச் செல்லும்பொழுது விபத்தில் இறப்பவர்களுக்கு இந்த அரசு ரூ. 10,000 வழங்குவதை மின்வ மக்கள் மகிழ்வோடு ஏற்று, இந்த அரசினைப் பாராட்டிப் போற்றுகின்றனர்; தொகுதி மக்களோடு நானும் எனது பாராட்டுகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் ஒரு ஆண்டிற்கு ஒரு கூட்டுறவு நாளைய சங்கத்திற்கு ரூ. 10,00,000 (பத்து லட்சம்) வரையில் கடன் வழகப்படுகிறது. ஆனால், தமிழ் நாட்டிலுள்ள அனைத்து மின்வர் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கும் சேர்த்து மிகக் குறைந்த அளவே கடன் வழங்க அனுமதி அளிக்கப்படுகிறது. கூட்டுறவு நாளையச் சங்கங்களுக்கு அளிப்பது போலவே மின்வர் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கும் அதிக அளவு கடன் வழங்க வேண்டுகிறேன்.

[திரு. மு. ரெ. கோவேந்தன்] [1978 மார்ச் 27]

மீனவர்கள் தங்களுடைய வலைகளைப் பழுது பார்ப்பதற்கும், புதிய வலைகள் தயார் செய்வதற்கும் புதிதாக நைலான், பருத்தி நூல்கள் இல்லாது இருந்து வருகின்றனர். இந்நிலை மாற அரசு மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலம் கடனுடனும் மானியத்துடனும் நைலான், பருத்தி நூல்கள் வழங்க ஆவன செய்ய வேண்டுகிறேன்.

பேராவணித் தொகுதி மீனவர்கள் பிடித்து வரும் இரூல் மற்றும் மீன்களைத் தனிப்பட்ட வியாபாரிகளே விலைக்கு வாங்குகின்றனர். இதனால் மீனவர்களுக்கு நல்ல விலை கிடைப்பதில்லை. ஆகவே அரசே மல்லிப்பட்டனத்தில் ஒரு குளிர்பதன நிலையத்தினை (பிரிசிங் பிளான்ட்) ஏற்படுத்தி மீனவர்களிடம் இரூல் போன்ற மீன்களை நேரடியாகக் கொழுதல் செய்து மீனவர்களுக்கு நல்ல விலை கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுகின்றேன்.

தஞ்சை மாவட்ட மீனவர் கூட்டுறவுச் சம்மேளனம் தற்பொழுது தஞ்சையில் இயங்கி வருகிறது. இந்த அலுவலகம் கடற்கரைப் பகுதிகளில் இல்லாத காரணத்தால் சரியான விளம்பரம், விற்பனை இல்லாது சம்மேளனத்தையே மீனவ மக்கள் மறந்து விடும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இந்நிலை மாற கடற்கரைப் பகுதி முக்கிய ஊராகிய மல்லிப்பட்டனத்தில் இந்தச் சம்மேளன அலுவலகத்தைத் திறக்க வேண்டும். அல்லது சம்மேளனத்தில் கிளை அலுவலகத்தையாவது மல்லிப்பட்டனத்தில் துவக்க வேண்டுகிறேன்.

பேராவணித் தொகுதி மீனவர்கள் இரவுக் காலங்களில் திசையறிந்து சிறப்பாகத் தொழில் செய்ய சரபோந்திர ராசன் பட்டினம் மனோரா அருகில் ஒரு கலங்கரை விளக்கம் அமைத்திட ஆவன செய்யுமாறு வேண்டுகிறேன்.

மல்லிப்பட்டினத்தில் நடந்து வரும் மீன்பிடி துறைமுக வேலையை வெகு விரைவில் முடித்துத் தர வேண்டுகிறேன். பேராவணித் தொகுதியில் கடற்கரை ஊர்களாகிய எரிப்புற கரை, கீழத்தோட்டம், மல்லிப்பட்டினம், சம்பைப்பட்டினம் ஆகிய ஊர்களில் ஊருக்கும் கடலுக்கும் போய்வர பயன்படுத்தப் படும் கால்வாயை அகலப்படுத்தி ஆழப்படுத்தி வெட்டித் தர வேண்டுகிறேன்.

[திரு. மு. ரெ. கோவேந்தன்] [1978 மார்ச் 27]

(நண்பகல் 12-00)

இந்த ஆண்டு முடிவுக்குள் அந்தோணியார்புரம், பிள்ளையார் திடல், செண்பக மகாதேவி பட்டினம், சோமநாதன் பட்டினம், அடைக்கத்தேவன், செந்தலை சம்பைப்பட்டினம், புதுப்பட்டினம், சின்னமனை, சேதுபாவா சத்திரம் போன்ற ஊர்களுக்கு மீனவர் குடியிருப்புக்களைக் கட்டித் தர வேண்டுகிறேன்.

ஏரிப்புற கரை, கீழ்த்தோட்டம், அந்தோணியார்புரம், மல்லிப்பட்டினம், அடைக்கத்தேவன், சோமநாதன் பட்டினம் போன்ற கிராமங்களில் புயல் பாதுகாப்பிடங்கள், சமுதாய நல மன்றக் கட்டிடங்களைக் கட்டித் தர வேண்டுகிறேன்.

பேராலூணித் தொகுதியில் சின்னமனை கிராமத்தில் முழுவதும் மீனவ மக்கள் சுமார் 100, 150 ஆண்டுகளாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். இக்கிராமம் முழுவதும் வேதாரணியம் தேவஸ்தானம் கோவிலுக்குச் சொந்தமானது. இப்பகுதி மீனவ மக்கள் பயன்பெற அவர்களுக்கு அவர்களுடைய உபயோகத்தில் இருந்து வரும் நிலங்களை அவர்களுக்கே சொந்தமாக்கி பட்டாச் செய்து தரக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பேராலூணித் தொகுதி கழுமங்குடா காரங்குடா ஆகிய கிராமங்களில் மீனவர்கள், அரசு புறம்போக்கு, தனியார் நிலையங்களில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவர்களுக்கு இந்த நிலங்களைப் பட்டாச் செய்து தர வேண்டுகிறேன்.

மீனவக் கிராமங்களுக்கு மீன்துறை மானியத்தின் மூலம் செய்து தரப்பட்ட இணைப்புச் சாலைகள் மிகவும் பழுதுபட்டு ஊராட்சிகளின் நிதிநிலை காரணமாகப் பராமரிக்கப்படாமல் இருந்து வருகின்றன. இச்சாலைகளை மீன்துறை மூலம் மறுபடியும் செப்பணிட்டுத் தரக் கேட்டுக் கொண்டு வாய்ப்புக் கொடுத்தமைக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. மு. அம்பிகாபதி: மாண்புமிகு சட்டப் பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கை மீது இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் சில முக்கியமான விஷயங்களைக் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1978 மார்ச் 27]

[திரு. மு. அம்பிகாபதி]

மீனளம் பற்றிய இந்த கோரிக்கையில் அடிக்கடி தொடர்ந்து சட்ட மன்றத்திலே நாங்கள் கூறுகின்ற கடல் வளம் இன்னும் பெருக்கப்பட வேண்டும். தமிழகத்தில் இதைப் பெரிய ஆதாரமான செல்வமாக மாற்ற வேண்டும் என்று இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் கூறிக் கொள்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் வைத்து இருக்கிற அறிக்கையில் இந்தியாவில் இருக்கின்ற கடற்கரையில் மொத்த நீளத்தில் கிட்டத்தட்ட 17.5 சதவிகிதம் தமிழகத்திலே இருக்கிறது. ஆயிரம் கிலோ மீட்டர் நீளத்திற்கு கடற்கரை தமிழகப் பகுதியிலே இருக்கிறது. இவைகளில் நாம் கிட்டத்தட்ட 2,59,000 டன்கள் ஒரு ஆண்டிற்கு மீனை உற்பத்தி செய்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்ற விவரம் இதிலே குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள்.

அதிலும் முக்கியமான விஷயம், கடலிலும் சரி, உள்நாட்டிலும் சரி மீன் வளர்ச்சி மூலமாக வாணிபத்தைப் பெருக்குவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. வரும் காலத்தில் நாம் அத் திட்டத்தினை செயல்படுத்த வேண்டும்.

தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை ஆயிரம் கிலோ மீட்டர் நீளமுள்ள அந்தக் கடற்கரையில் 4,80,000-க்கு மேற்பட்ட மீனவர்கள் நேரடியாக அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டு இருக்கிறார்கள். அந்த மீனவர்களைச் சார்ந்து சுமார் 20 லட்சம் மக்கள் இருக்கிறார்கள். உழுவலனுக்கு நிலம் சொந்தம் என்பதைப் போல மீனவர்களுக்குக் கடல் சொந்தம், யார் அந்தக் கடலில் உழைக்கின்றார்களோ அவர்களுக்குக் கட்டுமாங்கள் மட்டுமல்ல, விசைப் படகுகளும் கொடுக்க வேண்டும். கூட்டுறவு முறையில் நவீன முறையில் மீன் பிடிப்பதற்குப் பயிற்சி அளிக்க வேண்டும். அந்த நடைமுறையில் தடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

படகுகள் வழங்கப்பட்டு இருக்கின்றன. அந்தப் பட்டியலைப் பார்த்தால் செட்டியாருக்குக் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. நாடாருக்குக் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இப்படி பலதரப்பட்டவர்களுக்கு, மீனுக்கும் அவர்களுக்கும் சம்பந்தம் இல்லாத சில சைவர்களுக்கும் படகு கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. மீனை சாப்பிடாதவர்களுக்கு படகு எதற்கு? நேரடியாகக் கடலில் சென்று மீன் பிடிப்பவர்களுக்கு படகுகள்

[திரு. மு. அம்பிகாபதி] [1978 மார்ச் 27]

அளிக்கப்படுவதோடு, நவீன மீன்பிடி துறைமுகங்களை சென்னை, நாகப்பட்டினம், கோட்டைப்பட்டினம், கொளச்சல், புன்னக்காயல், கீழ்க்கரை, தொண்டி, தூத்துக்குடி போன்ற இடங்களிலும் அமைக்க வேண்டும்.

கடலில் இருக்கும் மீன் பிடிப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், முத்து, கடலில் கிடைக்கும் சங்கு இவற்றையும் கொண்டு வருவதற்கு உரிய பொருள்களையும் கொண்டு வரச் செய்து, கடல் வாணிபத்தை மிகவும் சிறந்த முறையில் உருவாக்கினால், ஓராண்டில் கிட்டத்தட்ட ஆயிரத்தில் இருந்து, ஆயிரத்து ஐதாறு கோடி வரைக்கும் வருமானம் பெற முடியும் என்பதை நான் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாகக் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மீனளம் என்கிறபோது கடலிலே இருக்கிற மீனும் சரி, உள் நாட்டிலே இருக்கிற மீனும் சரி, அது மக்களுக்கு ஒரு சத்துணவு. மேற்கு வங்காளத்தில் ஒவ்வொரு வீட்டின் கொல்லிப்புறத்திலும் மீன் வளர்க்கப்படுகிறது. அதை அங்கே ஒரு கலையாக வைத்திருக்கிறார்கள். மக்களுக்கு மீன் ஒரு பிரதான உணவு. அந்த உணவை கடலிலே இருந்தும், உள்நாட்டிலே இருந்தும் உற்பத்திச் செய்து, மக்களுக்கு நியாயவிலையில் கிடைக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

மீனவர்களைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு சரியான சட்டம் கொண்டுவரப்படும் என்று மாண்புமிகு உணவுத்துறை அமைச்சர் வர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். அந்தச் சட்டம் வருகிறபோது விசைப்படகுகள் நீண்ட நெடுந்தூரத்திற்கு அப்பால் போய் மீன்பிடிக்க வேண்டும்; அதற்குத்தான் விசைப்படகுகள் வழங்கப் படுகின்றன; சாதாரண நாட்டுப் படகுகள், கட்டுமரங்கள் பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய பகுதிகளில் அதாவது 3 மைல்களுக்கு இப்பால் மீன்பிடிக்கப் பயன்படுகின்றன பாக் ஜலசந்தியில் விசைப்படகுகாரர்கள் மீன்பிடிக்க அறவே அனுமதிக்கப்படக் கூடாது என்று அந்தச் சட்டம் வர வேண்டும்.

கடற்கரையில் ளாமும் மீனவர்கள் புயல் என்றாலும் அங்குதான் தாக்கும். மழை என்றாலும் அங்குதான் தாக்கும். வெள்ளம் என்றாலும் அங்குதான் தாக்கும். அவர்களுக்கு வீடு கட்ட ஒதுக்கியிருக்கும் பணம் போதாது. மீனவர்கள் வசிக்கும்

1978 மார்ச் 27] [திரு. மு. அம்பிகாபதி]

பகுதிகளில் புயல், மழை இவற்றைப் பற்றி முன்கூட்டியே அறிவிக்கும் நவீன கருவிகளை அமைக்க வேண்டும். புயல் வீசினால், அல்லது பெருமழை பெய்தால் மீனவர்கள் பாதுகாப்பாக வசிக்க பெரிய பராமரிப்பு இல்லங்களை அமைக்க வேண்டும். மீனவர் பிள்ளைகளுக்கு அந்த பிராந்தியத்தில் கல்வி நிலையங்கள் அமைத்து, அவர்களுக்கு சத்துணவு மற்றும் பராமரிப்பு நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, ஒரு மீனவனாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு திரைப்படத்தில் நடித்தார்கள்; படகோட்டி என்பது அந்தத் திரைப்படம். அதுவே, “கடல்மேல் செல்ல வைத்தான், எங்களை கண்ணீரில் மூழ்க வைத்தான்” என்ற பாடல் வருகிறது. அதைப்போல இன்றைக்கு ஏதோ பிழைப்புக்குப் போனான் என்று இல்லாமல் இந்தத் தேசத்தின் உணவைத் தேடப்போகும் படை என்பது உணர்ந்து அவர்களுக்கு வேண்டிய சகலவிதமான வசதிகளையும் செய்து கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, துகர்பொருள் வாணிபக் கழகம். அதற்கு ஒதுக்கியிருக்கிற பணம் 5 கோடியே சொச்சம். அந்தப் பணம் போதாது. கடந்த பட்ஜெட்டிலே தமிழ்நாடு பூராவும் 16,000 நியாயவிலைக் கடைகள் திறப்போம் என்றோம். இராமலிங்க அடிகள் சொன்னார்கள், “கடை விரித்தோம் கொள்வாரில்லை” என்று. நாமும் கடைகளைத் திறந்தோம்; சரக்கு இல்லை; மூடிவிட்டோம் என்று இருக்கக் கூடாது. கடைகளைத் திறந்தோம்; கொள்முதல் செய்தோம்; சரக்கு இருக்கிறது என்ற நிலையை உருவாக்க வேண்டும். அதுவும் திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம் மட்டும் என்றில்லாமல் தமிழ்நாடு முழுவதும் நெல், கடலை அனைத்தையும் கொள்முதல் செய்து, வேண்டிய அளவு கிராமங்களில் நியாய விலைக் கடைகளைத் திறந்து விநியோகிக்கும் சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் 26—3—1978 அன்று கடலை விவசாயிகள் மாநாடு நடந்தது. 80 கிலோ உடைத்த கடலை கொண்ட ஒரு மூட்டை 400 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் கோரியிருக்கிறார்கள். அதைப்போல கடலைக்கு நியாயவிலை கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்காக பட்டுக்கோட்டையிலும் இந்த மாநாடு

[திரு. மு. அம்பிகாபதி]

[1978 மார்ச் 27]

நடத்தியிருக்கிறார்கள். உற்பத்தி செய்கின்ற விவசாயிகளுக்கு நியாயவிலை இல்லை; வாங்கிச் சாப்பிடுகின்ற மக்களுக்கும் நியாயவிலைக்குக் கிடைப்பதில்லை. இப்படிப்பட்ட நிலையில் விலைவாசி ஏறிக் கொண்டிருக்கிறது; செயற்கை பற்றுக்குறை தோற்றுவிக்கப்படுகிறது. அதைத் தடுக்க வேண்டும். அதற்கு இந்த நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தை விரிவுபடுத்தி, அதன்கீழ் இருக்கக்கூடிய நவீன அரிசி ஆலைகளை இன்னும் நவீனமாக்கச் செய்து, உணவுப் பண்டங்கள் முழுவதையும் வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தில் இருக்கக் கூடிய அறிவுபடைத்த விஞ்ஞானிகள் தவிட்டிலிருந்து அருமையான சோப்பு தயாரிப்பதற்கான பொருளைச் செய்வதற்கு பல நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

மாண்புமிகு உணவுத்துறை அமைச்சரவர்கள் தவிட்டிலிருந்து, உமியிலிருந்து எடுக்கக்கூடிய எண்ணெய் போன்ற பொருள்களைக் கொண்டு, அவைகளை சோப்பு போன்ற பொருட்களைத் தயாரிக்கும் மூலப் பொருட்களாகப் பயன்படுத்துவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை விரைவிலே எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12.10)

பல்வகை மூலதனச் செலவுக்கு ரூபாய் 9 கோடி சொச்சம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதில் அயல் நாடுகளிலிருந்து வருகின்ற குறிப்பாக பர்மா, இலங்கை போன்ற நாடுகளிலிருந்து அகதிகளுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு கட்டிக் கொடுக்கப்பட்ட வீடுகள் சீர்படுத்தப்படாத நிலையில் இருக்கின்றன. குறிப்பாக மன்றார்குடி அண்ணா தாலனி என்னும் காலனியில் புயலால் பாதிக்கப்பட்ட வீடுகள் இன்னும் சீர்படுத்தப்படாத நிலை இருக்கிறது.

அடுத்து, அயல் நாடுகளிலே இருந்து வருகின்றவர்கள் என்ன தொழில் அவர்கள் அங்கே செய்து வந்தார்களோ அந்தத் தொழில்தான் தமிழகத்திற்கு வந்த பின்னும் செய்ய வாய்ப்பளிக்க வேண்டும். தேயிலைத் தோட்டத்தில் வேலை செய்தவர்களுக்கு பஞ்சாலையிலும் பஞ்சாலையில் வேலை செய்தவர்களுக்கு

1978 மார்ச் 27] [திரு. மு. அம்பிகாபதி]

தேயிலைத் தோட்டத்திலும் வேலை கொடுக்கப்படுகின்ற காரணத்தினால் நிறையப் பேர் வீட்டைக் காவி செய்துவிட்டு வெளியேறுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, அவர்கள் என்ன வேலை செய்து கொண்டிருந்தார்களோ அந்த அடிப்படையில் வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மினவர்களுக்கென ஒரு பாதுகாப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும். அனைத்துப் பொருள்களையும் அரசே கொள்முதல் செய்து விநியோகிக்க வேண்டும்.

இலங்கை, பர்மா முதலிய இடங்களிலிருந்து வந்த அகதிகளுக்கு அவர்கள் எந்தத் தொழிலைச் செய்தாலானோ அந்தத் தொழிலையே அளிக்கும் நடைமுறையை அரசாங்கம் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டு இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவரவர்களே, விவாதத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிற இந்த மானியங்களைக் குறித்து என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நாட்டு மக்களுக்கு மிக இன்றியமையாத முக்கியமான பங்கிட்டு முறை பற்றிய மானியம் இன்றைக்கு விவாதத்துக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. உற்பத்தி எவ்வளவு முக்கியமோ அந்த அளவுக்கு முறையான பங்கிடும் முக்கியம் என்பதை நாம் எல்லோரும் உணர்ந்திருக்கிறோம். அவசியப் பொருட்களுடைய உற்பத்தி குறைந்தால் நாட்டிலே பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு பொருளாதாரச் சீர்கேடுகள் ஏற்படும். அதே மாதிரியாக உற்பத்தி செம்மையாகச் செய்யப்பட்டு அந்த அத்தியாவசியப் பொருட்களை நாம் நியாயமான முறையில் சமூக நீதியின் அடிப்படையில் பங்கிட்டு செய்யாவிட்டால் அதனால் சமூக ஏற்றத் தாழ்வுகள் மட்டுமல்ல, சமுதாயத்தில் சிக்கல்கள் மட்டுமல்ல, பொருளாதாரச் சீர்கேடுகளும் ஏற்படுவதற்கு வழி ஏற்படும் என்பதை நாம் நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறோம்.

ஆகவே பங்கிட்டுத் துறையைச் சேர்ந்த இந்தத் துறை செம்மையாகச் செயல்பட்டு நாட்டு மக்கள் அனைவருக்கும் பொருள்கள் உரிய முறையில் போய்ச் சேருவதற்கும் உரிய

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1978 மார்ச் 27]

விலையில் கிடைப்பதற்கும் வழி வகைகளை வகுக்கக்கூடிய அந்த நெறி முறைகளை நிர்வகிக்கக்கூடிய மிகப் பெரிய பொறுப்பிலே இருக்கிறவர்கள் அந்தப் பொறுப்பினை விவேகத் தோடும், நேர்மையோடும், நியாய உணர்வோடும், சமுதாய நீதி, சமூக நீதி, பொருளாதார நீதி இவற்றுடன் எல்லோருக்கும் கிடைக்க வேண்டும் என்ற நியாய உணர்வோடும் நிறைவேற்று வார்களேயானால் இன்றைக்கு நாட்டிலே நாம் பார்க்கின்ற பல சமுதாயப் பொருளாதாரச் சீர்கேடுகள் இல்லாமல் ஆக்கப்பட்டு விடும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்வது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன்.

அரிசி உற்பத்தியைப் பொறுத்த அளவில், கோதுமை உற்பத்தியைப் பொறுத்த அளவில், மற்ற உணவுப் பொருள்களின் உற்பத்தியைப் பொறுத்த அளவில் இந்த ஆண்டு இந்திய பூபாகத்தில் அபரிமிதமான உற்பத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று நமக்குச் செய்திகள் வந்திருக்கின்றன. குறிப்பாக பஞ்சாப் மாநிலத்திலும், ஹரியானா மாநிலத்திலும் உற்பத்தி இந்த ஆண்டு எந்த அளவுக்கு இருக்கிறது என்று சொன்னால் சேமிப்புக் கிடங்குகளிலே யெல்லாம் இடம் போதவில்லை என்று அளவுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அந்த மாநிலத்திலே இருக்கின்ற பள்ளிக்கூடக் கட்டிடங்களிலும், கல்லூரிக் கட்டிடங்களிலும், மற்ற பொது நிர்வாகங்களிடையே கட்டிடங்களிலும் இன்னும் சொல்லப்போனால் விமான தளங்களிலேயும் கூடத் தேக்கி வைக்கக் கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அவ்வளவு அபரிமிதமான உற்பத்தி அங்கே ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த உற்பத்தியை என்ன செய்வது; எப்படி அதை டிஸ்போஸ் செய்வது என்பது இப்போது ஒரு பிரச்சினையாக உருவாகியிருக்கிறது என்றும் அங்கே சொல்லப் படுகிறது. மேற்கு வங்காளத்திலும், உத்தரப்பிரதேசத்திலும் அதிகமாக ஏற்பட்டிருக்கிற உற்பத்தியை, உணவுத் தேக்கத்தை குறைப்பதற்காக விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும் மற்ற தொழிலாளர்களுக்கும் உணவுப் பொருள்களையே கூலியாகக் கொடுத்து இரண்டு மில்லியன் டன் உணவு தானியங்களை அவர்கள் தேக்கத்திலிருந்து அகற்றுவதற்கு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற செய்திகள் வருகின்றன. நாட்டிலே நல்ல

1978 மார்ச் 27] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

விதத்தில் உணவு உற்பத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்ற ஒரு திருப்தி ஏற்பட்டாலும் இந்த உணவு உற்பத்தி காரணமாக அது தமிழ் நாடாக இருந்தாலும் சரி அல்லது மற்ற மாநிலங்களாக இருந்தாலும் சரி அதிகமான உணவுப் பொருள்கள் மார்க்கெட்டுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டு அதனுடைய விலைகளில் அபரிமிதமான சரிவுகள் ஏற்படுமானால் அது விவசாயப் பெருங்குடி மக்களை எவ்வளவு பாதிக்கும் என்ற ஒரு பிரச்சனையைக் கூட மாநில மத்திய அரசுகள் சமாளிக்க வேண்டிய கட்டாயங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நாம் அறிகிறோம்.

இந்தச் சூழ்நிலையில்தான் அரசு கொள்முதல் திட்டங்களை வகுக்க வேண்டும். கொள்முதல் திட்டங்களோடு விலை நிர்ணயக் கட்டுப்பாடுகளையும் முறையாக நிறைவேற்ற வேண்டும். அதே மாதிரியாக பதுக்கல்கள் ஏற்படாமல்—பதுக்கல்களை எப்படியெல்லாம் நாம் தடுக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றிய திட்டங்களையும் சட்டங்களையும் நாம் வைத்திருக்கிறோமே அந்தச் சட்டங்களை செம்மையாக முறைப்படுத்தி நடத்துவதில், அதைச் செயல்படுத்துவதில் அரசு முனைப்போடு செயல்பட வேண்டும். எல்லா மக்களுக்கும் உணவு கிடைக்கிறது என்பது நமக்கு இருக்கிற ஒரு திருப்தியாக இருந்தாலும், உணவை யார் உற்பத்தி செய்கிறார்களோ அந்த விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் தங்களுடைய தொழிலை செம்மையாக மீண்டும் தொடர்ந்து நடத்துவதற்கு அவர்களுக்கு உரிய முறையில் விலை கிடைக்க வேண்டும் என்பதிலும் கூட நாம் அக்கறை செலுத்த வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

நம்முடைய நாட்டில் உணவு உற்பத்தி அதிகமாகி விட்டாலும், அதை ஏற்றுமதி செய்யக் கூடாது என்ற ஓர் உணர்வு இருந்து வருகிறது. அந்த உணர்வின் அடிப்படையில்தான் நாம் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகையினால் உணவுப் பொருள்களை ஏற்றுமதி செய்யக் கூடாது என்ற உணர்வின் அடிப்படையில் மத்திய மாநில அரசுகள் செயலாற்றிக் கொண்டிருக்கிற இந்தச் சூழ்நிலையில் இருக்கிற உணவுப் பொருள்களை நாம் எப்படிச் சேமித்து வைக்க வேண்டும், அப்படிச் சேமித்து வைக்கிற உணவுப் பொருள்களை எவ்வளவு நாம் சேமித்து வைத்தால் மார்க்கெட் நிலவரங்களை ஒரு கட்டுக்

1978 மார்ச் 27] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

கோப்பிற்குள் வைக்க முடியும், விலைகள் அதிகமாகக் குறைந்து விடாது விவசாயப் பெருங்குடி மக்களை அடிப்படையில் பாதிக்கப் படாமல் காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற ஒரு பெர்ஸ்பெக்டிவ் அஸெஸ்மென்டை எடுத்திருக்க வேண்டும்.

அடுத்து, இப்போது மாண்புமிகு உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள், அபரிமிதமான உற்பத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று. அப்படி அபரிமிதமான உற்பத்தி ஏற்படுவதன் விளைவாக சில சமூதாயப் பொருளாதார விளைவுகளும் ஏற்படும். அதை எப்படிச் சமாளிக்கப் போகிறோம் என்ற குறிப்பையும் அரசு நமக்குத் தந்திருந்தால் அதனால் நமக்கு ஒரு தெளிவு ஏற்பட்டிருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

ஆகவே, அதிக உற்பத்தி, அதிகத் தேக்கம் ஏற்படுகிறது என்றால் அதில் மிகப் பெரிய ஆபத்து இருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் உணர்ந்து விளைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்தி, அதிகமாக ஏற்பட்டிருக்கிற தேக்கத்தை முறையாகத் தேக்கி வைத்து அதை எந்தக் காலத்தில் எப்போது பயன்படுத்தலாம் என்ற முறையில், எப்படிச் செய்தால் போர்ஸஸ் கண்ட்ரோலில் இருக்கும் என்பதையெல்லாம் கவனத்தில் வைத்து நாம் செயல்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வது என் கடமை என்று நான் நினைக்கிறேன்.

இப்போது அரசாங்கம் கொடுக்கிற லெவி கொள்முதல் இன்றைக்குள்ள பிரத்தியட்ச நிலைக்கு ஒத்து இருக்கிறது என்பதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். பல்வேறு சூழ்நிலைகளில் பல்வேறு முறைகளை அனுஷ்டித்து அரசாங்கம் இன்றைய சூழ்நிலையில் யாரிடத்திலிருந்து கொள்முதல் எவ்வளவு பெற்றால் அது நீதிக்கு உட்பட்டு இருக்கும் என்று அறிந்து பிரத்தியட்ச நிலைக்கு ஒப்ப இன்று மேற்கொண்டிருக்கிற கொள்முதல் லெவி முறையை நான் பாராட்டுகிறேன். அந்த முறையை பரீட்சார்த்தமாக அரசு ஏற்றுக்கொண்டு இன்று நடத்துகிறது. அதிலே யிருக்கிற குறைபாடுகள் என்ன என்று இனிமேல்தான் தெரியும் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே இன்று அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டிருப்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன் என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

[1978 மார்ச் 27]

[பிற்பகல் 12-20]

குறிப்பாக, இன்றைக்கு சமுதாயத்தில் குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்று சொன்னால், அந்தக் குறைபாடுகள் இருப்பதற்கு காரணம், பங்கீட்டு முறை தான். அதோடு சமுதாயத்திலுள்ள இடைத் தரக்கள், சமுதாயத்திற்குத் தேவைப்படும் பொருள்களை பதுக்கல் செய்து கொள்ளை லாபம் அடிக்கின்ற சமுதாய துரோகிகள், இவர்கள் எல்லாம் பங்கீட்டு முறையில் தலையிட்டு, நாட்டில் உற்பத்தியாகின்ற பொருட்களை அத்தியாவசியமான பொருட்களை நுகர்வோர்களுக்கு நல்ல முறையில், உரிய முறையில், உரிய விலைக்குக் கிடைக்காமல் செய்து, அவற்றை யெல்லாம் பதுக்கல் செய்து கொள்ளை லாபம் அடித்தும், கொள்ளை லாபம் அடிப்பதோடு மட்டுமல்ல, கலப்படம் செய்தும், நாட்டில் செயற்கையாக பஞ்சத்தையும் பற்றுக்குறையையும் ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக நாட்டில், உற்பத்தியாகின்ற பொருட்கள் சரியான முறையில் மக்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை.

எனவே அரசு, உற்பத்தியில் கவனம் செலுத்துவதைப்போல் பன்மடங்கு இப்படிப்பட்டவர்களை கண்காணிப்பதற்கு தனது கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போன்றுதான் பருப்பு வகைகள்; இங்கே அதிகமாக உற்பத்தியாவதில்லை. வடபுலத்திருக்கின்ற மாநிலங்களிலிருந்து தான் வரவேண்டியிருக்கிறது.

அதே போன்றுதான் எண்ணெய் பொருட்களும் வரவேண்டியிருக்கின்றன.

எனவே இதில் அடிக்கடி தேக்கங்கள் ஏற்படுகின்றன. இந்தத் துறைகளில் பெரிய வியாபாரிகள் அதிகமான அளவில் பொருட்களை பதுக்கல் செய்து, மார்க்கெட்டை தங்களுடைய கண்ட்ரோலில் வைத்துக்கொண்டு நுகர்வோருக்கு எளிதாகக் கிடைக்காத ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் இதில் மிகுந்த கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

இது சம்பந்தமாக மத்திய அரசின் அமைச்சர் மோகன் தாரியா அவர்கள் ஒரு குறிப்பை அறிவித்திருந்தார்கள். 24 பதுக்கல் காரர்கள் மீது, சி.பி.ஐ. நிறுவனத்தால் நடவடிக்கை எடுக்கப்

1978 மார்ச் 27] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

பட்டுள்ளது என்ற குறிப்பினைத் தந்திருந்தார்கள். தமிழ் நாட்டில் இந்த 24 நபர் மீதான இன்வெஸ்டிகேஷன் நடந்து வருகிறது, அவர்கள் மீது விசாரணை இருந்து வருகிறது என்று பின்னாலும் தெரிவிக்கப்பட்டது. யார் இந்த 24 பேர்கள், தமிழ்நாட்டில் இருக்கக்கூடிய இந்த 24 வர்த்தக சூதாடிகள் யார், இந்தச் சமுதாய துரோகிகள் யார், சமுதாய மக்களைச் சுரண்டிப் பிழைக்கும் இந்த 24 பேர்கள் யார், இவர்கள் யார் என்பது தமிழ் மக்களுக்குத் தெரிந்தால் அவர்களை இந்த நாட்டு மக்கள் இனம் கண்டுகொள்ள முடியும்.

ஆகவே இந்த 24 பேர்களினுடைய பெயர்களை அரசு அறிவிக்க வேண்டும் என்று சென்ற முறையும் கேட்டேன். இன்றைக்கும் நமது மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் அதைப் பற்றி ஒன்றும் குறிப்பிடவில்லை. ஏதோ சி. பி. ஐ. நிறுவனத்தால் இந்த பெயர்கள் ரகசியமாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறதோ. அதனால்தான் இந்த அரசுக்கு அந்தப் பெயர்கள் கிடைக்கவில்லையோ என்பதை தயவுசெய்து சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சமுதாயம் இப்படிப்பட்டவர்களை இனம் கண்டு கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இதைச் சொல்லுகிறேன்.

சர்க்கரை விநியோகத்தைப் பொறுத்தவரையில், இன்றைக்கு சில கட்டுப்பாடுகளை மத்திய அரசாங்கம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. சில குறிப்பிட்ட அளவுகளைத்தான் நமக்குத் தருகிறார்கள். இப்போது நிலைமை என்னவென்றால் கிராமப்புறங்களுக்கு அதிகமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொல்லப் படுகிறது. கிராமப்புறங்களில் எல்லோருக்கும் காட்டு கிடைப்பதில்லை. பலருக்கும் காட்டுகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆனால் கிராமத்தில் இருக்கின்றவர்கள் 100-க்கு 99 பேர்கள் சர்க்கரை வாங்குவதில்லை. கிராமங்களில் சர்க்கரை விநியோகத்திற்காக யார் நியமிக்கப்படுகிறார்களோ அவர்கள், கூட்டுறவுச் சங்கங்களாக இருந்தால், அதிலுள்ளவர்கள், கிராமத்திலுள்ள ஒன்றும் தெரியாத மக்களிடத்தில், பாமா மக்களிடத்தில் அந்தக் காட்டுகளை ஒட்டு மொத்தமாக—ஒரு காட்டுக்கு இரண்டு ரூபாய், மூன்று ரூபாய் விலை என்று வாங்கிக் கொண்டு, அந்தக் காட்டுகளுக்கெல்லாம் கணக்கு எழுதி, அதிலுள்ள சர்க்கரையை எல்லாம் கள்ள மார்க்கெட்டில் அதிக விலை

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1978 மார்ச் 27]

வைத்து விற்றின்ற நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. . . (குறுக்கீ). . . உங்கள் மாவட்டத்தில் இருக்கிறதோ இல்லையோ, எங்கள் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில்—பல பகுதிகளில்—காட்டுப் பகுதிகளாக இருக்கின்ற பல பகுதிகளில் இது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இதையெல்லாம் திருத்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

கார்டு வழங்குவதை எடுத்துக் கொண்டால், சென்னையில் எனக்கு வீடு இருக்கிறது. கடந்த ஐந்து வருடங்களாகக் கார்டு கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். இதுவரை எனக்குக் கார்டு கிடைக்கவில்லை. அந்த அளவுக்கு இந்தத் துறை செம்மையாக நடைபெறுகிறது என்று தெரிகிறது. ஏதோ சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருக்கிறேன் என்றே அல்லது 2,000 ரூபாய் அளவுக்கு வருமானம் இருக்கிற காரணத்திலோ என்னவோ கார்டு தராமல் விட்டுவிட்டார்கள். இப்போதும் வக்கீல் தொழில் புரிந்து கொண்டு வருகின்ற நான் நியாய விலைக் கடையில் போய் நின்றதான் பொருட்களை வாங்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. ஐந்து வருடமாக ஒரு கார்டுக்கு திருப்பித் திருப்பி எழுதிக்கொண்டிருக்கிறேன். இன்னும் எனக்கே கார்டு கிடைக்கவில்லை. என்னைப் பற்றிப் பேசுவதை விட்டுவிடுகிறேன். என்னைப் பற்றி கவனிக்கா விட்டாலும், மக்களையாவது அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மீனவத் துறையைப் பொறுத்தவரையில், கட்டுமரக்காரர்களுக்கும், பவர் டிராலர்ஸ்க்கும் அடிக்கடி தகராறு ஏற்பட்டுக் கொண்டேயிருக்கிறது. இதைப் பற்றிய செய்தி அடிக்கடி பத்திரிகையில் வந்து கொண்டிருக்கிறது. இது நீடித்துக் கொண்டிருப்பது நல்லதல்ல. ஒரே சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், கட்டுமரம் வைத்திருந்தாலும், விசைப் படகு வைத்திருந்தாலும் அவர்கள் ஒரே மீனவ சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இப்படிச் சகோதரர்களாக வாழ வேண்டியவர்களுக்குள் அடிக்கடி சண்டை சச்சரவு ஏற்படுவது நல்லதல்ல. இவர்கள் எல்லோரும் ஒரே சமுதாயத்தினர், கடலில் சென்று அபாயகரமான கொழிவில் ஈடுபட்டு தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்திக் கொண்டிருப்பவர்கள். இவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் அடித்துக் கொள்கின்ற இந்த நிலைக்கு ஏன் ஆளானார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை.

1978 மார்ச் 27] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இதிலே மிகுந்த அக்கறை எடுத்துக் கொண்டார்கள் என்பது எனக்கு நன்கு தெரியும். எனவே, இதற்கான ஒரு சட்டத்தைப் போட்டு, அவர்களிடையே நல்ல ஒரு சுமுகமான சூழ்நிலை ஏற்படுத்த இந்த அரசு முன்வர வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

‘நெல்லு’, ‘தஞ்சை’ என்ற இரண்டு டிராலர்கள் வாங்கப்பட்டு, ஆழ்கடல் மீன் பிடிப்பதற்காக ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கின்ற நேரத்தில், சிறிய அளவில் மீன் பிடிக்கின்ற மீனவர்களுக்குக் கட்டுப்படியாகக் கூடிய முறையில் நல்ல விலை கிடைக்கக்கூடிய வகையில் அரசே கொள்முதல் செய்வதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அப்படிப்பட்ட ஒரு மார்க்கெட்டிங் பெசிவிடியை நாம் அவர்களுக்குச் செய்து கொடுத்தால், இந்த இடைத் தரகர்கள் இடையிலே வந்து லாபத்தைக் கொண்டு செல்லும் நிலைமையைத் தவிர்க்கலாம். ஆகவே எந்தெந்த வகையிலே இந்த அரசே இதைக் கொள்முதல் செய்யலாம் என்பதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உள்நாட்டு மீன்பிடித் தொழிலை அபிவிருத்தி செய்தால், எங்கள் வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே உள்நாட்டு மீன் நிறையக் கிடைக்கும். எங்களுடைய வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே ஒரே ஒரு பெரிய அணைக்கட்டு இருக்கிறது. அதுதான் சாத்தனூர் அணைக்கட்டு, அதிலே உள்ள தண்ணீர் தென் ஆற்காடு மாவட்டத் திற்குச் செல்வதாக இருந்தாலும். அதிலே கிடைக்கக் கூடிய மீனாவது வட ஆற்காடு மாவட்டத்திற்குப் பயன்படக்கூடியதாக இருக்க வேண்டும். அங்கே அவைகள் விற்பனை செய்யக்கூடியதாக இருக்க வேண்டும்; விநியோகம் செய்யக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். கொஞ்சம் விலை கூடுதலாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை. அதற்கான வழிவகைகளை இந்த அரசு செய்து, அங்குள்ள மக்களுக்கு இந்தச் சத்துணவு கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும்.

குறிப்பாக, அந்தப் பகுதியிலே உள்ள ஏழை மக்கள் ரிக்கட்டியாக இருக்கிறார்கள். வயிறு பெருத்தவர்களாக இருக்கிறார்கள் அவர்களுக்கு அங்கே போதிய சத்துணவு

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1978 மார்ச் 27]

கிடைக்கவில்லை. இந்தச் சத்துணவாவது அவர்களுக்கு அங்கே சற்று குறைந்த விலையில் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். எனவே, இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் இந்த அரசை இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேமாதிரியாக, எங்கள் பகுதியிலே பனங்காட்டுப் பாசன ஏரி, நாயக்கன் ஏரி போன்ற ஏரிகள் இருக்கின்றன. அந்த ஏரிகள் எல்லாம் மிகவும் செம்மையாக, வெயிற் காலத்திலும் தண்ணீர் வற்றாமல் இருக்கக்கூடிய ஏரிகளாக இருக்கின்றன. ஆனால், அந்தப் பஞ்சாயத்துக்கள் அந்த ஏரிகளிலே மீன் பிடிப்பதில்லை. அப்படிப் பிடிப்பதாக இருந்தாலும், யாருக்காவது கொடுத்து, அவர்கள் அந்த மீன்களைப் பிடித்துக் கொண்டு போகிறார்கள். எனவே, அங்கே மீனளத் துறையே அதற்கான திட்டம் தயாரித்து, அங்குள்ள கிராமப் பகுதி மக்களுக்கு, காட்டுப் பகுதி மக்களுக்கு, வைட்டமின் இல்லாமல் இருக்கின்ற மக்களுக்கு, வைட்டமின் ஏ, பி, சி என்றால் என்னவென்றே தெரியாமல் இருக்கின்ற மக்களுக்கு உதவுவதற்கு முன்வர வேண்டும். ஆகவே, அந்த ஊரிலே அப்பேர்ப்பட்ட ஊரிலே உங்கள் சக்தியைக் காட்டி, அங்குள்ள ஜனங்களுக்கு அக்கத்தையும், ஊக்கத்தையும் காட்டி, அங்குள்ள ஏழை எளிய மக்கள் நல்ல பயன் பெறக்கூடிய வழியைச் செய்யுங்கள் என்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, இந்த சங்கு, முத்து குளிக்கின்றவர்கள் ரொம்பவும் ஏழைகளாக இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் கடலுக்குள்ளே மூழ்கி, தங்கள் உயிரையே பணயம் வைக்கின்ற அளவிலே இந்தப் பணியிலே ஈடுபடுகின்றார்கள். இவர்கள் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில், பெரியபட்டினத்தில் இருக்கிறார்கள். இப்படி இவர்கள் பாடுபட, யாரோ ஒருவர் அதை எடுத்துக் கொண்டு போக்கக்கூடிய நிலைமையிருக்கிறது. ஆகவே, இதைக் கொஞ்சம் முறைப்படுத்தி, அவர்களுக்கு நல்ல வருமானம் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அதேபோல், தமிழ்நாட்டிலே அக்குவேரியம் என்று இருக்கிறது பம்பாயிலுள்ள அக்குவேரியத்தைப் பார்த்துவிட்டு, இந்த அக்குவேரியத்தைப் பார்த்தால், இது அக்குவேரியம்தான்,

1978 மார்ச் 27] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

மீன்காட்சி சாலை தானா என்று ரொம்ப வேதனைக்குரியதாக இருக்கிறது. எனவே, இந்த அக்குவேரியத்தைக் கொஞ்சம் அட்ராக்கடிவாக, எல்லோரும் வந்து பார்க்கக்கூடிய அளவிற்கு, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி எல்லோரும் வந்து பார்க்கக்கூடிய அளவிற்கு, இங்கே வருகின்ற உல்லாசப் பிரயாணிகள் எல்லாம் வந்து பார்த்துப் போகக்கூடிய அளவிற்கு இந்த அக்குவேரியத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த அளவிற்கு வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி, முடிக்கிறேன்.

* திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே ஒரு அறிக்கையைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த அறிக்கையிலே கொள்முதல் சம்பந்தமாக அவர்கள் கையாளுகின்ற வழிமுறைகள், கொள்கைகளைப் பற்றி விரிவாகக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 12.30)

அதிலே அரசுக்கு ஆறு லட்சம் டன் உணவு கொள்முதல் ஆக வேண்டும்; பொது விநியோகத்திற்காக. ஆனால் இதுவரை கொள்முதல் செய்யப்பட்டது ஒரு லட்சம் டன் கூட இல்லை. ஏன் இவ்வளவு குறைந்த அளவிலே கொள்முதல் செய்யப் பட்டிருக்கிறது என்பதை அரசு கவனிக்க வேண்டும். லெவி முறையில் மாற்றம் ஏற்படுத்தியதால் குறைந்த அளவுதான் அரசு கொள்முதலுக்குத் தானியம் கிடைக்கும் என்பது உண்மை. ஆனால் அரசு வெளி மார்க்கெட்டில் தானியத்தை வாங்குவது என்ற முடிவை எடுத்து இருக்கிறது. இரண்டாவது ரக நெல்லையும், கோர்ஸ் வெரைட்டி நெல்லையும் வாங்குவது என்ற முடிவை எடுத்து இருக்கிறார்கள். வெளி மார்க்கெட்டில் ஏன் அதிகமான அளவுக்கு நெல்லைக் கொள்முதல் செய்ய முடியவில்லை? சூறிப்பாக, தஞ்சை மாவட்டத்தில் இன்றைக்கு வியாபாரிகள் 60 கிலோ கொண்ட மூட்டையை 52 ரூபாய்க்கு வாங்குகிறார்கள். அரசுத் தரப்பில் 59 கிலோ மூட்டைக்கு என்று வைத்து 54 ரூபாய் கொடுத்து வாங்குகிறார்கள். அப்படி இருக்கிறபோது விவசாயிகள் ஏன் தனியாரிடத்தில் கொடுக்கிறார்கள்? ஏன் விவசாயிகள் நம்முடைய அரசு பர்சேசின் சென்டரில் கொண்டு வந்து

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1978 மார்ச் 27]

கொடுக்கவில்லை. இதிலே உள்ள கோளாறு என்ன? இதற்கு முன்னால் அரசு மூட்டைக்கு 61 கிலோ என்று வைத்திருந்தார்கள். விவசாயிகளின் கோரிக்கைகளின் பேரில் அரசு கோரிக்கைகளை ஏற்று 59 கிலோ என்று உத்தரவிட்டிருக்கிறது. அதுவரை விவசாயிகளுக்கு மகிழ்ச்சி. ஆனால் தனியாரிடத்தில் 52 ரூபாய்க்குக் கொடுக்கிறவர்கள் அரசு வாங்குகிற இடங்களில் அதிகமான விலை கொடுத்தும் ஏன் அதிகமாக நெல்லைக் கொண்டு வந்து கொடுக்கவில்லை என்று பார்த்தால் அங்கு கொண்டு வருகிற நெல்லை ஏதோ ஒரு காரணம் கூறிக் திருப்பிவிடுகிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது.

[மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை]

விவசாயிகள் பத்து மூட்டை கொண்டு வந்து அதிலே ஐந்து மூட்டையைத் திருப்பி எடுத்துக் கொண்டு போவதை விட இரண்டு ரூபாய் குறைவாக இருந்தாலும் தனியாரிடமே கொடுத்து விடலாம் என்று கருதுகிறார்கள். தனியாரிடத்தில் விற்பது சலபமாக இருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள்.

இன்றைக்கு அரசாங்கம் கொள்முதலைப் பரவலாக ஏற்படுத்தி விரிவாகக் கொள்முதல் செய்தால் அரசுக்குத் தேவையான 6 லட்சம் டன் நெல்லையும் அங்கேயே கொள்முதல் செய்ய முடியும். இந்த வருஷம் தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை கொஞ்சம் விளைச்சல். குறைவு. ஆனால் தமிழகத்தில் ஒட்டுமொத்தமாக விளைச்சல் அதிகரித்திருக்கலாம். எப்படி இருந்தாலும் தஞ்சை மாவட்டத்தில் 5 லட்சம் டன் மார்க்கட்டின் சர்ப்ளஸ் இருக்கும். தஞ்சை மாவட்டத்தில் அரசு கொள்முதல் விலை, வெளி மார்க்கெட் விலையை விட 2 ரூபாய் அதிகமாக இருப்பதால், அந்த மாவட்டத்திலுள்ள மார்க்கெட் விலையைச் சொல்லுகிறேன்— பரவலாக பர்சேசிங் சென்டர்களை அதிகப்படுத்தி அரசு கொள்முதல் செய்ய முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நெல்லைப் பொறுத்தவரை விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப்படியான விலை கொடுக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை நீண்ட நாட்களாக இருந்து வருகிறது. மத்திய சர்க்காருக்கு இந்தக் கோரிக்கையை மாநில சர்க்கார் அனுப்பியிருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். மத்திய அரசு பல ஆண்டுகளாகவே எவ்வளவு கோரிக்கை அனுப்பினாலும் கூட அதை ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கிறார்கள்.

1978 மார்ச் 27] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

ஆனால் கோதுமையைப் பொறுத்தவரை கொஞ்சம் அதிகமான விலை கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். கோதுமைக்கு முன்னால் 100 ரூபாய் இருந்தது, தற்போது 10 ரூபாய் அதிகப்படுத்தி 110 ரூபாய் குவிண்டாலுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கோதுமைக்கு குவிண்டாலுக்கு 10 ரூபாய் ஏற்றியிருக்கிறார்கள். ஆனால் நெல்லுக்கு கோர்ஸ் வெரைட்டிக்கு 4 ரூபாய்தான், 70 ரூபாயிலிருந்து 74 ரூபாய் என்ற அளவுக்குத் தான் ஏற்றியிருக்கிறார்கள். நெல்லைப் பொறுத்தவரை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். நெல் சாகுபடி கட்டுபடியானதல்ல இன்றைக்கு இருக்கிற விலையில். சாகுபடிச் செலவிற்கும் நெல் விலைக்கும் இன்றைக்குச் சம்பந்தமே இல்லை. ஆகவே நியாயமான விலை கொடுத்தால்தான் விவசாயிகள் உற்சாகமாக நெல் உற்பத்தியிலே பங்கெடுத்துக் கொள்ள முடியும். ஆகவே, நியாயமான விலையை விவசாயிகளுக்கு உத்தரவாதம் செய்து கொடுப்பதற்கு அரசு எல்லா வகையான முயற்சிகளையும் செய்ய வேண்டும்.

இப்போது இரண்டாம் தர நெல் மட்டும்தான் அரசு கொள்முதல் செய்கிறது. 95 ரூபாய் என்று அறிவித்து விட்டார்கள். ஆனால் ஒன்றாவது ரக நெல்லுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்யவில்லை. அதற்குப் பிறகு பைன் வெரைடி இருக்கிறது. சூப்பர் பைன் வெரைடி இருக்கிறது. அது வேண்டாம், ஆனால் ஒன்றாவது ரக நெல்லுக்கு அதிகமான விலை நிர்ணயம் செய்து வாங்குவதற்கு அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும்.

அடுத்ததாக, கடலையைப் பற்றி இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அம்பிகாபதி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். கடலை விவசாயம் ஏதோ அதிகப்படியான வருமானம் விவசாயிகளுக்குக் கிடைப்பதாகக் கருதப்படுகிறது வெளியிலே. ஆனால் ஆண்டுதோறும் ஏற்படுகிற நிலைமைகளைக் கருத்திலே கொண்டு கணித்துப் பார்த்தால் 5 ஆண்டுகளிலே ஒரு முறைதான் விவசாயிகளுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கிறது, பாக்கி 4 ஆண்டுகளில் சரியான விலை கிடைக்கவில்லை. இன்றைக்கு கடலை மார்க்கட்டிலே வந்தாகிவிட்டது. சீஸன் ஆரம்பமாகிவிட்டது. விலை இன்றைக்கு 250-லிருந்து 240 வந்து 230-க்கு வந்துவிட்டது. ஆனால் வியாபாரிகள் 200, 210-க்கு உட்பட்டுத்தான் விலைக்கு

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1978 மார்ச் 27]

வாங்குவார்கள். இதனால் அந்தப் பயிர் செய்யக்கூடிய விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப்படியாகக்கூடிய விலை கிடைக்கவில்லை, அதனால் எவ்வளவு பெரிய சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

மத்திய அரசு கடலைக்கு ப்ளோர் பிரைஸ் என்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள் விலை, அதற்கும் உற்பத்திச் செலவிற்கும் சம்பந்தமே இல்லை. உற்பத்திச் செலவு ஒரு குவிண்டாலுக்கு எவ்வளவு ஆகிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஒரு குவிண்டாலுக்கு மிகக் குறைந்த விலை தான் நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். இது போதாது, 250 ரூபாயாவது ஒரு குவிண்டாலுக்கு நிர்ணயித்தால் ஒழிய அவர்களுக்குக் கட்டுபடி ஆகாது. விவசாயிகள் தலையிலே கையை வைத்து அழ வேண்டிய நிலைதான் இருக்கிறது. அரசு சிந்திக்க வேண்டும்.

கரும்புக்குப் போதிய விலை கிடைக்கவில்லை என்ற கோரிக்கையும் வந்திருக்கிறது. அருணை சுகர் பேக்டரியில் அவர்களுக்குப் போதிய விலை கொடுக்காததால் விவசாயிகள் கரும்பை வேறு பயிராக்கிக் கொடுக்க அனுமதி கேட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இது உங்கள் துறைக்குச் சம்பந்தம் இல்லையென்றாலும், விவசாயத் துறை சம்பந்தப்பட்டது, விவசாயத் துறை அமைச்சரும் இங்கே இருக்கிறார், அவர்களுக்கு உற்பத்திச் செலவு, நவீன கருவிகள், மற்றும் உர வகைகள் வாங்குகிற செலவு இவைகளை யெல்லாம் கணக்குப் பார்த்தால் உற்பத்திச் செலவு அதிகமாக இருக்கிறது.

மத்திய சர்க்கார் லெவி சர்க்கரை விலையை 15 காசுகள் ஏற்றி விட்டார்கள். கரும்பு விவசாயிகளுக்குச் சர்க்கரை உற்பத்தியாளர்கள் கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக, கூட்டுறவு ஆலைகள் கொடுக்கின்ற விலையை தனியார் ஆலைகள் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். தனியார் துறையால் ஏன் அது முடியவில்லை என்பதை நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே, அவர்களுக்குப் போதுமான விலை கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும்.

1978 மார்ச் 27] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

அடுத்து, சர்க்கரை விநியோகம் பற்றி ஒரு புதிய கொள்கையை அறிவித்து இருக்கிறார்கள். அதாவது நபர் ஒன்றுக்கு 450 கிராம் என்று தான் கொடுக்கிறார்கள். அதிலே பெரிய சிரமம் இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. கிராமப் புறங்களிலே பெரிய புகார் எதுவும் கிடையாது. அந்த அந்த சொஸைடிகளிலே போதிய இருப்பு இருக்கிறது, அதிகமாக எடுபடவில்லை என்று தான் ஒன்றிரண்டு சொஸைடிகளிலே தெரிகிறது நான் விசாரித்தபோது. அந்த வகையிலே தவறுகள் நடைபெறாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். கார்டு விநியோகத்திலே தவறு இருக்கிறது, கார்டுகள் அந்தக் குடும்பங்களுக்கே கிடைக்கக் கூடிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

அத்தியாவசியப் பண்டங்களின் விநியோகம், பரவலாக எல்லா இடங்களிலேயும் நியாய விலைக் கடைகளைத் திறக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையை அறிவித்திருக்கிறார்கள். மாநிலம் பூராவும் ஒரே நேரத்திலே ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை என்றாலும் பரவலாக விரைவிலே கடைகளை ஆரம்பிப்பதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் என்ன என்ன என்று அறிவித்து அந்தப் பண்டங்கள் எல்லாம் அந்தக் கடைகளிலே கிடைப்பதற்கு, நிரந்தரமாகக் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். ஒருசில சமயங்களிலே போதிய சாமான்கள் வெளியிலே கிடைக்கும். பொருள்களுக்குத் தட்டுப்பாடு இல்லாதபொழுது சிரமம் இருக்காது. ஆனால் சில சமயங்களிலே தட்டுப்பாடு உடனடியாக வரும், அப்பொழுது நாம் திணறக் கூடாது.

[பிற்பகல் 12-40]

ஆகவே, அந்த நியாய விலைக் கடைகளைப் பரவலாக ஏற்படுத்துவதற்கான முயற்சியை அரசு செய்தாலும் இன்னும் விரிவாக எல்லாயிடங்களிலேயும் நியாய விலைக் கடைகளைத் திறக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் என்பது என்னென்ன என்பதை அறிவிக்க வேண்டும். அந்தப் பண்டங்கள் அந்தக் கடைகளில் கிடைப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1978 மார்ச் 27]

இப்பொழுது கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலமும், நியாய விலைக் கடைகளின் மூலமும் அரிசி விநியோகிக்கப்படுகிறது. கஞர் பகுதியிலிருந்து எனக்கு ஒரு புகார் வந்திருக்கிறது. அவர் களுக்கு, அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அரிசி ஒரே நாற்றம் உள்ளதாக இருக்கிறது, எனவே விற்க முடியவில்லை, அந்த அரிசி அப்படியே அங்கே தேங்கிப் போய் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் பணம் கொடுத்து வாங்கியாகிவிட்டது. ஆனால் விற்க முடியவில்லை. மக்கள் யாரும் அந்த அரிசியை வாங்குவதற்குத் தயாராக இல்லை. அப்படி மக்கள் வாங்கத் தயாராக இல்லையென்றால் அந்த அரிசியை என்ன செய்வது? இதைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்து அரிசியைத் திரும்ப எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இது ஆந்திராவிலேயிருந்து நமக்கு வந்த அரிசி என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் எங்கேயிருந்து வந்தது என்பது எனக்குத் தெரியாது. அவர்களுடைய ரிப்போர்ட்டில் அப்படி இருக்கிறது. எனவே, நாம் அரிசி வாங்கும்பொழுதும், அதைப் பதப்படுத்தி வைக்கும்பொழுதும் போதிய கவனம் செலுத்த வேண்டும், அவைகளைச் சேமித்து வைப்பதிலும் போதிய கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் பெரும் பொறுப்பையேற்று நடத்தும் பெரிய தொழில் நிறுவனம். பெரிய பெற்றுப்பு அது. சேமிப்பை ஒழுங்காகக் கவனிக்கவில்லை என்றால் பெரும் நஷ்டம் வந்துவிடும். பிறகு என்ன நிலைமை வந்துவிடும் என்றால், சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷனே மோசம், எல்வாமே நஷ்டத்தில்தான் ஷடிக் கொண்டிருக்கிறது, இதை மூடிவிடுங்கள் என்று வெளியிலே உள்ள மக்கள் கோரிக்கை போடும் நிலைமைக்கு வந்து விடும். அந்த நிலைமை வாக்கூடாது. எனவே, நியாய விலைக் கடைகள் மூலமாகச் சாமான்கள் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யும் நேரத்தில், அந்தப் பொருட்களை, தானியங்களைப் பாதுகாக்கும் விஷயத்திலேயும் ரொம்ப கவனம் செலுத்த வேண்டும். கோடவுன் வசதி போதாது. அது ஏழு இலட்சம் டன்கள் கொள்முதல் செய்ய லெக்கு வைத்திருக்கிறோம். ஆனால் அவைகளைச் சேமித்து வைப்பதற்கான கோடவுன் வசதிகள் ரொம்பக் குறைவாக இருக்கிறது. இதை மிகவும் அதிகமாக விஸ்தரிக்க வேண்டும். 80,000 டன்களை வைக்க ஏற்பாடு செய்வதாக, புதிய கோடவுன்களைக்

1978 மார்ச் 27] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

கட்டுவதாகச் சொல்கிறார்கள். அந்த கோடவுன் வசதி களெல்லாம் அதிகரிக்கப்பட வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நாம் சரியான முறையிலே பொருட்களைச் சேமித்து வைக்க முடியும்.

அரிசியாக ஆக்கி வைப்பதால், அரிசி கெடுவதற்கு வாய்ப்பு இருப்பதால் போதிய கவனம் செலுத்தப்படாத காரணத்தினால் அரிசியிலே இம்மாதிரியான நாற்றம் வருகிறது. ஆந்திராவிலிருந்து வருகின்ற அரிசியிலே மட்டும்தான் நாற்றம் வருகிறது என்று அர்த்தம் இல்லை. இங்கே உற்பத்தி செய்யப்படும் அரிசியிலும் நாற்றம் இருக்கிறது. ரேஷன் அரிசி என்றாலே நாற்றம் என்று பெயர். நியாய விலைக் கடைகள் மூலம் சர்க்கார் போடுகின்ற அரிசி என்றாலே அதிலே நாற்றம் இருக்கும்போல் தெரிகிறது. ஏன் அந்த நிலைமை வருகிறது?

நான் கருதுவது என்ன என்றால், அப்பொழுதைக்கப்பொழுது 15 நாட்கள், 20 நாட்களுக்குத் தேவையான அளவுக்கு அரிசி இருப்பு வைத்துக் கொண்டு மீதி நெல்லை அவித்து நெல்லாகவே வைத்துக் கொள்வதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் நல்லது. நெல்லை அவித்து வைத்துக் கொண்டால் கெடுவது இல்லை. இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்கு நன்றாக இருக்கிறது. சில குடும்பங்களில் ஒரு வருஷத்திற்குத் தேவையான நெல்லை அவித்து வைத்துக் கொள்வார்கள். தேவைப்படும்பொழுது அரைத்துக் கொள்வார்கள். அப்பொழுது கெடாது. அரிசியாக இருந்தால் கெட்டுவிடும். எனவே, ஒப்படிச் செய்ய முன் வருவதில் அது நடைமுறைச் சாத்தியமா என்று அரசு ஆலோசிக்க வேண்டும். இது என்னுடைய கருத்து, சஜஷன். இதைச் செய்ய முடியுமா என்று பார்த்து, திடீரென்று தேவையிருக்கால் அரிசியாக அரைத்து உடனே திள்ளி விடலாம், அரிசி கெடாது. இதை எப்படிச் செய்வது செய்ய முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தப்படியாக, மின்துறையைப் பொறுத்தவரையிலே நாட்டுப் பட்டாக்காரர்களுக்கும், விசைப்படாக்காரர்களுக்கும் இடையே உள்ள சண்டை ஓயவே இல்லை. இது மிகப் பெரிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது. இதை எப்படியாவது தீர்க்க

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1978 மார்ச் 27]

வேண்டும். ஏனென்றால் பல இலட்சக்கணக்கான மக்கள் வறுமையிலே உழலும் மக்கள், கடலோரங்களிலே உள்ள மக்கள், மீன்பிடித் தொழிலை நம்பி வாழும் மக்கள், அந்த மக்கள் இப்படி விசைப் படகுக்காரர்கள், நாட்டுப் படகுக்காரர்கள் என்று சன்டையிட்டுக் கொண்டிருந்தால் எப்படி வாழ்வது என்பதை நான் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

அது சம்பந்தமாகச் சட்டம் கொண்டு வரப்போவதாக அமைச்சரவர்கள் கூறினார்கள். பல்வேறு ஒப்பந்தங்கள் செய்யப் பட்டதாக அவையிலே அறிவித்தார்கள். அந்த ஒப்பந்தங்கள் ஒழுங்காக நிறைவேற்றப்படுகிறதா என்று தெரியவில்லை. நிறைவேற்றப்படவில்லை என்று சொன்னால் என்ன காரணம்? அதை நிறைவேற்ற யார் மறுக்கிறார்களோ அவர்கள் மீது ஏன் கடும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை? அப்படி நடவடிக்கை எடுத்து அதை ஒடுக்க வேண்டாமா?

இதைப்பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும். இதில் காலந்தாழ்த்திக் கொண்டே போக முடியாது. இதில் இன்னும் மோசமான நிலை வந்த பிறகு நாம் கவனம் செலுத்துவதைவிட உடனடியாகக் கவனம் செலுத்தியாக வேண்டும். நாட்டுப் படகுக்காரர்கள் விசைப் படகுக்காரர்களை வந்து பிடித்துக் கொண்டு தினந் தோறும் பணம் கேட்கிறார்கள் என்று புகார் வருகிறது. தினந் தோறும் எங்கள் படகுக்காரர்கள் வந்து நடுக்கடலில் பிடித்துக் கொண்டு, ரூ. 2,000 கொடு, ரூ. 3,000 கொடு என்று பணம் கேட்கிறார்கள். இது ஒரு தரப்பினுடைய வாதம். இது எவ்வளவு தூரம் உண்மை என்று தெரியவில்லை யென்றாலும், அப்படிச் சொல்லப் படுவதில் உண்மை இருக்கிறதா என்பதை விசாரிக்க வேண்டும். அப்படி நாட்டு படகுக்காரர்களே செய்தாலும் தவறு. ஆனால், எங்கள் பகுதியில் விசைப்படகுக்காரர்கள் செய்கிறார்கள் என்று தான் கூறப்படுகிறது. இதையெல்லாம் தீர்க்க அரசு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

கன்னியாகுமரியிலே இயந்திரத்தின் மூலம் வலை பின்ன, தொழிற் சாலை வைக்க தனியார் லைசன்ஸ் பெற்றிருப்பதாகத் தகவல் வந்திருக்கிறது. அப்படிச் செய்தால், கையால் வலை பின்னுகிறவர்களுக்கு வேலை கிடைக்காமல் போகும். ஏற்கெனவே, அவர்கள்

1978 மார்ச் 27] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

வாழ்க்கைக்காகப் போராடுகிறார்கள்; கிடைப்பதோ மிக்க குறைந்த ஊதியம், அந்த ஊதியமும் கிடைக்காத அளவுக்கு, மெஷின்களை வைத்து வலையைப் பின்ன லைசென்ஸ் கொடுத்தால் பல்லாயிரக் கணக்கானவர்களுக்கு வேலை கிடைக்காத நிலைமை, ஏற்படும்? வேலையில்லாத திண்டாட்டம் மேலும் அதிகமாகும். பிறகு அது ஒரு பெரிய பிரச்சனையை ஏற்படுத்தும். பின்னால் போராட்டமும் ஏற்படும். அதைத் தீர்க்க வேண்டிய பெரும் பொறுப்பு ஏற்படும். இப்பொழுது, இயந்திரத்தில் வலை தயாரிக்க லைசன்ஸ் கொடுக்கக் கூடாது என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த ஆண்டு மின்னவர்கள் வீட்டு வசதிக்காக, எவ்வளவு ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. (குறுக்கீடு) ரூ. 1 கோடி, சென்ற ஆண்டை விடக் குறைவு. மின்னவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுப்பதோடு, புயல் காலத்திலே, தங்குவதற்கு ஷெல்ட் டர்ஸ் கட்டுவதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஆகவே, புயல் அடிக்கிற காலத்திலே பாதுகாப்பாக ஒதுங்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

* திரு. ப. உ. சண்முகம் : சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நடைபெறுகின்ற மானியக் கோரிக்கையின்மீது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் என் கருத்துக் களையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சென்ற முறை நான் இந்த மானியக் கோரிக்கையின்மீது பேசும்பொழுது அரியானா, பஞ்சாப், ஒரிசா, பிகார் போன்ற மாநிலங்களில் வாங்கிய நெல், அரிசியைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டேன். அதிக விலை கொடுத்து வாங்கியிருக்கிறார்கள், நெல்லும் வாங்கியிருக்கிறார்கள், அரிசியும் வாங்கியிருக்கிறார்கள் என்று நான் குறிப்பிட்டேன். நான் குறிப்பிட்டு விட்டு பேசியபொழுது குற்றச் சாட்டாகக் கூடச் சொல்லவில்லை, அதிக விலை கொடுத்து வாங்கியிருக்கிறார்கள்; தமிழ்நாட்டில் அந்த விலை கொடுக்க முடியவில்லை, தமிழ்நாட்டில் கொடுத்திருக்கலாம் என்று நான் சொன்னேன். தமிழ்நாட்டிலே குறுவை நெல்லை வாங்குங்கள்; அந்த விலை கொடுத்து என்று சொல்வதற்கு நான் அவ்வளவுதூரம் நெஞ்சிலே ஈரம் இல்லாமல் போனவன் அல்ல. அரசுக்கு எப்படியும் ஆபத்து

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1978 மார்ச் 27]

உண்டாக்க வேண்டுமென்று கருதி, அத்தகைய அபாயகரமான யோசனையை நான் சொல்லவும் இல்லை, சொல்லவும் மாட்டேன். தமிழ்நாட்டு விவசாயிகளுக்கு விலை கிடைக்கவில்லை யென்ற கருத்தினை அப்பொழுது நான் தெரிவித்தேன்.

அப்பொழுது நான் தெரிவித்த இன்னொரு கருத்துகூட, வாங்கப் பட்ட, அரிசி, நெல் இவைகளை யெல்லாம் புரோக்கர்களை வைத்து வாங்கியிருக்கிறார்கள். அவைகளையெல்லாம் கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலமாக வாங்கவில்லையென்ற தகவலும் நான் தந்தேன், அதற்கு முன்பு, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசைக் கலைப்பதற்கு இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு, வாங்கப்பட்ட சிறு தானியங்கள், சோளம், கம்பு, கேழ்வரகு போன்றவைகள் இதே போல் வாங்கப் பட்டது என்று ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் ஒருவர் பேசும்பொழுது குறிப்பிட்டார்கள். ஃபெடரேஷன் மூலமாகத் தான் வாங்கப்பட்டது என்று எனக்கு நினைவு. அப்பொழுது உணவு அமைச்சராக இருந்தவர் நான் அல்ல. இருந்தாலும் அது பற்றி அமைச்சரையிலே பேசும்பொழுது, ஃபெடரேஷன் மூலமாகத் தான் வாங்க வேண்டுமென்று முடிவேடுத்து வாங்கப் பட்டது என்று நினைக்கிறேன். இல்லை, இந்த முறையில்தான் வாங்கியிருக்கிறோம் என்று சொன்னால் இந்த முறை தவறு என்று சொல்கிற நான் அப்பொழுது வாங்கிய முறை சரி என்று வாதாட மாட்டேன். அதுவும் தவறு என்றுதான் சொல்வேன். எனவே, அதிலே கருத்து மாறாவிட்டு இருக்க நியாயம் இல்லை.

சென்ற கூட்டத் தொடருக்குப் பின்பு, சென்னையிலே பத்திரிகை நிருபர்களைச் சந்தித்த உணவு அமைச்சரவர்கள் பேசும்பொழுது, உணவுப் பொருளை அதிக விலை கொடுத்து வாங்கியிருக்கிறோம் என்று ப. உ. சண்முகம் அவர்கள் சட்டமன்றத்தில் சொன்னார்கள். அப்பொழுது புள்ளி விவரம் இல்லை. இப்பொழுது இருக்கிறது, அரசாங்கம் நிர்ணயித்திருக்கிற விலையில்தான் பஞ்சாபிலிருந்தும் அரியானாவிலிருந்தும் வாங்கியிருக்கிறோம். ஆனால், கொண்டு வர வழிச்செலவு கூடுதலாக ஆகியிருக்கிறது. அதுதான் கூடுதலாகியிருக்கிறது. அரசு நிர்ணயித்த விலையில்தான் வாங்கியிருக்கிறோம் என்று அமைச்சர் சொன்னதாக பத்திரிகையிலே செய்தி வந்தது.

1978 மார்ச் 27] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

(பிற்பகல் 12-50)

அந்த நேரத்திலே எனக்குத் தகவல் இல்லை, பிறகுதான் தகவல் கிடைத்தது என்று அமைச்சர் சொன்னதாகப் பத்திரிகையிலே படித்தேன். உண்மை என்று நான் நம்புகிறேன். அப்படி அந்த விலைக்குத்தான் வாங்கினீர்களா என்று நானும் விசாரித்தேன். இல்லை என்பதுதான் எனக்குக் கிடைத்திருக்கிற தகவல். எப்படி என்று கேட்டால் ஒரு ஆள், அவர் மீது அரசு வழக்குத் தொடர்ந்திருக்கிறார்கள். நீதிமன்றத்திலே வழக்குப் போட்டிருக்கிறார்கள். ஒப்பந்தம் செய்து கொண்ட விலைக்கு அரிசி கொடுக்கவில்லை என்று வழக்குத் தொடர்ந்திருக்கிறார்கள். அந்த வழக்கைப் பற்றிய விவரம் அரசாங்கத்திற்குத் தெரியும், ஏனென்றால் அரசாங்கம்தான் இந்த வழக்கைத் தொடர்ந்திருக்கிறது. அப்படி ஒப்பந்தப்படியான விலைக்குக் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்லும்போது, என்ன விலைக்கு கொடுக்கவில்லை என்று இந்த அரசு வழக்குப் போட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த அவையிலே தெரிவித்தால் நான் சொன்னது எவ்வளவு தூரம் உண்மை என்பது புலனாகும். இந்த வழக்கை ஒரு உதாரணமாக எடுத்துச் சொல்லுகிறேனே தவிர, வேறு காரணத்திற்காக அல்ல.

இப்போது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற குறிப்புகளை நான் படித்துப் பார்த்தேன். அதிலே மத்திய அரசு நடுத்தர ரக அரிசியைக் கிடங்கிலே இருந்து கொடுக்கிறது. அந்த நடுத்தர அரிசி யினுடைய விலை 152 ரூபாய் என்றும் அரசாங்கம் நாம் விற்கின்ற விலை என்ன வருகிறது என்று சொல்லும்போது 173 ரூபாய் என்றும் கணக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள், நடுத்தர அரிசிக்கு வித்தியாசம் ஏறத்தாழ 21 ரூபாய் வருகிறது. நடுத்தர அரிசி புட் கார்ப்பரேஷன் குடோனிலே இருந்து கிடைக்கின்ற விலை 152 ரூபாய், என்று அரசாங்கம் கொடுத்திருக்கிற புத்தகத்திலே 19-வது பக்கத்திலே இருக்கிறது.

ஆனால் தமிழ்நாடு அரசாங்கம் 'விநியோகிக்கக்கூடிய அரிசி யினுடைய அடக்க விலை' 173 ரூபாய். 21 ரூபாய் கூடுதலாக இருக்கிறது. ஒரு வேளை அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லலாம், மத்திய அரசாங்கம் நிர்ணயித்த விலைக்குத்தான் வாங்குகிறார்கள். நாங்கள் கூடுதலாக நெல்லுக்கு விலை கொடுக்கிறோம். ஆகையினால் வித்தியாசம் அதிகமாக வருகிறது என்று சொல்வார்களானால்,

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [1978 மார்ச் 27]

அந்த வித்தியாசத்தைப் பொறுத்த மட்டில் 13 ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே எவ்வளவு என்று பார்க்கும் போது 21 ரூபாய் வித்தியாசம் வருகிறது. யாரோ எடுத்துக் கொண்டு போய்விட்டார்கள் என்று நான் சொல்லமாட்டேன். இது எப்படிச் சுற்றிவந்தாலும் அரசாங்கக் கணக்குத்தான் வந்து கொண்டிருக்குமே தவிர, வேறு வழியே கிடையாது.

பொதுவாக அன்று உணவுத் துறையை நான் எற்றிருந்த காலத்திலேயும் சரி, இப்போதும் அதுதான் சரியாக இருக்கும் என்று நம்பிக்கையோடு சொல்கிறேன், இந்த உணவுத் துறையிலே, கார்ப்பரேஷன் மொத்த லாபம் ஓராண்டுக்கு 30 லட்சம், 50 லட்சம் அல்லது 10 லட்சம் 15 லட்சம் என்று லாபம் வரும், அமைச்சர் வேண்டும் என்றால் கணக்கை எடுத்துப் பார்த்துக் கொள்ளட்டும். இந்த லாபம் நெல் வியாபாரம் அரிசி வியாபாரத்திலே வருகிற லாபமே தவிர, வேறு அல்ல. மற்றவற்றிலே லாபம் வருவது கிடையாது. இதிலே வருகிற லாபம்தான். பச்சை உண்மை, ஒத்துக் கொள்கிறேன். ஒரு வேளை இது சரியில்லை என்று எனக்குத் தெரிவிப்பார்களானால் நான் ஒத்துக் கொள்ளவும் தயாராக இருக்கிறேன். இதுதான் உண்மை. இந்த லாபம் வருவது தவறு என்று சொல்ல மாட்டேன். அரசுக்குத்தான் வருகிறது. ஆனால் லாபமே வரவில்லை என்று புள்ளிவிவரத்தைத் தவறாகத் தருவது சரியல்ல என்பது என்னுடைய கருத்தாகும்.

நெல் வாங்குகின்றபோது இப்போது விவசாயிகளிடத்தில் 5 சதவீதம் கட்டு போட்டு அவர்களிடம் வாங்குகிறார்கள். சாதாரணமாக வாங்கி விட்டு அதைக் கோடவுனுக்குக் கொண்டு வந்து ஆலைக்கு அனுப்பினால் 5 சதவீதம் காய்ந்து விட்டது, ஆகவே உங்களுக்கு கட்டு மூலம் வரும் நெல் கொடுக்க முடியாது என்று ஆலை அதிபர்களுக்குச் சொல்கிறோம். ஆனால் கோடவுனுக்கு வராமல் நேரடியாக விவசாயிகளிடம் இருந்து ஆலைக்கு அனுப்பினால், ஆலைக்காரர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படித்தானே உத்தரவு இதுவரை இருந்தது. இப்போது அந்த உத்தரவை மாற்றியதற்கு என்ன காரணம்? அப்படி ஆலை முதலாளிகளுக்கு வாதாடுகிறீர்களா என்று கேட்டால் நான் திருப்பிக் கேட்பேன், விவசாயிகளை ஏமாற்றுகிறீர்களா என்று கேட்டால் சங்கடமாக இருக்கும். நான் ஆலைக்காரர்களுக்காக வாதாடவில்லை. ஒரு

1978 மார்ச் 27] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

ஆண்டு கணக்கு முடிந்து செட்டில் ஆன பிறகு பைனல் பில் எல்லாம் முடிந்த பிறகு, இப்போது 5 சதவிகிதம் ஈரப் பசைக்காக என்று சொல்லி, அவர்கள் பணமெல்லாம் கொடுத்தாகிவிட்டது என்ற காரணத்தால், பாங்க் காரன்டியை ரிஸில் பண்ணாமல் ஒரு அதாரிட்டியை வைத்து சொத்துக்களை ஜப்தி செய்யுங்கள் என்று உத்தரவு கொடுப்பது என்பது எந்த வகையிலே நியாயம் என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். எனவே இத்தகைய தவறான உத்தரவுகளை கீழே இருக்கும் அதிகாரிகள் போட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அது அமைச்சரின் கவனத்திற்கு, அரசின் கவனத்திற்கு வராமல் இருந்து இருக்கலாம். சற்று நேரத்திற்கு முன்பு கூட நான் அமைச்சர் அவர்களிடம் பேசிக் கொண்டு இருந்தேன், எனக்குத் தகவல் தாருங்கள், விசாரிக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். நான் வேண்டுமானால் எழுதிக்கொடுக்கிறேன். உடனடியாக கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வடாற்காடு மாவட்டத்தில் பரவலாக பாதிக்கப்பட்டு இருக்கும் பெரும்பாலான சிறிய ஆலைக்காரர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இருக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சர்க்கரையைப் பற்றி மத்திய அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்ன என்று 3-4 மாதங்களுக்கு முன்பு பத்திரிக்கையில் பரவலாக செய்தி அடிபட்டது. சீக்கிரம் முடிவு எடுக்கப் போகிறார்கள். சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு ஆபத்து வருகிறது. லெனி சர்க்கரை விலை குறையப் போகிறதா அல்லது அரசாங்கம் போட்டு இருக்கும் எக்சைஸ் வரி குறையப்போகிறதா என்று பத்திரிக்கையில் ஹேஷ்யம் எழுதிக் கொண்டிருந்த நேரத்தில், திடீரென்று உத்தரவு வந்தது, சர்க்கரை கட்டுப்பாடு ரத்து செய்யப்பட மாட்டாது என்று உத்தரவு போட்டு விட்டு, 2.15 ரூ. என்று இருந்த லெனி சர்க்கரை ரூ. 2.30 என்று விற்கப்படும், அந்த 15 பைசா அப்படியே ஆலைக்காரர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும், அந்த 15 பைசா மட்டுமல்லாது இன்னும் 5 பைசா சேர்த்து 20 பைசா தரப்படும் என்று கொடுத்து இருக்கிறார்கள்.

அந்த உத்தரவை போடும் அதிகாரம் நமக்கு இல்லை. ஆகவே, நான் மாநில அரசின் மீது குறை சொல்லவில்லை. தனிப்பட்ட சர்க்கரை ஆலை அதிபர்களுக்காக நான் வாதாடவில்லை. ஆனால்

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [1978 மார்ச் 27]

சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு ஒரு பெருத்த நஷ்டம் ஏற்பட்டுக் கொண்டு இருப்பது உண்மை. சர்க்கரை ஆலையைப் பொறுத்தமட்டில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கை, ஏற்கனவே ஆட்சிக் கட்டத்தில் இருந்த நேரத்தில், மத்திய அரசுக்கு எழுதி இருக்கிறோம், சர்க்கரை ஆலைகள் முழுவதையும் தேசியமயமாக்க வேண்டும். அந்தக் கொள்கையில் மாறுபாடு இல்லை. கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலையை எடுத்துக் கொண்டால் பெருத்த நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்பதை அரசு ஒப்புக்கொண்டு தான் தீரவேண்டும். அந்த பெருத்த நஷ்டத்திற்கு எல்லாம் என்ன காரணம்? கரும்பு உற்பத்தி செய்கிற விவசாயிக்கு அதிக விலை கிடைக்கவில்லை என்ற வருத்தம், அரசாங்கம் போட்டு இருக்கும் வரி அதிகம், ஆலைகளுக்கு வரும் லாபம் முழுவதும் குறைந்து விட்டது என்று அவர்களுக்கு வருத்தம்.

கூட்டுறவுத் துறையில் இருக்கும் சர்க்கரை ஆலைகள் அடுத்த ஆண்டு சர்க்கரை ஆலையை ஒட்டுவார்களா என்ற சந்தேகம் வருகிற அளவிற்கு நிலைமை போய்விட்டது. முன்பெல்லாம் ஆலைகளுக்குப் பதிவு செய்துவிட்டு கரும்பைக் கொடுக்காமல் போய் விட்டார்கள் விவசாயிகள் என்று ஆலைகள் வழக்குப் போட்டதை மறந்து விடவேண்டும். ஆனால் இப்போது 11 மாதம், 15 மாதம் என்று கரும்பை வைத்துக் கொண்டு ஆலைக்காரர்கள் கரும்பை எடுக்கவில்லையே என்று விவசாயிகள் தவிர்த்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த ஆலைக்காரர்கள் மீது விவசாயிகள் வழக்குப் போட முடியவில்லை என்பதையும் மறந்துவிடக் கூடாது.

ஆகவே, ஏமாந்தவர்கள் விவசாயிகள், பாதிக்கப்பட்டவர்கள் விவசாயிகள் தான் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எந்த வழியாக நாம் கார்களிலே சென்றாலும் பார்க்கலாம், ஆங்காங்கு சர்க்கரை ஆலைகள் கரும்பை எடுக்காத காரணத்தால் விவசாயிகள் வெல்லம் காய்ச்சும் பரிதாபகரமான காட்சியைப் பார்க்கலாம். வெல்லத்தின் விலையும் கீழே விழ்ந்து விட்டது. விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டு இருக்கும் பெருத்த நஷ்டத்தோடு இதுவும் நஷ்டம். இதைத் தவிர்க்க வேண்டும். இதைத் தவிர்ப்பதற்கு இந்த அரசாங்கத்திற்கு ஏதாவது அதிகாரம் இருக்கிறதா என்றால், கிடையாது. விலை

1978 மார்ச் 27] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

நிர்ணயம் செய்யும் அதிகாரம் உண்டா, இல்லை 635-35 என்று நிர்ணயிக்கும் அந்த அதிகாரம் உண்டா, கிடையாது. ஒரு அதிகாரம் இருந்தது. அதையும் எடுத்துக் கொண்டு விட்டது என்பதைக் காணுகிறபோது வருத்தப்படுகிறேன்.

மாநில சுயாட்சி, மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்று கேட்டும் இந்தக் காலத்தில் போய், சர்க்கரையை வினியோகிக்க ஒரு மாநில அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்கப்படிருந்த அதிகாரத்தையும் மத்திய அரசு பறித்துக் கொண்டு விட்டது என்பது துரதிருஷ்டவசமானது. இதற்கு முன்பு மாநிலங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கும் சர்க்கரையை வினியோகிக்கும் உரிமை மாநில அரசாங்கத்திற்குக் கொடுத்து, ஹோட்டல் அதிபர்களுக்குக் கொடுக்காதீர்கள், உபயோகிக்கின்ற மக்களுக்கு, சொந்தமாக தங்கள் உபயோகத்திற்குப் பயன் படுத்துகிற அந்த மக்களுக்கு வினியோகிக்க வேண்டும் என்ற முறையில் லெனி சர்க்கரை அளிக்கப்பட்டது. அந்த ஒரு நிபந்தனையைப் போட்டுத் தான் கொடுத்தார்கள்.

ஆனால், இப்போது போடப்பட்டு இருக்கும் உத்தரவின்படி எங்கே வாழ்கிற ஆளாக இருந்தாலும் 425 கிராம் சர்க்கரைதான் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று உத்தரவு போட்டு விட்டு, அந்த சர்க்கரையைப் பாவலாகக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். இந்தக் குறிப்பிலே கூட குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். நகர்புறத்தில் சர்க்கரை கொடுக்கப்படும் அளவு குறைந்து விட்டதால், அதிருப்தி வளர்ந்து இருக்கிறது.

(பிற்பகல் 1-00)

இது உண்மை. நான் மிகப் பணிவோடு ஒன்றை அரசுக்கும் இந்த அவைக்கும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கிராமப் புறத்திலே இருக்கிறவர்கள் ஏற்கெனவே கொடுத்த சர்க்கரையையே வாங்க முடியாத காரணத்தால் ஒட்டட்களிலும் மற்ற இடங்களிலும் கள்ள வியாபாரத்தில் விற்றுக் கொண்டிருந்தார்கள் என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். அதையே வாங்க முடியாதபோது இந்தக் கூடுதல் சர்க்கரையை கிராமங்களில் கொண்டுபோய் கொடுத்தால் அவர்களால் எப்படி வாங்கமுடியும்? இதிலே நம்மை நாமே ஏமாற்றிக் கொள்வதில் நியாயமில்லை.

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [1978 மார்ச் 27]

ஏமாற்ற வேண்டாம். கிராமங்களில் அதிகமாக சர்க்கரை கொடுப்பதன் மூலம் கள்ள வியாபாரத்திற்கு வழிவகுக்கிறதே தவிர நிச்சயமாக அவர்களுக்கு நியாயம் வழங்குவதாகாது.

புள்ளிவிவரம் கொடுக்கிறோம். நூற்றுக்கு 51 பேர் இன்றைக்கு வறுமைக்கோட்டுக்கு கீழே இருக்கிறார்கள். அதை ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறது இந்த அரசு. எந்தக் கிராம மக்களும் சர்க்கரை இல்லையே என்று அழுது கொண்டிருக்கவில்லை. வாழ்க்கையில் முன்னேற முடியவில்லையே, கை, கால் கடுக்க உழைக்கிறோமே, அந்த உழைப்புக்கு ஏற்ற ஊதியம் கிடைக்கவில்லை; சோற்றுக்கு வழியில்லையே என்றுதான் கிராம மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள் தவிர கிராமத்திலே நூற்று நடுகிற அல்லது களை எடுக்கிற எந்தப் பெண்ணும் அல்லது மற்ற மற்ற தொழில்களிலே ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களும் சர்க்கரை இல்லையே என்று குறைபட்டுக் கொள்ளவில்லை. அவர்களுக்கு தவறு செய்துவிட்டோமோ என்ற ஒரு யுகத்தை வைத்துக் கொண்டு, 65 கோடி மக்கள் வாழும் இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் “எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னர்கள்” என்று பாரதி பாடிவிட்டானே, அப்படியானால் எல்லோருக்கும் சர்க்கரை வழங்க வேண்டுமே என்று சொன்னால், 425 கிராம் சர்க்கரையை ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் வாங்குகிறார்களா? வாங்குகிறார்கள் என்று நீங்கள் நம்புகிறீர்களா 425 கிராம் சர்க்கரையை வாங்குவதாக இருந்தால் அதை அவர்கள்தான் உபயோகப்படுத்துகிறார்கள் என்று நீங்கள் நம்புகிறீர்களா?

425 கிராம் சர்க்கரையை எல்லோரும் வாங்கி உபயோகிக்கிறார்கள் என்று நீங்கள் சொல்வதாக இருந்தால், அவர்களுக்கு அந்த வாங்கும் சக்தி இருக்கிறது என்று நீங்கள் ஒப்புக் கொண்டால் நூற்றுக்கு 51 பேர் வறுமைக் கோட்டிற்கும் கீழே இருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறீர்களே, அதை எப்படி ஏற்றுக்கொள்வது? அந்த வாங்கும் சக்தி கிராம மக்கள் அனைவருக்கும் இருக்கிறது என்றால் அவர்கள் வறுமைக் கோட்டிற்கும் கீழே இருக்கிறவர்கள் என்பதை நிச்சயமாக ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது; அது ஒரு சரியான வாதமும் ஆகாது.

மத்திய அரசு இந்த உத்தரவைப் போட்டிருக்கிறது. நான் மாநில அரசின் மீது குறை சொல்லவில்லை. மத்திய அரசு இதைச் செய்ய வேண்டுமென்று மாநில அரசை வற்புறுத்தியிருக்கிறேன்.

1978 மார்ச் 27] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

கிறது. மத்திய அரசு மாநில அரசின் உரிமையைப் பறித்திருக்கிறது. அதுவும் இந்த நேரத்தில், மாநில சுயாட்சி, மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்ற பேச்சுகின்ற இந்த நேரத்தில். 19,500 டன் சர்க்கரையை மாநில அரசிடம் கொடுத்து, 4½ கோடி மக்களுக்கும் அதை விநியோகிக்கின்ற உரிமை பெற்றிருக்கிற மாநில அரசின் பொறுப்பில் தலையிடுவதைப் பார்க்கும் போது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. மாநில அரசுக்கே விநியோகிக்கின்ற பொறுப்பு இருக்க வேண்டும்; அதை மத்திய அரசு கொடுத்திருக்க வேண்டும்; அந்த உரிமையைக் கொடுக்காதது-- மத்திய அரசின் உத்தரவு தவறானது.

அதைப்போல கட்டுறவுத் துறை சர்க்கரை ஆலைகளில் கரும்புக்கு விலை நிர்ணயம் செய்கிறார்கள். கரும்பு உற்பத்தியாளர்களுக்கு ஒரு விலை, கட்டுப்படியாகும் விலை கொடுக்கப்படும் என்று அமைச்சரவர்கள் சொன்னாலும் சொன்ன விலைகூட கரும்புக்கு கிடைக்கவில்லை என்ற புகார் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அரசு அதை கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கட்டுமர மினவர்களுக்கு, விசைப்படகு மினவர்களுக்கும் இருக்கிற தகராறு எப்போது தீரப்போகிறது, எப்போது ஓயப்போகிறது? துப்பாக்கிச் சூடு. இது அடிக்கடி நடக்கத்தான் வேண்டுமா? இதற்கு ஒரே தீர்ந்தரமான பரிகாரம் இல்லையா? இரு தரப்பினருக்கும் சமரசம் செய்ய வேண்டுமென்றுதான் நாங்கள் ஆசைப்படுகிறோம். தவிர, ஒரு தரப்பினரை ஆதரித்து, ஒரு தரப்பினரை அழிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம், அந்த ஆசை எங்களுக்கு இல்லை. இருவருக்கும் மோதுதல் இல்லாமல் தவிர்க்க வேண்டும்; அவர்களிடையே சமரசம் செய்து வைக்க வேண்டும். இருவருமே சுமுகமாக இருக்க வேண்டும்; அதற்கு அரசு உரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கழக ஆட்சிக் காலத்தில் உணவுக் கொள்கையில் வியாபாரிகள் மீது போட்ட லெவி முறை இப்போது ஆலை அதிபர்கள் மீது போடப்பட்டிருக்கிறது. லெவியை யார்மீது போட்டாலும், அது அரசாங்கத்தின் கொள்கை, தவறு என்று நான் சொல்லவில்லை. லெவி முறை மாறியிருந்தாலும் விவசாயிகளுக்கு சங்கடம் இல்லாமல் இருக்க வேண்டும்; சிறு விவசாயிகள் பாதிக்கப்படாமல்

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [1978 மார்ச் 27]

இருக்க வேண்டும். இப்போதைய நிலைமையைப் பார்த்தால் சிறு விவசாயிகளின் நிலைமைதான் மிகவும் சங்கடமாக இருக்கிறது. அவர்கள் டி. எஸ். ஓ. விட்டு வாசலிலே போய் * * * போல் காத்து நிற்க வேண்டியிருக்கிறது; அவர்களை அந்த அதிகாரிகள் அப்படி காக்க வைக்கிறார்கள். நாமெல்லாம் வெட்கப்படக் கூடிய அளவுக்கு தவறுகள் நடக்கின்றன. அவைகளை வெளியே சொல்ல முடிய வில்லை. அத்தகைய தவறுகள் தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

இன்றைக்கு T.S.O., D.S.O., போன்ற அதிகாரிகள் மட்டத்திலே பல தவறுகள் நடக்கின்றன நான் எல்லா அதிகாரிகளும் தவறு செய்கிறார்கள் என்று சொல்லவில்லை. தவறு நடக்காமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டியது நமது பொறுப்பு. ஆகவே தவறு நடக்கின்ற நேரத்தில் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால் கொண்டு வருகின்றவர் யார் என்று பார்க்காமல் தவறு நடந்திருக்கிறதா? அது உண்மையா, இல்லையா என்று மட்டும் ஆராய்ந்து பார்த்து அதற்கு யார் பொறுப்பு என்பதனை அறிந்து இந்த அரசு அவ்வாறு தவறு செய்கின்றவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்து தண்டிக்க வேண்டும் என்ற என்னுடைய கருத்தை வலியுறுத்தி இந்த அளவோடு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இன்றையதினம் இந்த அவையிலே அரசின் சார்பில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற மீளா மானியக் கோரிக்கையின் மீது ஏறத்தாழ 12 மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கலந்து கொண்டு தங்களுடைய நல்ல கருத்துக்களை இந்த அவையிலே எடுத்து வைத்ததற்கு அவர்களுக்கு நான் என்னுடைய நன்றியறிதலை அரசு சார்பிலே தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். . . . குறுக்கீடு . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: என்னவென்று சொல்லுங்கள்.

திரு. பொ. உத்திராபதி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, உறுப்பினர்கள் எல்லாரும் வெட்டுத் தீர்மானம் கொண்டு வந்தோம். அது பற்றி விளக்கம் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* * * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1978 மார்ச் 27]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அமைச்சரின் விளக்கத்திற்குப் பிறகுதான் வெட்டுத் தீர்மானம் பற்றிச் சொல்வது வழக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : மீனளத்துறையி னுடைய பல்வேறு முன்னேற்றகரமான திட்டங்களைப் பற்றி அரசு சார்பில் இந்த அவையிலே வைத்திருக்கின்ற பல்வேறு குறிப்புகள் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு மன நிறைவைத் தந்திருக்கும் என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகின்றேன்.

ஒவ்வொரு ஆண்டும் மீனளத் துறையில் எந்த அளவிற்கு படிப்படியாக முன்னேற்றங்களைச் செய்ய முடியுமோ அந்த அளவிற்கு பல்வேறு திட்டங்களை இந்த அரசு இந்தத் துறையை வளப்படுத்துகின்ற நல்ல நோக்கத்தோடு இந்த ஆண்டும் அறிவித்திருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் நல்ல முறையிலே அறிவார்கள்.

பொதுவாக மீனளத் துறையின் மீது தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொன்ன பல்வேறு உறுப்பினர்கள், அதிலும் குறிப்பாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ப. பொன்னுரங்கம் அவர்களும், மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் அவர்களும் இன்றையதினம் மீனவர்கள் மத்தியிலே எழுந்திருக்கின்ற பல்வேறு சச்சரவுகளைப் பற்றி மிக வருத்தத்தோடு இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

இந்த மானியத்தின் மீது தன்னுடைய விவாதத்தை ஆரம்பித்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பொன்னுரங்கம் அவர்கள் இப்பேர்ப்பட்ட சம்பவங்கள் இதுவரை நடைபெறாத சம்பவங் களாக அமைந்திருக்கின்றன என்று இங்கே குறிப்பிட்டார்கள்.

இந்த அவையிலே இருக்கின்ற பல்வேறு மாண்புமிகு உறுப் பினர்கள் நல்ல முறையிலே அறிந்து வைத்திருப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். தமிழகத்தில் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஏற்படுவதற்கு முன்னாலே கூட தமிழகத்திலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியை நடத்திக்கொண்டிருந்த நேரத்தில் தமிழகத்தினுடைய கடலோரப் பகுதிகளில் பல்வேறு இடங்களில் கட்டுமரத் தொழிலாளர்

[திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்]

[1978 மார்ச் 27]

களுக்கும் விசைப் படகு உரிமையாளர்களுக்கும் மத்தியில் இப்பேர்ப்பட்ட சச்சரவுகள், தகராறுகள் நீண்டநெடுங்காலமாக நடந்து வந்திருக்கிறது என்பதை அப்போது மறுத்தாலும் இப்போது மாண்புமிகு திரு. பொன்னுரங்கம் தலையினை ஆட்டி அதனை வரவேற்கிறார்கள் என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். அந்த அளவிற்கு இங்கே சம்பவங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம்: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, நான் நடைபெறவில்லை என்று சொல்லவில்லை. இந்த அளவுக்கு இங்கே நடந்திருக்கிறது என்று தான் சொன்னேன்.

(பிற்பகல் 1-10)

மாண்புமிகு திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: நான் இந்த அவையில் எதிர்க்கட்சி வரிசையில் இருந்த நேரத்தில் கூட என்னுடைய மாவட்டமாகிய நெல்லை மாவட்டத்தில் பல்வேறு பகுதிகளில் இப்பேர்ப்பட்ட தகராறுகள் எல்லாம் தடைபெற்று பல விசைப் படகுகள் கட்டுமரத் தொழிலாளர்களால் தீயிட்டு கொளுத்தப் பட்டிருக்கின்றன என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பொன்னுரங்கம் அவர்கள் அறிந்திருப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். அந்த அடிப்படையிலே அதற்கான காரணங்கள் என்ன என்பது பற்றியும் இவற்றைத் தடுப்பதற்கு அரசு என்ன நடவடிக்கைகளை எடுக்க முடியும் என்று எண்ணிப் பார்ப்பது இந்த நேரத்தில் அவசியம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பொன்னுரங்கம்: அவர்கள் கூறினார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் விசைப் படகுகள் மீனவர்கள் அல்லாதாருக்கு வழங்கப்படவில்லை என்ற ஒரு கருத்தை வலியுறுத்திச் சொன்னார்கள். இந்த அரசின் எண்ணம் எல்லாம், விசைப்படகுக்காரர்கள் மத்தியிலேயும் கட்டுமரத் தொழிலாளர்கள் மத்தியிலேயும் இப்பேர்ப்பட்ட தகராறுகள் வருவதற்குண்டான காரணமே விசைப் படகுகளைப் பெற்றவர்கள் உண்மையிலேயே கடலில் சென்று மீன் பிடிக்கிற வர்களாக இல்லாமல் விசைப் படகுகளை வாங்கிக் கொள்கிறவர்கள் கரையிலேயே இருக்கவும் அந்தப் படகுகளை சம்பளத்திற்கு நியமிக்கப்பட்ட மீனவர்கள் செலுத்துவதால் தான் இப்பேர்ப்பட்ட தகராறுகள் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதில் இந்த அரசுக்கு எள்ளளவும் சந்தேகம் இல்லை என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் வலியுறுத்திக் கூறக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்] [1978 மார்ச் 27]

வேண்டும் என்று முடிவு செய்திருப்பது நல்ல கருத்தாக அமையுமா என்பதையும் இந்த அவையிலுள்ள உறுப்பினர்கள் நிச்சயமாக எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்காமல், மீனவ சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கெல்லாம் படகுகள் வழங்கலாம் என்பதை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொள்வதென்றால், அதை செயல்படுத்துகின்ற நேரத்தில், தமிழகத்தின் கடற்கரையில் இருக்கின்ற 40 ஆயிரம் கட்டுமரங்களை வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் எந்த விதமான விசைப் படகுகளையும் நம்பியிராமல்—கட்டுமரங்களை வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் எந்த அளவுக்கு முன்னேற முடியும் என்பதை இந்த நேரத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்

திரு. துரைமுருகன்: மன்னிக்க வேண்டும், நான் மீண்டும் குறுக்கிடுவதற்காக. நான் மீனவ சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவன் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள், உதாரணத்திற்காக எனக்கு 50 வயதுக்குமேல் ஆகிறது. கடலில் போய் தொழில் செய்ய முடியாது, அதே நேரத்தில் என்னிடம் கொஞ்சம் பணம் இருக்கிறது, அதிலிருந்து படகை வாங்கி சிலரை வேலைக்கு வைத்து மீன்பிடித் தொழிலை நடத்திக் கொண்டிருந்தால் அதில் என்ன தவறு இருக்க முடியும், வேறு இடத்தில் சம்பளம் வருகிறது என்றால், வருமானம் வருகிறது, ஆகவே உங்களுக்குப் படகு தர முடியாது என்று சொன்னால் அந்த வாதத்தை ஒத்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் மீனவ சமுதாயத்தில் இருந்தாலும், கடலில் இறங்க வேண்டும், அப்படியிருந்தால் தான் அவர்களைப் படகு கொடுப்பதற்கு ஏற்றுக் கொள்ள முடியும் என்று சொல்வது எந்த அளவுக்குப் பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லுகின்ற கருத்தை முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்கின்ற அளவில் இந்த அரசு இல்லை என்பதைத் தெளிவாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்குத்தான் படகுகள் வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதில் இந்த

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்] [1978 மார்ச் 2]

அந்தத் தொழிலைச் செய்கிறவர்களா என்பதில்தான் இந்த அரசு மிகுந்த அக்கறை காட்டுகிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆகவே திரு. பொன்னுரங்கம் அவர்கள் குறிப்பிட்டுச் சொன்ன நேரத்தில், அவர்களுடைய அரசின் கருத்து, எண்ணம் அவர்களுக்கு நியாயமாக இருக்கலாம், ஆனால் அந்த நியாயத்தை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராயில்லை என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெளிவோடு சொல்லக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

திரு. க. அன்பழன்: எனக்கு ஒரு சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. திரு. பொன்னுரங்கம் அவர்கள் இங்கே பேசுகிறபோது தன்னையும், அமைச்சர் அவர்களையும் நாங்கள் எல்லாம் மீனவ சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று சொன்னார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் அதை மறுப்பதாகத் தெரிகிறது. அதை மறுக்கிறாரா அல்லது ஏற்றுக்கொள்கிறாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: மாண்புமிகு உறுப்பினர், பேராசிரியர் அவர்கள் என் கருத்தைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்பதற்காக நான் உண்மையில் மெத்த வருத்தப்படுகிறேன். திரு. பொன்னுரங்கம் அவர்களும் மீனவ சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்தான், நானும் மீனவ சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவன் தான். நான் இந்த அவையில் வலியுறுத்திக் கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஒரு சமுதாயத்தைச் சேர்ந்திருப்பது வேறு, சடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிற தொழில் என்பது வேறு என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. துரை முருகன்: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புவது, விசைப்படகு வழங்குகின்ற விஷயத்தில், இதனுடைய ஒளராக இருப்பவர் கூட கடலில் போக வேண்டும் என்று குறிப்பிடுகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

சாதாரணமாக மீனவ சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர், ஒரு படகை வைத்துக் கொண்டு நான்கு கூலி ஆட்களை வைத்துக் கொண்டு இந்தத் தொழிலைச் செய்யக் கூடாது என்று சொல்லுகிறார்களா என்று தெரியவில்லை, வேண்டுமென்றால் வேறு விதத்தில்

1978 மார்ச்சு 27] [திரு. துரை முருகன்]

சொல்லிவிட்டால் நல்லது, மீனவ சமுதாயத்தினரைத் தவிர மற்றவர்களுக்குத் தர மாட்டோம் என்று சொல்லிவிட்டால், ஓரளவுக்கு இதைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். அமைச்சர் இப்போது சொல்வது, கடலில் சென்று தொழில் செய்கின்றவர்களுக்கு மட்டும் தான் படகு வழங்கப்படும் என்று சொல்வது எந்தவிதத்தில் பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதைத்தான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: பேராசிரியர் அவர்கள் கேட்டது சரியல்ல, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பொன்னுரங்கம் அவர்களும் மீனவ சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர் தான், நானும் மீனவ சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவன் தான். ஆனால் இருவரும் வேறுவந்தமான தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடும். மாண்புமிகு பொன்னுரங்கம் என்ன தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியாது. என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் வழக்கறிஞர் தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்தவன். மீனவ சமுதாயத்தைச் சேர்ந்திருந்தாலும் வேறுபட்ட தொழிலிலும் ஈடுபட்டிருப்பது உண்டு.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இன்னொரு கருத்தையும் சொன்னார்கள். மின்பிடித் தொழிலில் இல்லாதவர்களுக்கும் படகு வழங்கினால் என்ன, இந்தத் தொழிலில் நேரடியாக ஈடுபடாவிட்டாலும், இந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு படகுகள் வழங்கினால் என்ன என்பதை திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் வலியுறுத்திக் கூறுகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஒன்றை நான் தெளிவாகச் செல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மீனவ சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், இன்னொரு தொழிலில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தால்—அரசாங்க நிறுவனங்களிலோ அல்லது தனியார் நிறுவனங்களிலோ பணி செய்து கொண்டு, அதன் மூலம் வருமானத்தையும் பெற்றுக் கொண்டு இருக்கின்றவர்கள், மீனவ சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற காரணத்திற்காக அவர்களுக்குப் படகுகள் வழங்குவது என்பது நல்ல கருத்தாக அமையாது என்று அரசாங்கம் சொல்வது சரியா என்பதையும், அதே நேரத்தில் இதே தொழிலில் ஈடுபட்டு காலாகாலத்திற்கும் கட்டுமாதத்தையே வைத்துக் கொண்டு வாழ்கின்றவர்களுக்கு விசைப்படகுகளைக் கொடுத்து, அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை மேம்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு மட்டுமே விசைப்படகுகள் வழங்க

1978 மார்ச்சு 27] [திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

ஆகவேதான், இந்த அரசு பொறுப்பேற்றுக் கொண்டதற்குப் பின்னால் இனிமேல் வழங்கப்பட இருக்கிற விசைப்படகுகள் நேரடியாகக் கடலுக்குச் சென்று மீன் பிடிக்கிற மீனவர்களுக்கு மாத்திரம்தான் கொடுக்க முடியும், கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதில் இந்த அரசு மிகத் தெளிவாக இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ப. பெர்னாரங்கம் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் மீனவர்களுக்குத்தான் இப்பேர்ப்பட்ட விசைப் படகுகள் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்களின் கவனத்திற்கு நான் ஒன்றை பணிவன்போடு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மீனவர்கள் என்று யாரைக் கருதியதோ அந்த கருத்துக்கும், அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மீனவர்கள் என்று யாரை கருதுகிறதோ அந்தக் கருத்துக்கும் அடிப்படையிலே பாரதூர வித்தியாசம் இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த அவையில் எடுத்துக் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மீனவ சமுதாயத்தில் பிறந்தவர்கள் எல்லாம் சமுதாயத்தின் அடிப்படையில் அல்லது ஜாதியின் அடிப்படையில் மீனவர்களாக இருக்க முடியுமே தவிர தொழிலில் அவர்கள் மீனவர்களா என்று இந்த அரசு கொஞ்சம் சந்தேகத்தோடு பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்த திரு. அம்பிகாபதி அவர்கள் இங்கே பேசுகிற நேரத்திலே சொன்னார்கள், விசைப்படகுகளை நாடார்களும் வைத்திருக்கிறார்கள். செட்டியார்களும் வைத்திருக்கிறார்கள். சைவ உணவு அருந்துபவர்களும் வைத்திருக்கிறார்கள் என்ற ஒரு கருத்தை இங்கே சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்தை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொள்வதற்குத் தயாராயில்லை என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். யார் எந்த இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, எந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, எந்த ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி அவர்கள் உண்மையிலேயே மீன்பிடி தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களா,

1978 மார்ச் 27] [திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

அரசு திட்டவட்டமாக, மிக உறுதியாக இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால் தான் இன்றையதினம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற தகராறுகளைத் தீர்த்து வைக்க முடியும் என்று இந்த அரசு பூரணமாக நம்புகின்றது . . .

திரு. மு. அம்பிகாபதி: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு மட்டுமே படகுகள் வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் பேசும்போது, இந்தத் தொழிலில் ஈடுபடாத செட்டியார்கள், இதில் ஈடுபடாத நாடார்கள், சைவத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், இவர்கள் எல்லாம் படகைப் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதைத்தான் வலியுறுத்தி சொன்னேன். அமைச்சர் அவர்கள் இப்போது இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்களுக்கு மட்டும்தான் படகுகள் வழங்கப்படும் என்று சொன்ன கருத்தை நான் ஏற்றுக் கொள்கின்றேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த முடிவில் திடமாக இருந்தால் தான் இப்பேர்ப்பட்ட சர்ச்சைகளை கடலோரப் பகுதிகளில் தவிர்க்க முடியும் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய கவனத் திற்குக் கொண்டு வருவது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன். மேலும் இப்படிப்பட்ட சர்ச்சைகள் வருவதற்கு இன்னொரு காரணம் இருப்பதாக இந்த அரசு கருதுகிறது. பொதுவாக விசைப்படகு பெற்றவர்கள் மூன்று மைல்களுக்கு அப்பால் கடலில் சென்று மீன் பிடிக்க வேண்டும் என்று ஏற்கனவே இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் கட்டுப்பாடு கொண்டுவரப்பட்டிருந்தும், மீனளத் துறை இதற்காக ஒரு முடிவு எடுத்து அந்த முடிவை அரசாங்கம் உத்தரவாக ஏற்கனவே பிறப்பித்து இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள் என்று நம்புகிறேன். ஆனால் எந்த அளவிற்கு

(பிற்பகல் 1.20)

இன்றையதினம் மீன்பிடித் தொழிலிலே ஈடுபட்டுள்ள விசைப் படகுக்காரர்கள் இந்தக் கட்டுப்பாட்டைக் கடைப்பிடிக்கிறார்கள் என்பதை அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்கக் கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்] [1978 மார்ச் 22]

இன்றையதினம் மீனவச் சமுதாயத்திலே, இந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கின்ற விசைப்படகுக்காரர்களுக்கும், நாட்டுப்படகு, கட்டுமரத்தைக் கொண்டு மீன் பிடிக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் ஏற்பட்டிருக்கின்ற தகராறு எல்லாம் இந்த மீன்பிடிக்கும் இடத்தைப் பொறுத்ததே தவிர, தொழிலைப் பொறுத்ததல்ல என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் உணரக் கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகவேதான், இதை அவர்கள் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசு இன்றைய தினம் அவர்களுக்கெல்லாம் உத்தரவிட்டிருக்கிறது.

பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களிலே இப்பேர்ப்பட்ட தகராறுகள் நடைபெறுகின்ற காலத்திலும்கூட, கட்டுமர அல்லது நாட்டுப் படகு தொழிலாளர்களிடமிருந்து வருகின்ற கோரிக்கைகள் எல்லாம், விசைப்படகுக்காரர்கள் நாங்கள் மீன் பிடிக்கின்ற இடத்திலே அவர்கள் மீன் பிடிக்கின்றார்கள். ஆகவே, விசைப் படகுக்காரர்களால் நாங்கள் கடலிலே போட்டுள்ள வலை சேதப்படுத்தப்படுகிறது. கட்டுமரம் போன்றவைகள் சேதமடைகின்றன, இவைகள் எல்லாம் தவிர்க்கப்பட வேண்டுமென்றால், விசைப் படகுக்காரர்கள், அதன் சொந்தக்காரர்கள் கடலிலே 3 மைல்களுக்கு அப்பால் சென்று மீன் பிடிக்க வேண்டுமென்ற நிபந்தனை இருக்க வேண்டுமென்று ஒவ்வொரு இடத்திலேயும் இருக்கின்ற கட்டுமரத் தொழிலாளர்களும், நாட்டுப்படகுத் தொழிலாளர்களும் வலியுறுத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிந்திருப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். ஆகவே, இப்பேர்ப்பட்ட நியதிகளை யெல்லாம் விசைப் படகுக்காரர்கள் கடைப்பிடிப்பார்களானால், நிச்சயமாக இப்பேர்ப்பட்ட தகராறுகள், சர்ச்சைகள் எல்லாம் குறைந்துபோகும் என்பது மாத்திரமல்ல, இவைகள் அறவே இல்லாமல் போகும் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இந்த நேரத்திலே தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக நான் இதைச் சொல்கிறேன். அந்த அடிப்படையிலேதான் இந்த அரசாங்கம், இந்தத் துறையிலே மிகவும் கவனமாக, இப்பேர்ப்பட்ட தகராறுகளை யெல்லாம் தவிர்க்கின்ற முறையிலே

1978 மார்ச் 27] [திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

இன்றையதினம் பல்வேறு முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது, ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது என்பதையும் நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் நம்முடைய திரு. பொன்னுரங்கம் அவர்கள் சொன்னார்கள். இதற்கு முன்னாலே இருந்த அரசு, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஆண்டுதோறும் மினவர்களுக்காக வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்காக ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியது, இந்த அரசு அப்படி ஒதுக்கவில்லை என்ற ஒரு தவறான கருத்தைச் சொன்னார்கள். அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டது முதல் ஆண்டுதோறும், ஒவ்வொரு கோடி ரூபாய் மினவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டுவதற்காக ஒதுக்கிக் கொண்டு வருகிறது, இந்த ஆண்டும் அவ்வாறு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர நான் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

41 வீடுகள் கட்டிமே கட்டப்பட்டிருக்கின்றன என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தவறாகச் சொன்னார்கள். நாங்கள் கொடுத்துள்ள புத்தகத்தில் 25-வது பக்கத்தில் படித்துப் பாருங்கள். மிகத் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றால், 41 என்பது மினவர்களின் வீடுகள் எண்ணிக்கை அல்ல, 41 மினவர்களுக்கான குடியிருப்பு என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 41 மினவர்களுக்கான குடியிருப்புகளில் ஏறத்தாழ 2,137 வீடுகள் கட்டப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பெரும்பகுதி கட்டப்பட்டு, இன்னும் கட்ட வழியிருக்கிறது, பாக்கியிருக்கிறது. இதைத் தவிர, இந்த ஆண்டும் மேலும் ஒரு கோடி ரூபாய் வீடுகள் கட்டுவதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் இதிலே இருப்பதைத்தான் சொன்னேன். இங்கே, ஆங்கிலத்திலே கொடுக்கப்பட்டுள்ள புத்தகத்தில் 41 வீடுகள் என்றுதான் இருக்கிறது. 41 அலகு என்றுதான்

[திரு. ப. பொன்னுரங்கம்] [1978 மார்ச் 27]

இருக்கிறது, வில்லேஜஸ், ஆம்லெட்ஸ் என்றில்கை. அது மட்டுமல்லாமல், நீங்கள் 1977-78 ஆம் ஆண்டிலே, இந்த 9 மாதகாலத்திலே எத்தனை வீடுகள் கட்டியிருக்கிறீர்கள் என்பதற்கான புள்ளிவிவரங்களைத் தெரிவிக்க இயலுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1977-78-ல் வழக்கம்போல் ஒரு கோடி ரூபாய் வீடுகள் கட்டுவதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1977-78-ல் 28—2—1978 முடிய கட்டப்பட்ட மொத்த வீடுகளின் எண்ணிக்கை 2,964. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சென்னையிலே உள்ள இடங்களை மாத்திரம் சுற்றிப் பார்த்துவரக் கூடாது. தமிழகத்திலே மீனவர்கள், சென்னையிலே இருந்து கன்னியாகுமரி வரையிலே கடலோரப் பகுதிகளிலே இருக்கிறார்கள். ஆங்காங்கே அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. சென்ற ஆண்டிலே ஒதுக்கப்பட்ட ஒரு கோடி ரூபாயிலே, கடந்த மாதம் 28 ஆம் தேதி முடிய மாத்திரம் 2,964 வீடுகள் மீனவர்களுக்காகக் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

இன்னும் கட்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் வீடுகளின் எண்ணிக்கை (அண்டர் கன்ஸ்ட்ரக்ஷன்) 843 ஆகும். ஆகவே, வீடுகள் கட்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன; கட்டப்படவில்லை என்று சொல்வது நியாயமல்ல என்பதை மாத்திரம் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அந்த அளவுக்கு மீன் வளத் துறையைப் பொருத்தமட்டில் இந்த அரசாங்கம் என்னென்ன ஏற்பாடுகளை, நடவடிக்கைகளை, முன்னெற்றங்களைச் செய்ய வேண்டுமோ அத்தனையையும் செய்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

நம்முடைய முஸ்லீம் லீக் கட்சியைச் சார்ந்த மாண்புமிகு லத்தீப் அவர்கள் பேசும்போது உள்நாட்டில் மீன்பிடித் தொழிலை வளர்க்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கான ஏற்பாடுகளை இந்த அரசு ஏற்கனவே செய்து கொண்டிருக்கிறது. மீன் கிடைக்காத பகுதிகளில் நியாயமான விலையில், குறைந்த விலையில் தரமுள்ள மீன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்றும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கும் ஏற்பாடு செய்கிற அளவில் இந்த ஆண்டு தமிழகம்

1978 மார்ச் 27] [திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

முழுவதும் ஏறத்தாழ 900 மீன் விற்பனை நிலையங்களைத் தமிழகத்தின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் ஆரம்பிப்பதற்கு மீன்வளத் துறை வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டு வருகிறது. அந்தக் கடைகள் எல்லாம் கூடிய விரைவில் திறக்கப்படும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மீன்வளத் துறையைப் பற்றி என்னுடைய குறிப்பில் அவ்வளவு விளக்கங்களையும் கொடுத்திருக்கும் காரணத்தாலும், நேரம் அதிகமாகிவிட்ட காரணத்தாலும், மீன்வளத் துறையைப் பற்றி இந்த அளவோடு நிறுத்திக்கொண்டு உணவு மானியக் கோரிக்கை பற்றி என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறேன்.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம்: அமைச்சர் அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு கையாண்ட கொள்கைக்கும், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கையாள்கிற கொள்கைக்கும் வேறுபாடு உண்டு, படகு வழங்குவதில் என்று சொன்னார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கண்ணை மூடிக் கொண்டு படகுகளை வழங்கவில்லை. ஆக்சுவல் பிஷர்மென் மீனவர் தலைவர்களைக் கொண்ட சொசைடிகளில், அந்தந்த குப்பங்களில் இருப்பவர்களுக்கு அவர்கள் மீனவர்கள் என்று சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்தால் அதைக் கொண்டுதான் அந்த சர்ட்டிபிகேட்டைக் கொண்டுதான் அண்ணா அவர்கள் காலத்திலும் சரி, கலைஞர் காலத்திலும் சரி, என் காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலும் படகுகள் வழங்கப்பட்டன. அதுதான் அப்போது முறையாகக் கையாளப் பட்டது. நீங்கள் எந்த முறையைக் கையாளப் போகிறீர்கள்? எப்படி படகுகளைத் தரப் போகிறீர்கள்?

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: நான் இவ்வளவு விளக்கமாகச் சொன்ன பிறகும் திரு. பொன்னுரங்கம் அவர்களுக்குச் சந்தேகம் தீரவில்லை என்று கருதுகிறேன். சமுதாயத்தின் அடிப்படையில் நிச்சயமாக படகுகளை வழங்க இந்த அரசு தயாராக இல்லை. இந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் மீன்பிடி தொழிலில் அவர்களே நேரடியாக ஈடுபட்டிருக்கிறார்களா என்று பார்த்து நிச்சயமாக அவர்களுக்கெல்லாம் இந்த அரசு படகுகளை வழங்கும். இந்தத் தொழிலில்

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்] [1978 மார்ச் 27]

ஈடுபடாதவர்களுக்கு இந்த அரசு படகுகளை வழங்கத் தயாராக இல்லை என்பதைத் திட்டவட்டமாகச் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மீனவ சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர் என்று சான்றிதழ் பெற்றால் போதும்; அந்த அடிப்படையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு அன்றையதினம் படகுகளை வழங்கியது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அன்றைய தினம் இருந்த அரசு எடுத்த முடிவைக் குறை கூற நான் தயாராக இல்லை. அன்றையதினம் இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு அந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்குப் படகுகள் வழங்கப்பட வேண்டுமென்ற முடிவை எடுத்தது. அதன்படி சான்றிதழ் பெற்றவர்களுக்குப் படகுகளை வழங்கினார்கள். இந்த அரசைப் பொறுத்தவரை அந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர் என்ற சான்றிதழைப் பெற்றிருந்தாலும் அவர்களுக்குக் கொடுக்காமல் அந்தத் தொழிலில் நேரடியாக ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற சான்றிதழை வைத்திருப்பவர்களுக்கு மாத்திரம் படகுகள் வழங்க முடிவு எடுத்திருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1.30)

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவர் அவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே மீனவத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிற பெண்கள் இதுவரையிலும் வலைகளை காட்டேஜ் இண்டஸ்ட்ரி என்ற முறையிலே பின்னிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் இந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்போது அரசாங்கம் அந்த வலைகளைப் பின்னுவதற்காக மெஷின் வாங்கி அதன் மூலமாக செய்வதற்காக அந்த லைசென்சை ஒருவருக்கு கொடுத்ததன் காரணமாக அந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கின்ற அந்த ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக லோன் கொடுப்பதற்காகவும் இந்த அரசாங்கம் சிபாரிசு செய்திருப்பதாக அறிகிறேன். ஆகவே, அதை இந்த அரசு மறுபரிசீலனை செய்து அந்தத் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கக்கூடிய வகையில் அந்த வலைகளை அவர்களே பின்னுவதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்யுமா?

1978 மார்ச் 27]

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: தலைவர் அவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே இயந்திரங்களால் மீனவர்களுக்கு வேண்டிய மீன்பிடி வலைகளைத் தயாரிப்பதற்கான ஒரு தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்பதற்காக சில தனிப்பட்ட நபர்கள் அனுமதியைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். அனால் அந்த அனுமதியைக் கொடுத்து இருப்பது தமிழக அரசு அல்ல, அந்த அனுமதியைக் கொடுத்தது மத்தியிலே இருக்கின்ற ஜனதா அரசு தான் என்பதை நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அவர்கள் அனுமதியைக் கொடுத்ததற்குப் பிறகு தமிழக அரசினுடைய வரம்புமுறையில் அதைக் கேட்டதால் அதற்கான அனுமதியை ஏற்கனவே வழங்கியிருக்கிறது.

அதற்குப் பின்னர் குமரி மாவட்ட மீனவர்களின் மத்தியிலே கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டு அவர்கள் தொடர் உண்ணாவிரதம், ஆர்ப்பாட்டம் போன்ற காரியங்களிலே ஈடுபட்டு, அதைப்பற்றி அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்து, அந்தத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பித்தால், மீன் வலை தயாரிப்பதை குடிசைத் தொழிலாகச் செய்து கொண்டிருக்கின்ற மீனவச் சமுதாயத்தினர் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்ற கருத்தை கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்ததற்குப் பிறகு அதை இந்த அரசு பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். என்றாலும் வாதத்திற்காக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன், நாம் வேண்டுமென்றால் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே ஆரம்பிக்கிற தொழிற்சாலை நிறுத்திவிட்டாலும்....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: வாக்கெடுப்பு முடியும் வரை பேரவையின் அனுமதியோடு பேரவையின் நேரத்தை நீட்டிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: ஆனால் அப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிப்பதற்காக பல்வேறு நபர்களுக்கு மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து அனுமதிகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. கர்நாடக மாநிலத்திலே இதுபோன்ற தொழிற்சாலைகளுக்கு அனுமதிகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. அண்டை மாநிலமான கேரள மாநிலத்திலே வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

1978 மார்ச் 27

இங்கே இருக்கின்ற மீனவர்களுக்கு இருக்கிற அச்சம் எல்லாம் இயந்திரங்கள் மூலமாகச் செய்யப்படுகின்ற மீன்பிடி வலைகள் அதிகமாகத் தயாரிக்கப்பட்டு விற்பனைக்கு வந்தால் கையினால் தயாரிக்கப்படுகிற வலைகளுக்கு அதிக கிராக்கி இருக்காது, அதன் காரணமாக தம்முடைய தொழில் நசித்துப் போகும் என்ற அச்சம் இருக்கிறது, அதிலே நியாயம் இருக்கிறது, அதிலே தவறில்லை. ஆனால் அந்த முறையிலே கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே அந்தத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்காமல் நிறுத்தி விடுவோமானால் மற்ற மாநிலங்களிலிருந்து அப்படித் தயாரிக்கப்படுகின்ற வலைகள் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு விற்பனைக்கு வராது என்பதுதான் என்ன நிச்சயம்? அப்படி விற்பனைக்கு வந்தால் எப்படி அரசு அதைத் தடுத்து நிறுத்த முடியும் என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தத் தொழிற்சாலைக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கின்ற குமரி மாவட்டத்திலே உள்ள மக்களும் இதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள நான் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்பதற்கு ஜனதா அரசு அனுமதி வழங்கியது என்று கூறினார்கள். அந்த லைசென்ஸ் பெற்றவர்கள் நேரடியாக டெல்லிக்குச் சென்று பெற்றார்களா அல்லது இந்த அரசாங்கம் சிபாரிசு செய்ததின் பேரில் டெல்லி அரசாங்கம் அனுமதி வழங்கியதா? பல்வேறு மாநிலங்களிலே இதுபோன்று அனுமதி வழங்கப்பட்டிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். குடிசைத் தொழில்களைப் பாதிப்பதாக அது அமைவதால்—இப்போது மத்திய அரசாங்கம் மேற்கொண்டிருக்கிற தொழில் கொள்கையின் அடிப்படையிலே குடிசைத் தொழில்களை வளர்க்க வேண்டும் என்று மத்திய அரசாங்கம் தெரிவித்திருப்பதால்—ஏற்கனவே இந்தத் தொழில் குடிசைத் தொழிலாகச் செயல்பட்டுக் கொண்டு வருகிறபோது அது பாதிக்கப்படும் என்று மத்திய அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்து மத்திய அரசாங்கம் இதை மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று இந்த அரசு தெரிவித்தால் அதுபற்றி மத்திய அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யுமே. ஆகவே அதற்கு ஆவன செய்வார்களா?

1978 மார்ச் 27]

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: அதற்கான முயற்சிகளை இந்த அரசு எடுத்துக்கொள்ளும். உணவுத் துறை மானியத்தின்மீது ஏறத்தாழ 10 மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய அரிய கருத்துக்களை இந்த அவையிலே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

நேரம் அதிகமாக இல்லாத காரணத்தினால் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் உணவுத்துறை பற்றி எழுப்பிய பல்வேறு பிரச்சனைகளுக்கு மட்டும் பதில் சொல்லி முடித்துக் கொள்வது நலமாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். அதற்குக் காரணம், வருகின்ற ஓராண்டுக்கு உணவுத் துறை எந்தெந்த முறைகளிலே செயல்பட இருக்கிறது என்பதைப் பற்றித் தெளிவான விஷயங்களெல்லாம் எற்கனவே உறுப்பினர்களுக்குப் புத்தகமாக அச்சிடப்பட்டுக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இங்கே பேசிய பல்வேறு மாண்புமிகு உறுப்பினர்களில் அநேகமாகப் பல உறுப்பினர்கள் அரசின் சார்பில் அறிவிக்கப்பட்ட 16,000 நியாய விலைக்கடைகளை அரம்பிக்க வேண்டுமென்ற தங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அதைப்போல காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவராக இருக்கின்ற மதிப்பிற்குரிய திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து அவர்கள், விவசாயிகளுக்கு கொள்முதல் விலையை இன்னும் கட்டுதலாகக் கொடுக்க வேண்டும், அதற்கு இந்த அரசு சுடுபாடு கொள்ள வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். விவசாயிகளைப் பொறுத்தமட்டிலே அவர்களுக்கு அதிகமான விலை கொடுக்க வேண்டுமென்பதில் இந்த அரசாங்கத்திற்கு எந்தவிதமான மாறுபட்ட கருத்தும் கிடையாது. அதைத்தான் இந்த அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு இன்னும் தொடர்ந்து வலியுறுத்திக் கொண்டு வருகிறது.

ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் ஒன்றை மிக அழகாகச் சொன்னார்கள். நீண்ட நாட்களாக விவசாயிகளிடத்தில் இந்தக் கோரிக்கை இருந்து வருகிறது. இதற்கு முன்பு இருந்த மத்திய அரசாங்கம் இந்தக் கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்று அவர்கள் சொன்னது, அவர்கள் அட்சிக்காலத்தில், தொடர்ந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம் தமிழ்நாட்டிலே இருக்கின்ற விவசாயிகளுக்கு

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்] [1978 மார்ச் 27]

விளையைக் கூட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்ட நேரத்தில் அப்படிப்பட்ட நியாயமான கோரிக்கை நிராகரிக்கப்பட்டது என்பதை இந்த அவையிலே அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியதற்காக அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

இங்கே ஜனதா கட்சியைச் சேர்ந்த மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒரு கருத்தை நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இன்றைக்குக் கோதுமைக்கு குவிண்டாலுக்கு 110 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள், ஏன் நெல்லுக்கு மட்டும் 77 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள் என்று நம்முடைய திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் பேசினார்கள். அவர்கள் ஆட்சியிலேயிருந்த காலத்தில் செய்ய முடியாத காரியத்தை, நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் இப்பொழுது செய்து தருவார்கள். தர வேண்டுமென்றும், அதை இந்த அரசாங்கத்தின் சார்பாக மத்திய அரசாங்கத்தில் அவர்கள் வலியுறுத்த வேண்டுமென்றும் நான் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். அந்த அடிப்படையிலே மத்திய அரசாங்கம் முன்வருமேயானால் இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தமட்டிலே விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் நெல்லுக்கு கொள்முதல் விளையைக் கூட்டிக் கொடுப்பதில் எந்தவிதமான மாறுபாடும் இந்த அரசாங்கத்திற்கு இருக்காது என்பதை மட்டும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வரக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

நம்முடைய மாண்புமிகு முன்னாள் உணவு அமைச்சர் மதிப்பிற்குரிய திரு. ப. உ. சண்முகம் அவர்கள் இந்த அவையிலே சொல்லும்பொழுது, பல்வேறு குற்றச்சாட்டுக்களை அவர்கள் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் மீதான விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு பேசிய நேரத்தில் எடுத்துச் சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். அந்தக் குற்றச்சாட்டை இப்பொழுதும் வலியுறுத்துகின்ற வகையிலேதான் அவர்கள் இந்த அவையிலே பேசினார்கள் என்று நான் அரசின் சார்பிலே எடுத்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

1978 மார்ச் 27] திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

அண்மையிலே வெளிமாநிலங்களிலிருந்து இந்த அரசாங்கம் அரிசி, நெல்லை வாங்குவது என்று முடிவெடுத்து, அதன்பேரில் பஞ்சாப், ஹரியானா போன்ற மாநிலங்களிலேயிருந்து இந்த அரசுக்குத் தேவையான நெல்லை நாம் வாங்கிய நேரத்தில் பல்வேறு தவறுகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன என்ற குற்றச் சாட்டை

திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, தவறுகள் நடைபெற்றிருக்கின்ற என்று நான் குற்றச்சாட்டு சொன்னதாக அமைச்சரவர்கள் சொல்கிறார்கள். அதிக விலை கொடுத்து வாங்கியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னேனே தவிர, ஏதோ குற்றச் சாட்டை வைத்துக்கொண்டு தவறுகள் நடந்திருக்கின்றன என்று சொல்லவில்லை. அதிக விலை கொடுத்து வாங்கியிருக்கிறார்கள் என்பது என்னுடைய வாதம்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, அரசு அதிக விலை கொடுத்து வாங்கியதாக ஒரு குற்றச்சாட்டை அவர்கள் நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானத்தின்மீது பேசும்பொழுது இங்கே இந்த அவையிலே சொன்னார்கள். இன்னொரு குற்றச்சாட்டையும் சொன்னார்கள். டெண்டர் முறை அப்பொழுது கடைப்பிடிக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். அதைப் போலவே, வாங்கப்பட்டிருக்கின்ற நெல்லில் தரம் மிகவும் மேர்சமான நெல்லாக இருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் ப. உ. சண்முகம் அவர்கள் நம்பிக்கையில்லாத தீர்மான விவாதத்திலே பேசும்பொழுது கூறினார்கள். இந்த மானியக் கோரிக்கையின்மீது பேசுகின்ற நேரத்தில் விலை அதிகமாகக் கொடுத்து வாங்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். விலை அதிகமாகக் கொடுத்து வாங்கப்படவில்லை. மாநில அரசாங்கம் என்ன விலை நிர்ணயித்ததோ அந்த விலைக்குத்தான் அரிசி வாங்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு மெத்தப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். அதிலே அவர்களுக்கு ஏதேனும் சந்தேகம் ஏற்பட்டால், அதைப்பற்றி என்னிடத்தில் கேட்டால் அதற்கான விளக்கத்தைக் கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்] [1978 மார்ச் 27]

பொறுப்புள்ள உணவு அமைச்சர் என்ற வகையில், எதிர்க்கட்சி வரிசையிலிருந்து குற்றச்சாட்டைக் கொண்டுவந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ப. உ. சண்முகம் அவர்களுக்கு நான்கொடுக்கின்ற விளக்கமெல்லாம், எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் அரசு அநியாயமாக, அதிகமாக விலை கொடுத்து வாங்கவில்லை என்பதை மட்டும் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டவரை இருக்கிறேன். ஆனால், நாம் எவ்வளவு அரிசி வாங்கியிருக்கிறோம் என்பதையும் அவர்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டவரை இருக்கிறேன். ஏறத்தாழ 1 இலட்சம் டன் அரிசி நாம் வாங்கியிருக்கிறோம்—தெல்லாகவும் வாங்கியிருக்கிறோம், அரிசியாகவும் வாங்கியிருக்கிறோம். எப்பேர்ப்பட்ட சூழ்நிலையிலே வாங்கி இருக்கிறோம் என்பதும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கும் தெரியும். காரணம், அவர்களும் உணவு அமைச்சராக இருந்தவர்.

(பிற்பகல் 1.40)

நாம் வெளி மாநிலத்திலேயிருந்து வாங்கிய நேரம், குறுவை அறுவடை நேரம். குறுவை நெல்லை, இந்த அரசாங்கம் வாங்க வேண்டுமென்று நான் சிபாரிசு செய்ய மாட்டேன், அந்த அளவு இந்த அரசு நஷ்டப்பட வேண்டுமென்ற கருத்தை நான் சொல்ல மாட்டேன் என்று இந்த அவையிலே தெரிவித்ததற்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டவரை இருக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையிலே வெளிமாநிலத்திலேயிருந்து வாங்கிகையிருப்பு வைத்திருக்கிற காரணத்தாலேதான் இன்றையதினம் அரிசியினுடைய விலை வெளிச்சந்தையிலே எந்த அளவு குறைந்திருக்கிறது என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டவரை இருக்கிறேன்.

இன்றையதினம் தமிழகத்தைப் பொறுத்தமட்டில் உணவு நிலைமை எப்படி இருக்குமோ என்று நாங்களெல்லாம் பயந்து கொண்டிருந்த நேரம். தமிழகத்திலே வீசிய புயலாலே, வெள்ளத்தாலே, தஞ்சை மாவட்டமே பாதித்த நிலை, இந்த அவையிலே உள்ள எல்லோருக்கும் தெரியும். அதோடு, மத்திய அரசு ஒரு முடிவை எடுத்த காரணத்தாலே, இந்திய துணைக் கண்டத்தை ஒரே உணவு மண்டலமாக ஆக்கிய காரணத்தினால் இந்த மாநிலத்

1978 மார்ச் 27] [திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

திலிருந்து நெல்லும் அரிசியும் வெளி மாநிலங்களுக்குப் போய் விடுமோ என்ற அச்சம் இருந்தம்கூட. அப்பேர்ப்பட்ட நிலைமைகளைச் சமாளிக்க அரசு முன்னெச்சரிக்கையாக கையிருப்பில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணத்தில்தான் அந்த நேரத்தில் இந்த அரிசி வெளி மாநிலத்திலிருந்து வாங்கப்பட்டது என்று நான் சொல்லும்போது அதை மாண்புமிகு ப. உ. சண்முகம் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது.

அதைப் போல், சென்ற முறை ஒரு குற்றச்சாட்டை சொன்னார்கள். சிறு தானியத்தைப் பொறுத்தமட்டில் இந்த அரசு பல தவறுகளைச் செய்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள்

திரு. ப. உ. சண்முகம் : நான் அன்று பேசிய பேச்சை, குறிப்பேட்டை வேண்டுமானால், பார்க்கவேண்டும். இந்த அரசு என்ற வார்த்தையை நான் போடவில்லை. எச்சரிக்கையாக வார்த்தைகளை அளந்து நான் போட்டேன். மீண்டும் சொல்கிறேன், தவறு எப்படி நடந்தது என்றுதான் நான் கேட்டேனே தவிர, இந்த அரசு என்று நான் குறிப்பிடவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : இந்த அரசை நான் குறிப்பிடவில்லை என்று இப்பொழுது அவர்கள் சொன்னதற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். ஆனால், அன்றையதினம் திரு. ப. உ. சண்முகம் அவர்கள் நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானத்தின் மீது பேசும்பொழுது மிகவும்—தந்திரமாக என்று சொல்லமாட்டேன்—சாதாரணமாக தவறு நடந்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள், பத்திரிகைகளிலே வந்திருக்கிறது. பத்திரிகையாளர்களுக்கும் அதைப் படிக்கின்ற மக்களுக்கும் ஏற்படுகின்ற எண்ணம் என்னவென்றால், ஏதோ, அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி, முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அரசு, அப்படிப்பட்ட தவறுகளைச் செய்திருக்கிறார்களோ என்ற எண்ணம் மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அந்தச் சந்தேகத்தை நீக்க வேண்டுமென்று, அந்தச் சந்தேகத்தை அகற்ற வேண்டுமென்று, அந்தச் சந்தேகத்தைத் தீர்க்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இந்த விளக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், அதனைத் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். ஆக, நடைபெற்ற தவறுகள் எல்லாம் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்] [1978 மார்ச் 27]

நடைபெறவில்லையென்று சொன்னதற்காக நான் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

ஒன்றைச் சொல்ல நான் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். அரசின் மீது குற்றம் சொல்லவேண்டுமென்ற எண்ணம் இல்லா விட்டாலும், ஒருவேளை அதிகாரிகளையாவது களங்கப்படுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணம் உறுப்பினருக்கு இருந்ததோ என்னவோ தெரியவில்லை. ஆனால், தவறு நடந்திருந்தால், இந்த அரசு நிச்சயமாக தவறு என்று சொல்லும், அதே நேரத்தில், திராவிட முன்னேற்றக் கழக-அரசு ஆட்சியில் தவறுகள் நடைபெறவில்லை யென்றால், அதையும் இந்த அவையிலே எங்கள் அசின் சார்பிலே துணிந்து சொல்லக் கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கிறோம். காரணம், அப்பேர்ப்பட்ட அதிகாரிகள்தான் இன்றையதினம் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசிலேயும் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, தவறுகள் ஏற்படுமோ என்ற எண்ணம் வெளியிலே ஏற்படுமோ என்ற சந்தேகம் எழலாம். ஐயப்பாடும் அச்சமும் நாட்டிலே ஏற்படுவது இயற்கை. ஆகவே, தெளிவுபடுத்திச் சொல்கிறேன், நடைபெற்றவைகள் தவறு என்று கருதினாலும் தெளிவாகச் சொல்கிறேன், நடைபெற்ற தவறுகள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலேயோ, குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியிலேயோ நடைபெற்றிருக்கலாமே தவிர, அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே நிச்சயமாக, அப்பேர்ப்பட்ட தவறுகள் நடக்காது; நடக்கவும் விடமாட்டோம் என்று நான் இந்த நேரத்திலே உறுதியாகக் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னும் ஒன்று சொல்கிறேன்; அவர்கள் சொன்ன தவறுகள் எல்லாம் தவறுகள் அல்ல. அதிகாரிகள்-அரசினுடைய உத்தரவை ஏற்றுக்கொண்டு செயல்படுத்த வேண்டுமென்று; அதிகாரிகள் நியாயமான முறையில், நேர்மையான முறையில், அன்றைய தினம் அதைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் நான் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்டிக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சர்க்கரையைப் பற்றி ஒரு குற்றச்சாட்டை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள்....

1978 மார்ச் 27]

திரு. ப. உ. சண்முகம் : சிறு தானியங்களைவிட்டு சர்க்கரைக்குப் போவதற்கு முன்னாலே ஒரு விளக்கத்தைப் பெற விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலே தவறு செய்தார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை வழக்கம்போல் சாட்டிவிட்டு போவது முறையல்ல. என்ன தவறு செய்தாலும் அதற்குரிய பரிகாரத்தைத் தேடிக்கொள்ள நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம்.

அன்றையதினம் வாங்கி வைக்கப்பட்ட சிறு தானியம் ஆட்சி கலைக்கப்பட்ட பிறகு மக்களுக்கு விறியோகிக்கப்படாமல் அப்படியே வைத்து மக்கள் போவதற்குப் பின்னாலே, சலித்து விட்டு கடைசியில் டெண்டர் கூடக் கேட்காமல் மைசூரிலே உள்ள ஒரு வியாபாரியைக் கூப்பிட்டு இந்த விலைக்கு எடுத்துப்போ என்று தமிழ்நாடு அரசாங்கம் உத்தரவிட்டது என்ற குற்றச் சாட்டைச் சொன்னேன். அப்போது அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியிலே இருந்தது என்று கூடச் சொல்லவில்லை. அப்போது இருந்த அரசாங்கம் உத்தரவு போட்டது என்று நான் சொன்னேன். அந்த உத்தரவைப் போட்டவர்களே அதிகாரிகள். அதிகாரிகளைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற அக்கறை இருந்தால் காப்பாற்றட்டும். நான் அதிகாரிகளைக் குறை சொல்லாமல் வேறு யாரைக் குறை சொல்லட்டும்? இந்திரா காந்தியையா? இங்கே இருக்கிறவர்கள் போட்ட உத்தரவுதான். அப்போது கண்டித்துப் பேசினேன். உண்மைதான், சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : அதிகாரிகளை காப்பாற்றவேண்டும் என்ற அக்கறை எனக்கு இல்லை. இங்கே அரசின் உத்தரவை சிரமேற்கொண்டு பணி புரிகிற அதிகாரிகளை குறை கூறுவது எந்த அளவுக்கு ஏற்றுக் கொள்ள முடியும் என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய கவனத் திற்குக் கொண்டு வர கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். அதிகாரிகளைக் காப்பாற்றவேண்டிய அக்கறையும் எனக்கில்லை. நிச்சயமாக அந்த அவசியமும் எனக்கு ஏற்படாது என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

[1978 மார்ச் 27]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ப. உ. ச. அவர்கள் நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானத்தின் மீது பேசும்போது ஒன்றைச் சொன்னார்கள். லட்சக்கணக்கான டன் சிறுதானியங்கள் பயனற்றுப் போய்விட்டன, சேதமாகிப் போய்விட்டது, நாசமாகிப் போய்விட்டது, என்கின்ற பயங்கரமான குற்றச்சாட்டை அன்றையதினம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்கள் அதை எந்தச் சூழ்நிலையிலே வாங்கினார்கள் என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன்.

1975 ஆம் ஆண்டு விளைச்சல் தமிழகத்திலே மிகவும் குறைவாக இருந்து, அரிசியினுடைய விலை எதிர்பாராத வகையில் விஷம் போல ஷரிச்சேன்ற நேரத்தில் சிறு தானியங்களை நாட்டு மக்களுக்கு விநியோகம் செய்ய நல்லமுறையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஈடுபட்டுக் கொண்டது என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. குற்றச் சாட்டாகவும் சொல்லவில்லை. அன்றைய தினம் ஏறத்தாழ 2 லட்சம் டன் சிறு தானியங்கள் வாங்கவேண்டும் என்று அரசு உத்தரவிட்டது. அதிகாரிகள் எந்த அளவுக்கு திறமையாக அதைச் செய்திருக்கிறார்கள். அதன் மூலம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுக்கு வந்திருக்கக்கூடிய எவ்வளவு பெரிய இழப்பை அவர்கள் தவிர்த்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் எண்ணிப் பார்க்கக் கடமைப்பட்டவகை இருக்கிறேன்.

1975 ஆம் ஆண்டு அரசு—திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு—ஏறத்தாழ 2 லட்சம் டன் சிறுதானியம் வாங்கவேண்டும் என்ற முடிவை எடுத்தாலும் அதிகாரிகள் வாங்கியது ஏறத்தாழ 67,803 டன் சிறு தானியம் மாத்திரம்தான், சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக வாங்கி இருக்கிறார்கள். ரூ. 2.10-க்கு ஆரம்பத்திலே விற்க ஆரம்பித்து கடைசியிலே 75 ஆம் ஆண்டு இறுதியில் ஒரு கிலோ சிறு தானியம்—சோளத்தை—ஒரு ரூபாய்க்கு விற்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. அதே போல கேழ்வரகு போன்ற சிறு தானியங்களை வாங்கிய விலையை விட மிகக் குறைந்த விலைக்கு விற்க வேண்டியிருந்ததை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். இதனால் இழப்பு ஏற்பட்டது என்று கூட ஒரு உறுப்பினர் இங்கே சொன்னார்கள். இதிலே எந்தவிதமான இழப்பும் அன்றையதினம் ஏற்படவில்லை.

1978 மார்ச் 27]

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

அதைப்போல தனிப்பட்ட வியாபாரிக்கு, கர்நாடக மாநிலத் திலே உள்ள வியாபாரிகளுக்கு விற்பதாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் இங்கே ஒரு குற்றச்சாட்டை அன்றையதினம் நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானத்தின் மீது பேசுகையில் எடுத்து சொன்னார்கள். கர்நாடக மாநிலத்திலே மட்டுமல்ல. மொத்தம் ஏறத்தாழ 281 வியாபாரிகளுக்கு அது விற்கப்பட்டது. கர்நாடக மாநிலத்தில் அதை இரண்டு வியாபாரிகளுக்கு மாத்திரம்தான் கொடுக்கப்பட்டது. மீதி தமிழகத்திலே உள்ள 279 வியாபாரிகளுக்கு வழங்கப்பட்டது.

அதுமட்டுமல்ல. அரசாங்கம் என்ன விலையை நிர்ணயம் செய்ததோ அந்த விலைக்கே விற்க வேண்டும் என்று நிபந்தனை விதித்து, அந்த நிபந்தனையை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்ட பின்னால்தான் அன்றையதினம் தமிழகத்திலே இருக்கிற வியாபாரிகளுக்குத்தான் விற்பனையாக தனியாக கர்நாடக மாநிலத்திலே உள்ளவர்களுக்கு விற்பதாக குற்றச் சாட்டு சொல்வது சரியல்ல.

(பிற்பகல் 1-50)

திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, அமைச்சர் தந்த விளக்கத்திற்குப் பிறகு நான் அதைத் திருத்திக்கொள்கிறேன். ஆனால் அன்று நான் பேசிய பேச்சில் தொடர்பு—தஞ்சாவூர் அரிசி வியாபாரம் பற்றிக் குற்றம் சாட்டும்போது, டெண்டர் 3 முறை, 4 முறை கோரப்பட்டது. ஆனால் கடைசியாக டெண்டர்களை எடுத்துக்கொள்ளாமல், அதிகாரிகள் தனியாகப் பேசி, அதிக விலைக்கு விற்பார்கள். அதுவே ஊழல் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இப்போது சிறு தானியங்களை விற்க டெண்டரே கோராமல் அரசாங்கமே ஒரு விலையை நிர்ணயித்து விற்பது என்பது என் குற்றச்சாட்டு.

அரசாங்கம் நிர்ணயித்த விலைக்குத்தான் அதிகாரிகள் விற்பார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் அதை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். நன்றி. மைசூரிவிருந்து வந்த வியாபாரிக்கு அல்ல, தஞ்சாவூரில் இருந்து வந்த வியாபாரிக்குத் தான் விற்பனையும் என்று அமைச்சர் சொன்னார்கள். அதுவும் தவறு தான். அதை தமிழ் நாட்டிலேயே விற்பார்கள் என்றாலும் அதுவும் தவறு தான். தவறு தான் என்று அமைச்சர் ஒப்புக் கொண்டார்கள், நானும் ஒப்புக்கொள்கிறேன். நன்றி.

[1978 மார்ச் 27]

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: வாங்கிய விலைக்கு மிகவும் குறைந்த விலைக்கு விற்காமல் இருக்க வேண்டுமேயானால், அந்த சிறு தானியங்கள் கெட்டுப்போகாமல் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். அதனால் ஏற்படும் இழப்பு தடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். ஒரு விலையை நிர்ணயித்து அந்த விலைக்குக் கூடுதலாக அவர்கள் பொதுமக்களுக்கு விற்பனை செய்யக் கூடாது என்று விற்று இருக்கிற நேரத்தில், இதில் இத்தகைய ஒரு பெரிய குற்றச்சாட்டு சொல்லவேண்டியது அந்த அளவிற்கு நியாயம் தான் என்று முன்னாள் உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கருதுகிறார்களா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

திரு. ப. உ. சண்முகம்: எந்த அளவிற்கு முன்னாள் உணவு அமைச்சர் சொன்னது நியாயம் என்பதை இன்னாள் உணவு அமைச்சர்தான் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். டெண்டர் கோரப்பட்டு விற்றது ஊழல் என்று சொல்லிவிட்டு, டெண்டர் கோராமல் விற்றது எவ்வளவு நியாயம் என்பதை இன்னாள் உணவு அமைச்சர்தான் சொல்ல வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இதேபோல் சர்க்கரையைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு குற்றச்சாட்டைச் சொன்னார்கள். அது பொதுமக்கள் மத்தியில் எப்படித் தெரிகிறது என்றால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் பேசினார்கள். அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்று ஏழு மாதம் ஆகவில்லை, அதற்குள்ளே சர்க்கரையில் ஒரு பெரிய ஊழல் ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்று. அன்றையதினம் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் போது நான் பதில் சொல்ல வாய்ப்பு இல்லை. நான் பேசிய பிறகு நீங்கள் பேசினீர்கள். நீங்கள் பேசிய பிறகு, அதற்குப் பதில் சொல்லும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்து இருந்தால் அதைத் தெரிவுபடுத்தியிருப்பேன்.

அதற்குப் பிறகு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவர் தான் பேசினார்கள். அதற்கு இரண்டு நாள் விவாதம் நடந்தது. அப்போதே நான் அதிகாரிகளிடத்தில் இருந்து தகவல் அறிந்து தங்களுக்கு பதில் அளித்து இருக்கமுடியும். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடத்தில் அந்த விவரங்களை நான் கொடுத்து

1978 மார்ச் 27] [திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

இருந்தேன். இருப்பினும் அவர்களுக்கு நேரம் இல்லாததால் அவற்றைக் கூற முடியவில்லை. அதனால் தான் நான் அவற்றிற்கு இப்போது பதில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சர்க்கரையில் நடைபெற்ற ஊழல் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் நடைபெறவில்லை. அப்படி தவறு நடைபெற்றது என்று சொன்னால், அதை தவறு என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கருதினால், அந்தத் தவறு நடந்தது குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியில். அது அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் நடைபெறவில்லை. குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியில் கூட அதிகாரிகள் தவறு செய்தார்கள் என்று சொல்வதற்கு இல்லை. அன்றையதினம் மத்திய அரசாங்கம் உத்தரவு போட்டு இருந்தது. இவ்வளவு சர்க்கரையை தமிழக அரசாங்கம் இன்ன விலையில் வாங்க வேண்டும், இன்ன விலைக்கு விற்க வேண்டும் என்று போட்டு இருந்தார்கள். ஆகவே, அந்தச் சர்க்கரையை தமிழக அரசாங்கம் வாங்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அதிகாரிகள் அந்த உத்தரவை செயல்படுத்த வேண்டிய நிலையில் இருந்தார்கள். அந்த சர்க்கரையை வாங்குகின்ற நேரத்தில் சர்க்கரை வெளிச்சந்தையில் விலை குறைந்து விட்ட காரணத்தால் அன்றையதினம் அந்த இழப்பு ஏற்பட்டது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள்.

அதையெல்லாம் நான் விளக்கவேண்டிய அவசியம் நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானத்தில் பேசும்போது அன்றையதினம் இந்த ஆட்சியில் நடைபெறவில்லை என்று சொல்லி இருப்பார்கள் என்றால் இந்த அளவிற்கு நான் பதில் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டு இருக்காது.

நீங்கள் பேசும்போது பொதுவாகச் சொன்னீர்கள். இப்படிப்பட்ட தவறுகள் நடந்து இருக்கிறது என்று சொன்ன உடனே நாட்டிலே இருக்கும் மக்களும், பத்திரிகையாளர்களும் கூட ஒரு வேளை இந்தத் தவறு அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் நடைபெற்று இருக்குமோ, அந்தத் தவறுகள் எல்லாம் எதிர்க் கட்சிகள் முன்னாள் அமைச்சர்கள் சுட்டிக்காட்டுகிறார்களே என்று ஐயப்பாடு கூட நாட்டிலே உள்ள மக்களுக்கு ஏற்பட்டு இருக்கும் என்ற காரணத்தால், இன்றைய தினம் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்திக்கொண்டு அந்தத்

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்] [1978 மார்ச் 27]

தவறுகள் எங்கள் ஆட்சியில் நடைபெறவில்லை. அந்தத் தவறை அதிகாரிகளும் செய்யவில்லை. தேவையான, நிர்ப்பந்தமான சூழ்நிலையில் அவைகள் நடைபெற்று இருக்கின்றன என்பதை இந்த அவையில் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட தவறுகள் புரட்சித்தலைவர் தலைமையில் அமைந்துள்ள அரசில் நிச்சயமாக நடைபெறாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

உணவு நிலைமையைப் பொறுத்தவரையில், எல்லா மக்களுக்கும் நிறைவளிக்கும் வகையில், அந்த அளவிற்கு உணவு நிலைமைகள் நம்பிக்கை தருவதாக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டவரை இருக்கிறேன். 16,000 கடைகளையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஆரம்பிக்க வேண்டும், ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று இங்கே சொன்னார்கள். நெல்லை மாவட்டத்திலே ஏறத்தாழ 443 கடைகள் இன்றையதினம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. அதைப்போல முகவை, மதுரை மாவட்டங்களிலே இருக்கிற கிராமங்களில் நியாய விலைக் கடைகளை ஆரம்பிப்பதற்கு கூட்டுறவுத் துறை தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறது. உணவு வழங்கு துறை மூலம் சேலம், தர்மபுரி மாவட்டங்களில் கூட அப்பேர்ப்பட்ட நியாயவிலைக் கடைகளை ஆரம்பித்திருக்கிறோம் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நியாயவிலைக் கடைகள் என்றால் அங்கு பல்வேறு அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் விற்பனை செய்யப்படுகின்ற நிலையிலே இந்த அரசு இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். இங்கே கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அம்பிகாபதி அவர்கள் சொன்னார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அரசு எல்லா அத்தியாவசியப் பண்டங்களையும் கொள்முதல் செய்து, விற்பனை செய்ய வேண்டும் என்ற அறிவுரையைச் சொன்னார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட நடவடிக்கையை ஒரு அரசு ஏற்று நடத்த முடியுமா என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். தனிப்பட்ட வியாபாரிகள் அவைகளை வியாபாரம் செய்கிறார்கள். அவர்கள் அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் விலையை தேவைக்கு அதிகமான அளவில் அல்லது மக்களால் வாங்க முடியாத அளவுக்கு உயர்த்தாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது அரசின் கடமை. அதனால்தான் மிகவும் அத்தியாவசியமான பண்டங்களான அரிசி, கோதுமை, சர்க்கரை

1978 மார்ச் 27] [திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

மல

போன்றவைகளை விற்பனை செய்ய இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது. அதை நிறைவேற்றி வருகிறோம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பல்வேறு உறுப்பினர்கள் அரிய கருத்துக்களை இந்த அவையில் எழுப்பச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவைகள் ஒவ்வொன்றிற்கும் நேசடியாக நான் பதில் சொல்ல முடியாவிட்டாலும்—அதற்கு நேரமில்லை—அவைகளை எல்லாம் பரிசீலித்து, நல்ல ஆலோசனைகளாக ஏற்றுக்கொண்டு, செயல்படுத்த வேண்டிய தக்க நேரத்தில் அவை செயல்படுத்தப்படும் என்பதைத் தெரிவித்து, வெட்டுத் தீர்மானங்களைக் கொடுத்திருக்கிற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் அவைகளை வலியுறுத்தாமல், அவற்றை எல்லாம் திரும்பப்பெற்று, இந்த மூன்று மானியக் கோரிக்கைகளையும் நிறைவேற்றித்தான் வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ப. உ. சண்முகம் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, நான் பேசும்போது கடினமான ஒரு வார்த்தையைப் பயன்படுத்தி விட்டேன். அதற்காக நான் வருந்துகிறேன். * * * என்பது அந்த வார்த்தை * * * போல அதிகாரிகளிடம் போய் காத்து நிற்கவேண்டியிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருந்தேன். அந்த வார்த்தையை தயவுசெய்து அவைக் குறிப்பிலிருந்து எடுத்துவிட வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்குப் பதிலாக நீண்டநேரம் அதிகாரிகளிடம் காத்து நிற்கவேண்டியிருக்கிறது என்ற முறையில் சேர்த்துக்கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ப. உ. ச. அவர்கள் கூறும்போது சிறுதானியங்களுக்கு டென்ட்ரே இல்லாமல் கொடுத்துவிட்டதாகச் சொன்னார்கள். டென்டர் கேட்டு, 19 முறை பத்திரிகைகளிலே கூட விளம்பரம் கொடுக்கப்பட்டது அவர்களுக்கே தெரியும் என்று நம்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ப. உ. சண்முகம் அவர்கள் பேசும்போது * * * என்று குறிப்பிட்ட வார்த்தையை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிட வேண்டுமென்று உத்தரவிடுகிறேன்.

*** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1978 மார்ச் 27]

திரு. மு. அரங்கநாதன் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்கு ஒன்றைக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். திருவல்லிக்கேணி தொகுதியிலுள்ள அபோத்தியா குப்பம் மினவர் குடியிருப்பில் குடியிருக்கும் மக்களுக்கு கிட்டத் தட்ட ஒரு பகுதி குடியிருப்புக்கு மின்சாரவசதி செய்து தரப்பட்டுள்ளது. மிகப் பெரும்பகுதிக்கு, பல கோரிக்கைகள் வைக்கப்பட்டும் இன்னும் மின்சாரவசதி செய்து தரப்படவில்லை. எல்லாப் பகுதிக்கும் மின்சார வசதி செய்துதான் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (திரு. இரெ. இராசமாணிக்கம் எழுந்தார்).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தயவுசெய்து உட்காருங்கள். இந்த விவரங்களை எல்லாம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்றால் ஒரு கேள்வி எழுதிக் கொடுங்கள்; பதில் சொல்லிவிடுவார்கள்.

திரு. மு. அரங்கநாதன் : இன்னும் ஒன்றைமட்டும் சொல்லிவிடுகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பொன்னுரங்கம் அவர்கள் (மணியடிக்கப்பட்டது) சொல்லும்போது, சில கோரிக்கைகளை வைத்து, கலெக்டர் ஆபீஸ் முன்னால் மினவக் குடும்பத்தைச் சார்ந்த தாய்மார்கள் உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு உடனடியாகப் பரிகாரமாகா ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. இரெ. இராசமாணிக்கம் : துணைத் தலைவரவர்களே, ஒரே ஒரு விளக்கம் மட்டும் கேட்க அனுமதியுங்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தில் நான் ஒரு விவசாயி என்ற முறையிலே கேட்கிறேன். சென்ற கூட்டத் தொடரில் கூட அமைச்சரவர்கள் தஞ்சை மாவட்டத்தில் உற்பத்தியாகிற குறுவை நெல் மட்டமான நெல், மோசமான நெல் என்று சொன்னார்கள். அந்த அடிப்படையில் நான் இன்றும் சொல்கிறார்கள். ஆகவே, தஞ்சை மாவட்டத்தில் குறுவை நெல் சாகுபடி செய்ய வேண்டுமா வேண்டாமா என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களிடமிருந்து தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஒரு விவசாயி என்பதால் இதைக் கேட்கிறேன்.

1978 மார்ச் 27]

(பிற்பகல் 2.00)

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, நடவேண்டிய பருவத்தில் குறுவையினை நடவேண்டியதுதான். பயிர்செய்யவேண்டிய காலத்தில் பயிர் செய்துதான் ஆகவேண்டும். குறுவையிலே அறுவடை செய்யப் பட்ட நெல்லை அரசாங்கம் வாங்கி சேமித்து நீண்டகாலத்திற்கு வைத்து அதை பின்பு வழங்குவது என்பது முடியாத காரியம் என்றுதான் சொன்னேனே தவிர மிகவும் மோசமான அரிசி என்று நான் சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: விவாதம் முடிவுற்றது. இனிமேல் வாக்கெடுப்பு.

கோரிக்கை எண் 21-க்கு திருவாளர்கள் துரை கலியமூர்த்தி, சி. கோவிந்தராசன், மு. ஆறுமுகம், செ. சிவசாமி, எம். ஏ. லத்தீப் ஆகியவர்கள் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன், திருப்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பெற்றன.

திரு. ஓ. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திருப்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றதாகக் கருதப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 21 — மீளளம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 2,25,70,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்”.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப் பெற்றது.

அடுத்த கோரிக்கை எண் 35-க்கு திருவாளர்கள் துரை கலியமூர்த்தி, கு. ரமணி, மு. ஆறுமுகம், பொ. உத்திராபதி ஆகியவர்கள் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன், திருப்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றன.

[1978 மார்ச் 27]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 35—துகர்பொருள் வழங்கல் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 5,19,73,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

அடுத்த கோரிக்கை எண். 57-க்கு திருவாளர்கள் வி. ரகுராமன், ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன் சி. கோவிந்தராசன், மு. ஆறுமுகம் ஆகியவர்கள் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி.—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 57—பல்வகை மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 9,57,23,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை காலை 9-00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 2-03 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப் பெற்றது.

7. பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்

324. மகவிரிக்கான அரசு பத்தொழிற் பயிற்சிப் பள்ளியில் ரொட்டி தயாரித்தல், தின்பண்டம் செய்தலில் பட்டைய வகுப்பிற்குள் அனுமதியளிக்கப் பெற்றுள்ள முதுநிலை ஆசிரியர், செய்முறை விளக்குநர், ரொட்டி தயாரிப்பவர் ஆகிய பதவிகளை தேர்வாணை கழக வரம்பெல்லக்குள் சேர்ப்பது குறித்த